

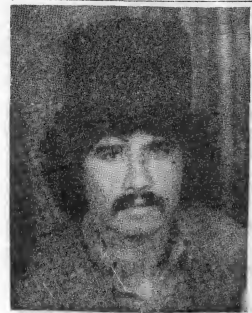

شهید صاحب جان پر ۱۳۴۱ کال د پکتیا ولایت خاخی میدان ولسوالی د عباس خیلو په کلی کی سترگی وغړولی. پر ۱۳۴۶ کال د خپلی ولسوالی منځنی ښوونځی ته شامل او په ۱۳۵۵ کال تری په لویه نومره ووت. پر ۱۳۵۶ عسکری لیسې ته شامل شو. حز د ۱۳۵۷ کال «د او وغویو غوبله» (د ثور اووم) د خپل تحصیل بشپړ وارته پرېښود او په ۱۳۵۸ کال پاکستان ته مهاجر شو. په ۱۳۵۹ کال ئی په پېښورکی د طبی لومړینو زدکړو لپاره یو شپږ مياشتنی کورس تعقیب کړ، د کورس له موفقانه انجامو اسو وروسته ئی د خپلو مجاهد وروڼو او مظلومو هیواد والو خدمت او پالنې ته ملاوتې له او په پوره ایماي اخلاص او بی سیاله شهادت ئی د خپلو مجاهدو وروڼو تپوټه تداوی کول، په پای کی د اسلامی انقلاب په سمثور اې کی د ایمان او ایثار په او بودی ناند

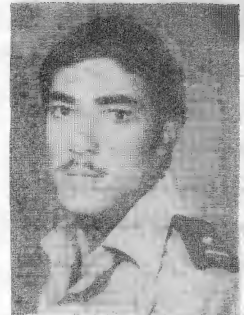
شو نځی و بېد حربي پوهنتون را به پایان رسانید و از پوهنځی پیاده بحث دوهم بریدمن پیاده فارغ التحصیل گشت. روح سرشار اسلام اسلامیت، او بعد از تحصیلات عالی او را به هجرت وا داشت که با برادر مجاهد خود همایون و .... در پشاور با دیگر برادران مجاهد خود پیوست و به نبرد علیه دشمن به فعالیت بیشتری شروع نمود. در بسیاری از عملیات خصوصاً در ولایت لوگر علیه دشمن دلیرانه جنگید ولی بالاخره روز سه شنبه تاریخی ۲۱ جوزای ۱۳۶۴ طی نبرد شدیدی که در قشله عسکری گردیز علیه مزدوران و خود روسها به راه انداخت بعد از آنکه خیلی از روسهای سفاک را به جهنم فرستاد، به اثر اصابت مرمی B,M,13 دشمن جانب به جان آفرین سپرد و شهادت نصیب گردید روحش شاد و یادش گرامی باد. (انا لله و انا الیه راجعون)

صاحب جان شهید شو

د گران افغانستان د عظیم اسلامی انقلاب د شهیدانو د ملیونی قافلی یو متعهد مخلص مسافر هم شهید صاحب جان د حاجی معصوم جان زوی دی

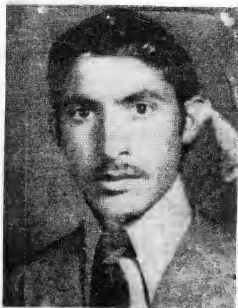
بود در مقابل دشمنان دین و وطن سر سخنانه رز مید تا اینکه در یک برخورد روی بتاریخ ۱۱ اسد ۱۳۶۳ باشش تن از همسنگر جام شهادت را نوشید (روح شان نداد).

محمد هارون شهید :

برادر محمد هارون از ولایت لوگر ولسوالی محمد آغه قریبه محذزائی بسال ۱۳۴۱ چشم به جهان کشود او بسر شیریندل خان معلم بود. از از کودکی روح طوفانی داشت بعد از تحصیلات متوسطه داخل حربي

شردآور و غیر انسانی از هیچسوع
توطیه و جنایت هم دریغ نمی
ورزند. ولی سرانجام بتاريخ ۱۶-۱
۳۶۴ طوطیه بی که از طرف
اجنهای دولت روی دست گرفته
شده بود در سنگر گرم جهاد علیه
روسها - به شهادت رسید.
(الله وانا الیه راجعون)

د شهید انجینر سیال رحمن لویه
پژندله

شهید انجینر سیال رحمن (رحماني)
د ملک گل رحمن زوی په ۱۳۳۴
کال د ننگرهار ولایت د شینوارو
دا چین دا ولسوالۍ مربوط د
پاخیلو په قریه کېنې زیږیدلی دی
ابتدائی زده کړه او تعلیم ئی
ترنهم ټولگی پوری - دکوې په
منځنۍ ښوونځۍ کېنې سرته
ورسawe او عالی تحصیلات ئی د
خپل عمر په ۲۱ کلینې کې د
۱۴ صنف څخه په فراغت د سزار
ریف په تخنیکوم کې په
۱۳۵۵ لېکه کې بشپړ کړل.

و مدت زیادی را در سنگرهای
دشمن شکن اسلام در مناطق مختلف
صفحات مرکزی یعنی (بهسود)
(ناور) (پنجاب) (وادی میرداد) و
مناطق مختلف ولایت غزنی بسربرد
و در پهلوی سایر هسنگران
صدیق و مؤمنش در حزب اسلامی
افغانستان، ضربات کوبنده ئی
بر پیکر نیم جان استعمار حکمران
روسی و مزدوران بی تنگ آنان
وارد آورد. هم چنان تلاشها و
مجاهدتهای شهید فصیحی در راه
ایجاد صلح میان نیروهای مؤمن
در سنگرهای خونین مناطق
مذکور قابل یادآوری و فراموش
ناشدنی است. مجاهدت هائیکه
برای مردم رنجیده و ستم رسیده
اش نور روشنائی را ارمغان
می آورد. بلی وجود این شهید
والامقام چون خورشید تابان گوشه
گوشه میهن اسلامی را نور پاشیده
و روشنائی اش روز بروز در حال
گسترش بود.

اما از آنجائیکه دشمنان اسلام
و بشریت در برابر آزاد مردانی
چون شهید فصیحی خود را حقیر
و شکست خورده می یابند در
صدد آن می برآیند تا به هر قیمت
و به هر مشکلی میسر باشد از
مجاهدتها و تلاشهای چنین
مجاهدان حق پرست جلوگیری نمایند
و در جهت رسیدن به این هدف

نهال د ۱۳۶۳ کال په وروستیو
کې د څپری پر غونډلې له دشمن
سره په مخامخ تونده جگړه کې
د قضا غشی پر سینه وخوړ او
د پسرلی له ځوانو ارمانو نو سره
ئې له فانی نهې متریکی پښې کړې.
«اروادی ښاد، یاد ئی تلپاتی وی»

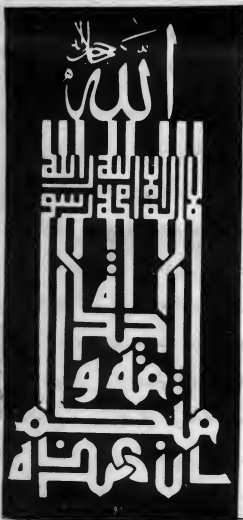
الحاج فصیحی شهید

شهید جاوید و شاعرد بخون
خفته برادر حجة الاسلام والمسلمین
الحاج فصیحی مسکونه ولسوالۍ
حصه اول بهسود ولایت وردگ
بوده و از متعهدین اگاه و هدفمند
حزب اسلامی افغانستان می باشد
شهید فصیحی زمانیکه دریافت
استعمار سرخ قصد به بند کشیدن
ملت مسلمان افغان و خیال
بلعیدن سرزمین اسلامی اش را
داشته و درین جهت تمامی توان
و نیزنگ های تسلیحاتی و شیطانی
اش را نیز به کار گرفته است،
به مبارزه رویاروی و خستگی
ناپذیر علیه این جانیان پرداخت

برادر محمد شريف فرزند
برومند صوفي بچه مرد باي
باشنده قريه (ز منخ ولايت تخاردر
خانواده بي دين پروري به دنيا
آمد - جواني اوتوام بود باتسلطنا
ميمون اجنتهاي روس در افغانستان -
او نيز برضد آنها سلاح به شانه
کرد تا اينكه در يك درگيري با
دشمن جام شهادت نوشيد و روحش
شاد .

(انالله وانا اليه راجعون)

نومي او د خپلو د وو ورونو سره
يوځای په مخامخ مرسي واوځولو
شهيد شو او باقي مجاهدين هريو
الله نظر بتر خان او عرفات د
شينوارو د منطقي د ۲۰ زانه و
مين گيرو او ماشومانو په شمول
د زهرجن گاز په استعمال سره
بي هوشه او بالاخره جنايتکا روسانو
قتل او په شهادت ورسول -
انا الله وانا اليه راجعون

برادر لعل محمد شهيد

فرزند سيد محمد باشنده علاقته
داری خاک سفيد ولايت فراه ۲۶
سال قبل از امروز در يك خانواده
متدين توليد يافت - وي فارغ مدرسه
ابو حنيفه و توأم با فراغت آغاز
به جهاد مسلحانه کرد . در بعد
فرهنگي انقلاب خدمات ارزنده بي
در جبهه نمود و سرانجام در
يك نبرد خونين با روسها بتاريخ
جدي ۱۳۶۳ - جام شهادت
نوشيد .

(انالله وانا اليه راجعون)

د تحصيل د فراغت څخه وروسته
د مزار شريف په کودو برق
فابريکه کی مامور شو .
د شور د فاجعي نه وروسته
ونښول شو او وروسته له
خلاصيدونه ئي په مسلحانه جهاد پيل
وکر د شپږ کاله مسلسل جهاد په
دوران کی علاوه د يوه گروپ
د قومانداني څخه د شهيد نادر
خان د جبهی د اطلاعاتو د
نظاميت مسؤل هم و . په
۱۷ - ۳ - ۸۵ د روسانو له
خواهوانی چريکي عمليات پری
و شو او په طيارو کښی ځای په
ځای شو و کسانو مکملو نظامی
تجهيزاتو سره پری وحشيانه ږيد
وکر او نوموړی و د خپل گروپ
د موجود و شپږو مجاهدينو سره
يوځای محاصره کړ د سخت
بمبارد او محاصری په وخت کښی
ئې هم خپل ایماني غيرت، همت او
شجاعت د لاسه ور نه کړ د خپلو
مجاهدينو په شمول ئې تراخونی
کارتوس تر درلو دلو د وحشی
روسانو سره سرخته جگړه وکړه د
جگړی په شروع کی ئې ۱۲
میله کله کوف یوسته مخا بږه
او یو عدد یوفیره راکتهد روسانو
څخه په غنیمت ونښل - او
پیر روسان ئې مردار کړل . بالا -
خره د جگړی په جریان کښی - نو -
موړی د یو مجاهد محمد دیدار

الهی فرمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يا ايها الذين آمنوا كونوا قوامين لله شهداء بالقسط
ولا يجر منكم شنئان قوم على الا تعدلوا اعدلوا
هو اقرب للتقوى واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون
ترجمه:

(المائدة : ٨)

مؤمنانو!

د الله لپاره د عدالت په تأمین کې پرکواهی ټینګ ودریږئ، او د هېڅ یوه قوم دینمنۍ
دې تاسې د عدالت پرېښودو ته اړنه ناستی. عدالت وکړئ (چې) همدا (عمل) تقوی
ته نژدې دی.

شرح پشني يادړيغام شفق بخوانيد!

الله الذي جعل الارض قراراً ونسما بناءً و صوركم
فاحسن صوركم و رزقكم من الطيبات ذالكم الله ربكم فتبارك
الله رب العالمين - هو الحي لا اله الا هو فادعوه مخلصين له
الدين الحمد لله رب العالمين . (از آیه ۶۴-۶۵)

الله (ج) همان ذاتیست که زمین را برای تان قرارگاه و
آسمان را سقفی ساخت و بشما صورت بخشید پس صورت تان را
سکو ساخت و از پاکیزه ها بشما روزی داد . اینست الله
پروردگارتان - پس با برکت است الله پروردگار عالمیان . او
زنده است که معبودی جز او نیست - پس او را به کمک بطلبید
در حالیکه دین تان را برای او خالص کنید امید - ستایش ها
همه الله (ج) راست پروردگار عالمیان .

یعنی هماهنگی آسمان و زمین با طبیعت شما بیانگر
این مطلب است که پروردگار شما و همه عالم یکیست با برکت
و زنده ، جاوید است - جز او معبودی نیست - پس تنها از او
(ج) باید استمداد بجوئید و دین تان را برای وی (ج) خالص
ساخته از او (ج) فرمان ببرید و در همه این نعمات بی پایان
که شما را احاطه کرده است ستایش و ستودگی ها همه برای
پروردگار عالمیان است .

(۳) سومین مطلبی که آیه اول سوره صف افاده میکند
اینست که همه چیز کائنات با انقیاد کامل در عبادت و بندگی
خداوند (ج) با شور و شوق مصروف و مشغول بوده در همان
مسیریکه خداوند عزیز و حکیم برای آنان ترسیم کرده است
بدون کوچکترین انحرافی به چپ و راست با انهماک کامل و
بطور مستمر جلو میروند هر یکی برای تحقق غایه ، مشخص خود
بطور دوام دار و خستگی ناپذیر بکار میپردازد و در حرکت
دائمی بسوی مقصود بسر میبرد . تسبیح به این معنی در آیات
دیگر قرآن نیز آمده است چنانچه می آید :

وهو الذي خلق الليل والنهار والشمس والقمر كل في
فلك يسبحون . (الایه ۳۳) الانبیا

اوست همان ذاتی که شب و روز و آفتاب و مهتاب را
آفریده هر یکی در فلکی شنا میکند . و در آیه دیگری
میفرماید :

لا الشمس ينبغي لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق
النهار وكل في فلك يسبحون (پس آیه ۳۵)

نه به آفتاب می رسد که ماه را دریابد و نه شب از روز
سبقت گرفته است هر یکی در مداری سیر میکند .

و اما این مطلب که همه چیز برای پروردگار واحدشان
متقارنند و در عبادت و بندگی او (ج) مصروف ، آیات
متعددی آنرا بازگو میکند چنانچه فرموده است :

افغیر دین الله یغنون و له اسلم من فی السموات
والارض طوعاً و کرهاً و الیه یرجعون . (ال عمران آیه ۸۳)

متاهده میکند که پایان بررسی های اندیشه مدان و
متفکرانی که در خلقت و آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف
شب و روز با غور و دقت تفکر نموده اند چیزی جز این نیست
که اعتراف کنند هیچ امری نبوده و هیچ شیئی بی هدفی در
کائنات وجود ندارد و پروردگارتان برتر از آن است که عیبی
به او راجع شود و بعضی در مصنوع او سراع کردند .

همچنان در جای دیگری این مطلب در رابطه با
هدفمندی شب و روز و تناهی که بر آن مرتب است چنین
توضیح میشود که شب زمینئی برای سکون و آرامش شماست تا
نیروهای مصرف شده تان را حیران نموده به تجدید نیرو و
اکمال قوا ، پرداخته برای ادامه کار و بیکارتان مستعد شوید و
روز را معاشیان و وسیله امرار زندگی و تهیه معیشت تان ساخته
است به نحوی که همه چیز را در روشنائی آن شناسائی نموده
بکار ببرید و این دو حالت را موهبت و فضل الهی شمرده
خاطر نشان میسازد که پروردگار رحمن - با ایجاد این
هماهنگی و تناسب میان حوایج و نیازمندی های انسان و
جوابگوئی طبیعت و دگرگونی های آن رحمت و وسع و فضل
بی پایان را شامل حال انسان ساخته است . علاوه بر اینکه
شب و روز مظاهری از فضل الهی و عنایت او (ج) نسبت به
انسان است چون آمد و شد شب و روز با حرکت مجموع
پدیده های کائنات چون ستاره ها - آفتاب - مهتاب - زمین -
کهکشان ها - بالاخره آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین
است مرتبط بوده و تنظیم و تنسيق همه آنها به نحو معینی
منتج به شب و روز به شکل موجوده اش میشود و خاصاً
هماهنگی و تناسب آن با طبیعت انسان به ذات خود بازگو
کننده این حقیقت است که آفریدگار و پروردگار مدبر همه
این کائنات بکی بوده و اراده واحدی همه این مخلوقات را
اداره نموده به آنان جهت میبخشد و میان آنان وحدت مسیر
و نواحق و هماهنگی ایجاد میکند .

چنانچه میفرماید : الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا
فید والنهار میصرا ان الله لذوقضل علی الناس و لكن اکثر
الناس لا یشکرون . ذالکم الله ربکم خالق کل شی لا اله الا هو
فانی توفکون . (غافر ۶۱-۶۲)

(الله همان ذاتیست که شبی برای تان ساخت تا در آن
آرام بگیرید و روز را وسیله رویت و بینش یقیناً خداوند (ج)
صاحب فضل است اما اکثر مردم سپاس گزاری نمی کنند اینست
الله (ج) پروردگارتان - خالق همه چیز ، نیست الهی جز او -
پس چگونه به دام دروغ میافتید .

متعاقب آن در آیات (۶۴-۶۵) همین سوره در رابطه
به اینکه زمین و آسمان و هر یکی به نحوی آفریده شده است
که غایه بی را به نفع شما تحویل دهد چنین می آید :

خواسته‌هایش عمل مینماید. انسان در راه رسیدن به کمال و در مسیر ادامه زندگی در هر گامش با مانعی تصادم میکند و به نزاع و کشمکش با ماحول معاند درگیر میشود چنانچه دنیا برای او جز محوطه آکنده از کشمکش‌ها - اختلافات و جنگ‌های مستمر و پایان ناپذیر نیست.

همچنان این اندیشه منحنی و سخیف مدعیست که وجود هر شیء و وقوع هر حادثه‌یی، مولود تصادف و چانس بوده نه در خلقت اشیاء و نه در نقشی که هر جز آن بعهدہ میکشد هدفی و غایه‌یی از قبل سنجیده شده، مطمح نظر نبوده هر پیش‌آمدی، نتیجه برخورد و تصادم تصادفی اشیاء میباشد. ادامه دارد.

«من به طلوع صبح متیقنم»

ای همسفر من! اگر تو بر من
اشک میریزی -

و قبرم را به آن ترمیکنی - از
استخوانهایم به ساکنان ظلمت
کده‌ها - چراغی بیفروز و آن
چراغ را به سوی شرف ابدیت
به پیش ببر!!!

دوست من!

من هرگز در ستیز و مبارزه

عشق عقب نشینی نکردم

و من هرگز سلاح بر زمین نماندم.

اگر لشکر ظلمتها از هر سو مرا

در محاصره گیرند -

باز هم به طلوع صبح متیقنم!!!

(سید قطب شهید)

آیا جز دین خدا (ج) چیز دیگری می‌جویند درحالیکه آنچه در آسمانها و زمین است برای او طوعا و کرها" منقاد شد مانند و بسوی او (ج) برگردانده میشوند. همچنان میفرماید:

ان الذین عند ربک لا یستکبرون عن عبادته و یسبحونه و له یسجدون. آیه (۲۰۶) الاعراف

یقیناً آنهاست که نزد پروردگار تواند از عبادت وی استکبار نمی‌ورزند و برای او به تسبیح می‌پردازند و برای او سربندگی فرو می‌آرند. و علاوه میکند:

و یسبح الرعد بحمده و الملائکه من خیفته و یرسل الصواعق فیصیب بها من یشاء و هم یجادلون فی الله و هو شدید المحال. الرعد آیه (۱۳)

و رعد با ستایشش به تسبیح می‌پردازد و ملائکه نیز از خوف او، و صاعقه‌ها را می‌فرستد و با آن کسی را که بخواهد مصاب می‌سازد درحالیکه ایشان درباره خدا (ج) در جدالند او (ج) شدید القوت است و همینگونه می‌آید:

والله یسجد من فی السموات و الارض طوعا و کرها و ظلا لهم بالغدو و الاصال. الرعد آیه (۱۵)

و برای خدا آنچه در آسمانها و زمین است طوعا و کرها" انقیاد می‌ورزند و سجده میکنند و سایه‌هایشان نیز در پگاه و بیگاه.

سومین مفهوم آیه اول مطالب آتی را افاده میکند:

به مسلمان تفهیم می‌نماید که همه چیز این عالم وسیع و هر جز این کائنات با اوست و یکجا با او در عبادت و بندگی پروردگارشان مصروف‌اند گویا در راه عبادت و در خط‌ایمان همه هستی با او همسفر و هم‌مسیر بوده دوشادوش او بسوی سر منزل مشترک در حرکت است در ما حول او چیزی سراغ نمیشود که با او بیگانه و ناآشنا بوده و به مخالفتش بپردازد. تمامی اشیاء مؤید و همگام با اوست. همه موجودات در جهت همکاری و تأیید او بکار پرداخته، در سراسر جهان موجودی یافت نمیشود که در پی سرکوبی او بوده و یا بتواند از خط‌ایمان و در موضع عبادت الله او را مقهور و مهزوم سازد.

ماربالیزم درباره جهان، نظری به این شرح ارائه می‌کند که گویا دنیای ما مجموعه‌ئی از پدیده‌های متضاد و معاند هم‌اند که یکی در پی سرکوبی دیگری بوده و نزاع مستمر و کشمکش دائمی میان آنان جاریست. هر جز این کائنات برای تأمین بقای خویش ناگزیر است با هرچه در ماحول اوست به درگیری و نزاع دائمی اشتغال داشته و در بحبوحه این کشمکش است که ضعیف، حق زندگی و بقا را از دست میدهد و قوی اصلح باقیمانده به کمال میرسد.

گویا در این هستی همه چیز در جهت سرکوبی انسان و

سیاسی تبصره

زمونږ دویارن جهاد پر خلاف

د روس او امریکا ګډی سیاسي مانوری

سید کلاب «سپاوون»

د روس او امریکا ګډی سیاسي مانوری .

د افغانستان درېری د سیاسي اواری په لړکې ، د ملګرو ملتو ترخاړنی لاندی ، په ژنیو کی د کابل د ګوډاګی حکومت او پاکستان د بهرنیو چارو دوزیرانو ترمنځ د کیدونکیو شاپر شخړو اتر و خلوړم پر او هم بی له کومی مثبتی او امید یېونکی پایلی پایته ورسید .

پوره دری کاله د مخه ، هغه مهال چی روسی پر غلګرو زموږ داتل مجاهد اولس په وړاندی په ټولو مورچو او سنگرو کی خپله شرمیدلی او ډاګیزه ماته ولیدله ؛ نو د خپل دغه رسوا پوځی شکست د جبران لپاره یی د یو لړ ډیپلو ماتیکې هلوځلو په پیلولو هم ځان اړولید .

د همدی لامله ؤ چی د امریکایی تالانګرو په مرسته او ښودنی د افغانستان رږه د جهاد نه تودو سنگرو څخه د ژنیو ساره چاپیریال ته منتقلول وغوښتل .

د افغانستان درېری دا واری په لړکې ، د ژنیو فرمایشی غونډو د هغی «جامعه ملل» چی دملګرو ملتو د ټولنی سرلاری بلل کیږی او دارواښاد علامه اقبال په قول د یوشمیر کفن غلو لخوا تر لومړنی نړیوال جنگ وروسته په ژنیو کی جوړه شوه ، بوږنوونکی یاد یو ځل بیاپه اذهانو کی تاندکړ سره له دی چی د ملګرو ملتو ټولنی د جوړیدو پړوخت هم همدیته ورته اټکلو نه کیدل ؛ خو ځینی ډیر پکی بیاپه دي گروهه هم ؤ چی د تیرو ښوئیدنو او لغزشو په پام کی نیولو سره به نور د ملګرو ملتو یا زوال ځان

د ستروخواکو په لاسوکی د ګوډاګی په توګه و نه لوبوی ، خو افسوس اوسل افسوسه چی ډیر ژیر هماغه د جامعه ملل په پله تګ غوره کړای شو .

چی د ستروخواکو په نغوته کابل او اسلام آباد ته د کار ډوویز وروستنی سفرونه د دغه ترخه واقعیت رښتینی شاهدان ګڼلای شو .

روس او امریکا د ملګرو ملتو دتش په نامه منځګړی یتوب پرده کی د نورو کوچنیو هیوادو غوندی مسلمان انقلابی افغانستان هم د خپل نفوذ پر ساحو ویشل غوازی . لکه د نوبل جایزی ګټندوی روسی لیکوال «سولیز نیتسین» چی لا ډیر پخوا د امریکائی کارگرانو په یوه غونډه کی د کوچنیو هیوادو د زیرمو درناغللو په لاری د روسی او امریکائی

بیکیلک نا ولی اتحاد ته دای
نغوته کړی وه :-

«لکه څرنگه چی موږ او تاسی
خانونه د یوه بل متحد گڼو
د غسی یو بل اتحاد هم شته...
دا اتحاد ستاسی له پانگوالو سره
زموږ د کمونیست واکمنو اتحاد
دی» .

پده یی لادا چی زموږ دویارن
جهد پر خلاف د نړیوال استخبار
دغه شوم اتحاد پر استعماریت
سریره د صلیبیت له چینی هم
خوړبول کیری .

له همدی ځایه ده ، چی روسی
یرغلگر زموږ دویارن جهد د
تکولواو له منځه وړلو لپاره ژنیو
پر شرمیلیدلو غونډو سریره په
واشنګټن کی هم نیغ په نیغه له
امریکائی تسلا نګرو سره د
سلامشوری غونډی جوړوی ،

لکه ، د منځه سو چی ورته نغوته
وکړو ، امریکائی نویڅور بیکیلک
څه خو د خپل استعماری خصلت
او لوښی له مخی او څه هم د
صلیبت په پاس لا له پخوا د
اسلام د واقعی او انقلابی بنی د
له منځه وړلو او پرځای یی د
یوه بیکاره ، بی بیی او یا خود
شهید استاد سید قطب په ژبه
«امریکایی اسلام» د را منځته
کولو په لټه کی ؤ. چی د ایران
د اسلامی انقلاب لخوا یی دغلته

د استعماری گټو زیانمنیدو دغه
منځوره لا نوره هم پیاوړی کړه ،
نو هماغه وچی دروسی شاهنشاهی
دغی شومی غوښتنی ته ئی
یی له کوم ډیل او ځنډه لیک
ووايه. او په دی توگه له کمونیزم
سره ټول مصنوعی فکری اوسپاسی
ارپیچونه شاته و غور ځول
شول .

د ډیری ازیاتیا وړلا دا چی د
ژنیواو واشنګټن دغونډولنه
جوړیدو سره جوخت ، چی د
افغانستان درېی په سرد سازش
لپاره جوړی شوی، په واشنګټن کی
د امریکا کانګرس ترسیوری
لاندی یوه بله غونډه هم
جوړیږی. که څه هم د دی
غونډی د جوړیدو هدف د

افغانستان د روان اسلامی انقلاب
د بریالیتوب لپاره ، په اصطلاح ،
دا غیزمنو امریکائی مرستو برابر
ول وښودل شو ؟ خود قضی
عق ته څیرتیا ښی چی د واشنګټن
اوژ نیوله بادو شو یو غونډو
سره هېڅ راز توپیر هم نلری .
هو !

امریکا بیکیلک کګر د دی راز
غونډو په جوړولو سره زموږ
داسلام په سپیڅلی نامه پیل شوی
انقلاب دثری په عامه افکارو کی
تکول غواړی او بس .

همدلته دی چی د اسلام دستر
پیغمبر(ص) دی اروا بالونکی وینا
چی : «الکفریلة واحده» پر عملی
مصادق د زړه له کوسی گرو
هیدلای شو .

مجاهد ور ور «حکمتیار» له خپلو همزمو وروڼو سره دکونړ
په حماسه سازو درو کی وینی !

عوامل اساسی مشکلات نهضت

وراه حل آن

تجرک و تلاش های بی امان - جز قالب خشک و تشکیلات ظاهری و بی محتوا چیزی باقی نمی ماند، واقعیتی است که تاریخ مبارزات اسلامی - ملت ما و دیگر ملت های ستم کشیده مسلمان شاهد آنست -

شرایط و جو حاکم بر نهضت شکوهمند اسلامی ما چنین می رساند که گویا خدای ناخواسته یکبار دیگر این واقعیت تلخ تاریخ درکشو ما تکرار خواهد شد، و اگر وضع بدین منوال که هست ادامه یابد سرانجام ستاره درخشان نهضت الهی و خونبار ما در لابلای ابر های قیرگون دسایس و توطیه های شیطانی دشمن افول خواهد کرد.

درین برهه حساس که مشکلات عظیم بر - انقلاب اسلامی ما سایه افکنده و کولاهای ویر - انگر مشکلات و مصایب وحشیانه بر سینه مینائی نهضت اسلامی مای تازد. ضروری است تا برادران همدنمند و پروانه گان دلسوخته شمع فروزان این نهضت، تنها به تکرار این پرسشوا قناعت نکنند و با قلبی سرشار از ایمان و قربانی کمر همت بسته و در راه نجات و رهنمائی سالم نهضت اسلامی ما عاملانہ سعی به خرج دهند،

حیف است که این قافله نور و این سلسله

درین روز ها در بین حلقه های فکری نهضت و در ذهن همه - آنهایی که هنوز هم به نهضت نورانی و خون چکان ما عاشقانه محبت می ورزند، قلب های امیدوار شان - به خاطر درد و مشکلات نهضت داغدار و سوگوار است، این سوال مطرح می شود که چرا !! و چگونه این نهضت خروشان و «پویا» به بنیادی منجمد و «ایستا» تبدیل شده است؟ چطور و روی چه عواملی این موج صخره شکن - و فاتح که تمامی دژ های طاغوتی جامعه ما را در هم کو بیده - و بنا های ظلم و ستم قدرت های ستمکار و چاولگر را فرو ریخت در آستانه ساحل پیروزی، و در یک قسمی ظفر، از تلاطم و جوش باز مانده است و می رود تا بر آستان ما سه های نیم مرده بی که در کرانه های ساحل آزادی دهن باز کرده اند جبین تسلیم بساید؟

چسان نهضتی که چلچراغ فروزان عصر ما به حساب می رود، و دامن پر مهر و مصفایش زادگاه شقایق سرخ - شهادت است. در سراسیم هوناک و مرگبار انحراف و انقراض قرار گرفته است؟؟ این مساله که گاهی یک نهضت و جنبش موج خیز و الهی، در مسیر مبارزه و دعوت، روح معنوی و سازنده - اش را از دست می دهد و از آن

اعوان . طاغوت قرار گرفته است .

مقاومت همه جانبه نیروهای شر و ظلمت در برابر سپاهیان «نور» از بدهیات تاریخ بوده و نصوص حیات بخش قرآن مقدس شاهد بارز این مدعا می باشد .

ولی مقاومت ددمنشانه نیروهای کفرزمانی کارگر می افتد که شوائب ضعف و فترت در صفوف نهضت رونما گردد ، و خروش سازنده و درونی اش خاموش شود . زینرو در انحراف و انهدام نهضت های اسلامی و تبدیل آن ها به بنیاد های اجتماعی بی تحرک و ساکن عوامل داخلی نهضت نقش بیشتری دارند ؛ زیرا عوامل داخلی زمینه ساز عوامل خارجی بوده و بعد از آنکه هاله تاریک این عوامل بر پیکر منور نهضت های اسلامی چیره گشت ، تیر زهر آگین طواغیت جبارزمان به هدف می خورد و تاثیر مرگبار عوامل خارجی اجتناب نا پذیر می شود .

ازین رو ما هم ابتدا به شرح و تحلیل عوامل داخلی که مربوط به خود نهضت بوده و تحریک اسلامی ما در جریان جهاد و مبارزه اش بدان دچار گردیده است می پردازیم .

۱ - تغییر در نظام اداری و تشکیلات اجرایی نهضت!! یکی از بلیات خانمان سوزی است که از جمله بزرگترین عوامل ایجاد مشکلات نهضت به حساب می رود ، عبارت از آنست که متأسفانه در جریان شکوفایی جهاد و مبارزه بی امان ، نظام اداری نهضت و سیستم تشکیلات اجرایی آن از حالت تحریکی و سازمانی به حالت دولت و حکومتی گراییده است و تشکیلات سیستم اداری حاکم بر نهضت ، به تقلید از نظام اداری دولت ها و حکومت های اجتماعی تغییر یافته است .

بیاض راهیان صبح ، در آخرین منزل و در واپسین دقایق حیات «شب» مورد هجوم وحشیانه خفاشان حيله گر و شب گرا و پسا سداران ظلمت و سیاهی قرار گیرد . و سرمایه این انقلاب را اهریمن سیاه که از پشت پرده های ظلمانی «شب» قاتحانه بر ما می خندد ، در کام کثیفش فرو برد .

به منظور نجات نهضت از ورطه سقوط و انحطاط و حل مشکلاتی که دامن گیر ماست ! اولاً باید عوامل و انگیزه های که در مسیر الهی نهضت خلل وارد کرده است ، و نهضت پرتوان و شهید پرور ما را به انحراف می کشاند شناسایی نماییم ، بعد از تشخیص و شناخت علل و موجبات اصلی ، مشکلات و درد های رنج باری که در طول مبارزه و مجاهدت بر نهضت فخر آفرین ما عارض شده است میتوانیم ، برای حل مشکلات و مصائب نهضت برنامه ها و تدابیری را که واقعاً حلال دردها و یوب نهضت باشد طرح ریزی نماییم و در راه احیاء ارزش های معنوی نهضت الهی ما و استحکام هر چه بیشتر آن گام های شمیری برداریم .

همه عواملی که کوکب تابان نهضت اسلامی ما را در معرض افول و انحراف قرار داده است بدودسته منقسم میشوند .

یکی آن دسته از عواملی که از متن نهضت و از کیان تشکیلات و چهار چوب خود نهضت و افراد آن مرتبط می شود .

و دیگر آن دسته از عواملی که از دامن گنه خیز شیاطین زمان منشأ می گیرند و جز دست های پلید ابر قدرت ها و مزدوران شرف باخته شان گرداننده بی ندارند .

نهضت اسلامی افغانستان که ادامه دهنده نهضت نورانی انبیاء (ع) است از همان آغاز حرکت و قیامش مورد ضرب و شتم استعمار گران و

با نگاهی ژرف و دقیق در وضع اداری و نظام حاکم بر احزاب که بار رسالت نهضت اسلامی مابر دوش ان‌سنگینی می‌کند و پارچه‌های اصلی همان نهضت خروشان و شکوفا به حساب می‌روند، در می‌بایم که در نظام اداری و روش اجرایی این احزاب تحریک اسلامی جریان دارد و تحریک الهی و جوشان ما به ماهیتی ذهنی تبدیل شده است، که گاهی آنرا در لا بلای جدلات گرم و جذاب روی کتیه‌های خونین* نهضت می‌نویسیم و زمانی هم آنرا با چهره‌های برافروخته و آتشین عقب می‌زخوابه مجالس و محافل مطمئن و مجلل نهضت تکرار می‌کنیم.

دولتی!

الف :- خود کاسگی حکومت مطلقه؛ وقتی نظام های اجتماعی از حالت تحریکی و متعهدانه به حالت دولتی و شبه دولتی تغییر می‌یابد خود کاسگی و استبداد به عنوان بارز ترین خصوصیت در آن‌ها تبارز می‌کند.

طبیعت انسان و سرشت فطری او چنان است که همه خوبی‌ها و شایستگی‌ها را برای خویش می‌خواهد، و احساس برتر بودن، و «حاکم مطلق بودن» در نهادش موج می‌زند دوست دارد قدرتش مافوق همه قدرتها باشد، و دیگران در برابر او امر و دساتیرش زانوی انقیاد و اطاعت بر زمین بکوبند

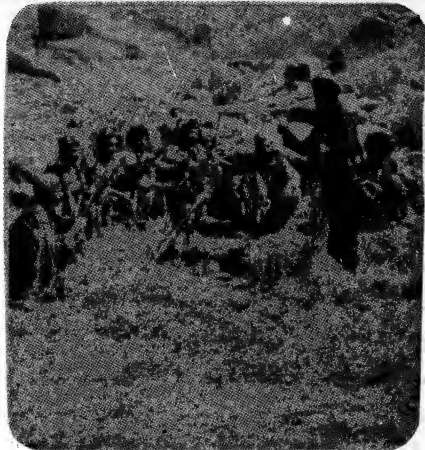
**تازمانیکه افراد نهضت از لحاظ فکری و اعتقادی متحدانند -
درباره قضایا از دید گاه مشترکی قضاوت میکنند و معیار های و
احدی را در بررسیها بکار میگیرند، فشرده و متحد بوده
ولی با آغاز دوگانگیهای فکری افتراق و انشقاق عملی براه میافتد**

ازین رو در نظام های دولتی و شبه دولت که زمینه و شرایط برای مرکزشی این خواسته ها و خصوصیات جبلی انسان مساعد است جوانه های این غریزه و نیازمندی ها در نهاد قدرت مندان و اراکین نظام دولتی نیرو مند شده و در تار پود شان ریشه می‌دواند. و بالاخره آنها رابه ابوا لهول و جشت و تباهی تبدیل می‌سازد «منتسکیو» که از دانشمندان نامور قرن هجدهم بوده واز چهره های پیشتاز علامه اجتماعی است در شاهکار اجتماعی اش بنام «روح القوانين» در رابطه با ماهیت استبداد و خود کاسگی می‌گوید: « سرخپوستان وحشی وقتی می‌خواهند میوه بی را به چنگ آورند درخت را ازین قطع می‌نمایند. و این است ماهیت استبداد و نظام

تماسی احزابی که میراث داران حقیقی نهضت اسلامی‌ها هستند و در راه دفاع از ارزش های اسلامی نهضت بهترین فرزندان شان را قربانی کرده اند از نظر نظام اجرایی و تشکیلات اداری به دولت ها و حکومت های کوچکی مشابعت دارند. در تماسی ارگان های اداری آنها تقلید از نظام های دولتی شایع شده است.

گرچه در ظاهر و از نظر مقیاسات مادی این تغییر و دگرگونی در نظام اداری به ابهت و جبروت آنها افزوده است. ولی در مقابل، روح معنوی و ویژگی های تحریکی و الهی را در احاد و احفاد نهضت و نظام اجرایی آن تضعیف کرده است.

ویژه‌گی های طبیعی نظام های دولتی و شبه

بود. در ۱۹۴۱ که جنگ در گرفت تعداد مجافظین دو چند گردیدند. که بر هریست اسیر یک محافظ رسید.

فکر کنید همه یک میلیون گارد کمپ ها بوده باشند چرا که گمان آن میرفت که این اسیران زجر دیده رستالین بغاوت خواهند کرد و موقع یافته بالای او حمله می نمایند (۱)

اگر برای تحکیم حکومت از نگاه جبر و اختیار به آزادی یا تشدد دیده شود. مانند روس حکام ظالم و متشدد تاکنون چشم بخود ندیده. در مورد جبر و اختیار هرگز نرزش ننموده اند. لشکر ها لشکر اسیران توسط جلادان روسی نیست و نابود گردیده اند. تعدادی هم که زنده ماندند و دارای مفکوره آزادی خواهی بوده اند. با اخطار های وحشیانه مقابل بوده اند. بزرگترین آرزوی یکنفر اسیر این بود که وی را به رمی بزنند و کارش را تمام کنند. لیکن کجا اینطور می شد. رگ آنها بعد از یک سلسله ایذا رسانی طولانی بسراغ آنها می آمد. ضربات قهچین را برای بالای کمر و سر و روی شان می بارید. شاه رگ گردن شان را ضربات مشت می

کوبیدند اعضای تقشیش توسط بوتلها نیز جزا میدادند که از اثر آن حالت شکم دگرگون می گشت به کفهای پا هایشان خورده های شیشه را می کوبیدند. تنها با اسیران مرد این رویه نبود زنان نیز باید از مراحل این شکنجه می گذشتند، زنان و اطفال را در سلولهای تنگ می انداختند آنقدر لت و کوب می کردند که مغزهای سرشان می برآمد. موهایشان را می کنند. انگشتان شان را می شکستند. دندانهایشان را می کشیدند استخوانهای شقیقه هایشان را می پاره می کردند. جلد بدن شان را می خراشیدند. جلادان اکثراً ضربات خود را به نواحی قبرغه ها حواله می کردند. و گرده ها را می کفاندند اطفال یهوش می شدند و بزنان تجاوز نیز صورت می گرفت. لت و کوب آنقدر شدید می بود که اکثراً جان میدادند. ظلم بی حد این بود که جلادان در هنگام تحقیق دستهای اسیران را طوری می شکستاندند که معالجه نمی گردید. در محبس (بوتر) یکنفر را توسط دیپچک ماشیندار و شلاق ضخیم رابری لت و کوب می کردند. دستهای وی را بدو تخته بستند و در انگشتان وی سوزنهای گرامافون فرو بردند تا از گوشت او گذشت. به استخوان رسید. بعداً توسط لگد در میان هر دوران وی آنقدر کوبیدند که حیثیت مردانگی وی از بین رفت. جرم او این بود که با (تراتسکی) ارتباط داشته و در اثر اعتراف نکردن، زن حامله اش را نیز گرفتار نمودند. درباره یک اسیر بنام (گورو داسیتی) معلوم گردید که چار جلاد در اطاق وی داخل شدند. دو نفر او را و دو نفر خانم او را گرفتند و آنآ فائاً خانمش را بر روی فرش انداخته به لت و کوب شروع کردند بیچاره فریاد و زاری می نمود لیکن ترحم و نرمش وجود نداشت و هم چنان به شکنجه خود دوام میدادند بالاخره زن مذکور

بر تمامی ارکان و افراد و شاملین گروه اجتماعی جاری و طاری می سازد نیز در بحث پرولوله تاریخ مثال ها و نمونه های بی شماری دارد .

چون بحث تفصیلی و شرح در رابطه با اشکال سه گانه نظام مطلقه و استبدادی و ذکر اضرار و مضرات آن از طاقت این مقال بیرون است لذا درین باب به همین مختصر کفایت نموده به ادامه بحث اصلی نوشتار می پردازیم . ب - : توانگری و تجمل پرستی !!

تا زمانیکه در گروه های اجتماعی و کتله های بشری نظام تحریکی و پویای حاکمیت دارد ، منشأ مبدأ تمامی کنش های اجتماعی گروه های مذکور را تعهد و هدف تشکیل میدهد ، و در زمینه امور روزمره حیاق و آنچه مربوط به زندگی شخصی افراد میباشد . ضرورت ها و حوایج به اندازه کفاف و سدجوع انتخاب میشوند . ولی وقتی نظام های دولتی و شبه دولتی بر گروه ها و کتله های اجتماعی مذکور مسلط می گردد در آن زمان ضرورت ها و احتیاجات زندگی کار فرمایان نظام از حد کفاف و ضرورت پا فراتر می نهند و به اشیا واجناس ناضروری و

طوری که فوقاً نگاشتیم چون اساس و بنیاد نظام استبدادی و خود کابگی فاسد است لذا طبعاً و عقلاً محکوم به فساد و نابودی است و به هر صورت و شکلی که این نظام منحط و سیاه بر مردمی و یا گروهی مسلط شود . جز بدبختی و فساد برای آن گروه و جماعت چیز دیگری به ارمغان نخواهد آورد .

تاریخ پر ماجرای بشری از زمان ایجاد اجتماعات تا امروز مثالهای شماری از اشکال سه گانه نظام استبدادی و حکومت مطلقه به خود دیده است که به این حساب تمامی فراعنه تاریخ و زمامداران جبار نمونه بی بارزی از صورت تک سالاری نظام استبدادی هستند انقلاب به اصطلاح کبیر فرانسه که در (۱۷۸۹) براه افتاد و جز وحشت و کشتار برای ملت رنجیده فرانسه ثمره بی نداشت مثال برا زنده نظام (مردم سالاری) به حساب می رود دیوان سالاری که به معنای حکومت خودکامه و مطلقه اراکین و گردانندگان شیاد و سیاس نظام های اجتماعی می باشد . و اراده و خواست چند تنی اندک (خود قانون) و مستبد را بدون کم و کاست

آوردند پرسیدند که آیامیت مالی از خود به میراث مانده است ؟ شخصی در جواب ایشان گفت یا رسول الله میراث او فقط یک درهم است ، پیامبر (ص) در جواب فرمودند همین یک درهم در روز حشر داغی از آتش بر پشت او خواهد بود .

محدث دهلوی (رح) در شرح این حدیث می نگارد . که شارع بزرگ طی نصوص روشن به صراحت مالکیت فردی و جمع آوری مال و پول را از طریق مشروع تجویز کرده است و حدیث فوق نیز به معنی نفی مالکیت برای عامه مردم نیست . و حکم آن فقط در شان اصحاب صغه وارد است زیرا اصحاب صغه کسانی بودند که خود شان را وقف دعوت اسلامی کرده بودند ، و همیشه در محفل گرامی آنحضرت (ص) حضور یافته از فیض ارشادات حیات آفرین شان بهره ور می شدند . و پیامبر (ص) همیشه ایشان را برای اجرای وظایف مهمی در رابطه با وجیه دعوت و نظام اسلامی می گماشت .

و منظور از حدیث پیامبر (ص) گرامی چنین است که هرگاه کسی خودش را وقف دعوت اسلامی کند و خویشتن را شاگرد راستین پیامبر (ص) به حساب آورد ، و به حمایت از دین خدا همت می گمارد ، آنقدر باید به دنیا و کشش های مادی آن بی تعلق باشد که ، حتی به اندازه یک درهم از خود متاعی به میراث نگذارد .

به همین منوال احادیث و نصوص زیادی گواه این مطلب است که مسلمانان باید از تجمل پرستی و افراط در مخارج زندگی پرهیزند و از متاع دنیا به قدر کفاف و ضرورت قانع شوند . تا نظام اجتماعی و گروهی آنها به زوال و انحطاط و تباهی مواجه نشود .

ج : تن آسایی و انجماد .

(ادامه دارد)

زیادی تمایل پیدا می کنند ازین رو در نظام های دولتی و شبه دولتی آهسته آهسته طرز زندگی و سطح معیشت نظام داران و مسؤولان تغییر فاحشی یافته و دیگر از آن مقدس مآبی ها اثری باقی نمی ماند ، میل به تجمل ، آرایش و زیبایی در آنها زیادت می گیرد . معیار ها مقیاسات دگرگون می شوند .

زمامداران و صاحبان نظام دولتی در تمامی احوال و کیفیات زندگی به بهترین و ظریفترین آنها توجه می نمایند ، و در پوشیدن جامه های مرغوب و جذاب و تناول غذا های لذیذ و سواری مرکوبات زیبا و تند رو بریک دیگر سبقت می جویند .

بدین ترتیب به تبعیت از آن ها این عادات ذمیمه در تمامی کارمندان و منسوبین نظام عام می شود و سلسله نورانی و تحریکی نظام را بسوی فساد می کشاند .

محدث السنن امام بغوی رحمه الله علیه روایت می نمایند که مغیره بن شعبه که از جمله اصحاب گرامی قدر پیامبر افخم اسلامی محسوب میشود ، در آخرین دقایق حیاتش می گریست ، شخصی علت گریه اش را پرسید صحابی جلیل قدر فرمود ، من به سبب مال متاعی که از من به میراث می ماند می گریم زیرا بیاد دارم که پیامبر ص ، فرموده بود که مسلمان باید از متاع دنیا به یک قبضه شمشیر و یک راس اسب برای جهاد ، خوراک به قدر کفاف و به سر پناهی محقری برای گذراندن شب کفایت کند .

شیخ عبدالحق دهلوی محدث عالی مقام در یکی از آثار گرانمایه اش آورده است که روزی یکی از اصحاب صغه وفات یافته بود عادت شریف آنحضرت (ص) چنان بود که دقتی جنازه یی را برای نماز حاضر می کردند آنحضرت (ص) می پرسیدند که آیا میت مال

از خود به میراث مانده دین و قرضی دارد ؟

وقتی پیامبر (ص) برای ادای نماز جنازه تشریف

میکنم به شفق و سوگند میکنم
بچه شب آنرا جمع کرده است

پس سوگند میکنم به شفق و سوگند میکنم
به شب و آنچه شب آن را جمع کرده است

۱۷-۱۹ انشقاق)

فیضان

د یوه مبارز او مجاهد مسلمان صفتونه

او باطل خپله کرغېړنه خیره بدله کړې او خپل
ځای یې د حق پلو شوته پرېښی دی .

د حق پلویان سرلوړی خپل مقصد ته رسیدلی
د عزت او شرف تاج یې په سر ایښی دی خود ده په
مقابل کې پخوانی عارضی او موقتی خیره خوړندسر
لږزیدلی . د نابودی کندی ته لویدلی او یا د سقوط
په حالت کې وی .

د حضرت ابراهیم (ع) او د دده ملګرو مبارزه
او جهاد د نمرود او د هغه د پیروانو په مقابل کې
د حضرت موسی (ع) عصا او ید یضا د فرعون او
د هغه د ټولو د دربار د ټګانو په مقابله کېښی د
حضرت عیسی (ع) په ورکتوب کېښی خبری او
حقایق روښانول . ښکاره معجزی خود دی سره د
یهودو د لجاجت او سخت زړه توب مقابله او
بالاخره د حضرت محمد ﷺ د اخلاقو درنه وسله
او د مکی د کفارو لیسو ټوب ، کینه ، جهالت او
همداسی نوری ډیری تاریخی پیښی د همدی حق او
باطل د ډګرو وهلو ژوندی نمونی دی چی په نتیجه
کېښی حق ، عدالت اخلاق بریالی او باطل ، کفر
شرک ، ظلم او فساد د نابودی سره مخامخ شوی .

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

اما بعد :

نړی او پکې پرق زیرمی د خدای (ج) مخلوق
دی د دي لپاره پیدا شوی چی حق پکې وچلیری او
حق د خدای (ج) نوم دی خدای حق خونبوی
او ترڅو پدی نړی کې د حق چیغه پورته وی ترهغه
به اباد او هو ساوی .

خوکه که د حق په وړاندی ځنی خنډونه اود
باطل مختلفې ښی اوڅیری راوړاندی کیری او خلکو ته
باطل د حق په ښه کی او حق ورته د باطل غوندی
ښکاریږی چه دا صحنه دازمیت ډیره ښاریکه
مرحله ده .

له همدی ځایه د حق مبارزه د باطل دله منځه
وړلو اود خپل ځای د اشغالولو په هکله پیل کیری
د حق پیروان که څه هم په ښکاره ښه کی لږ او
کمزوری ښکاری او په باطل غولیدلی ډله ډیره ډیره
او پر سیدلی لیدل کیری خو په نتیجه کی د خدای (ج)
د فیصلی سره سم (جاء الحق وزهق الباطل ان
الباطل کان زهوقا) حق راگی او باطل له منځه
ولاړی ښکه باطل له منځه تلونکی دی) حق غالب فاتح

وی .

۸ - او له بدو او ناوړو کارونو څخه منع کونکي او بیروونکي وی .

۹ - او د خدای (ج) د احکامو او حدودو پابند او ساتونکي وی پخپله مجاهد خو باید سل په سلوکی د خدای (ج) د احکامو منونکي او عامل وی بلکه دده اصلی وظیفه د نورو خلکو چه د خدای (ج) د احکامو او حدود و څخه غاړه غړوی پوه-ول او

محمد نادر «صبور یار» قومندان رستاق با برادران
مجاهدش در سنگر جهاد

پخپل ځای د رول دی . لکه چی خدای (ج) فرمائی :

التائبون العابدون الحامدون الصائمون
الراکعون الساجدون الامرون بالمعروف والنهون
عن المنکر والحافظون لحدود الله و بشر المؤمنین .
توبه ۳ .

ترجمه : هغوی توبه کوونکي د خدای (ج) عبادت کونکي اود خدای (ج) ثناوونکي ، روزنځیوونکي رکوع کسوونکي . سجده کسوونکي او په نیکو امر کونکي او له بدو څخه منع کوونکي او د خدای د حدودو ساتونکي او زیری ورکړه مومنانوته .

۱۰ - په کافرانو او د خدای (ج) پر دشمنانو

لکه چی مخکي مو وویل د حق چیغی پورته کوونکي په ښکاره کمزوری ولی په معنوی او روحی لحاظ د باطل تر ډلوتیلو څو څو ځله قوی اوواکمن لیدل کیږی چی د مقایسی وړهم نه وی .

هو : د حق قوت د معنی . په لحاظ دی ځکه حق د پاکو او د رد منو حنجره څخه پورته کیږی د زړو نوټل ته رسیدی ډیر زړونه په لږ زیدو راوی او ډیروغو ډونوته داسی ټکانونه ورکوی چی انگزی بی د خلکو ماغزه په خو ځیدو راوی .

دحق پلویان ځانگړی نښی اوسپنچلی خصلتونه لری چی د الله (ج) کتاب قرآن کریم او د رسول الله ﷺ مبارک سنت مویدته را ښودلی دی او موږ دلته د هغو څخه څو نمونی وړاندی کوو ، ترڅو زموږ د حق دلاری مخلص مجاهدین هغه ته ځیر او ځان پری سمبال کړی . او د العاد ، ظلم ، تجاوز ، کفر اوفساد مانی چی په ښکېلو ده له منځه یوسی اوپر ځای بی د اسلامی حکومت او الهی خلافت د بختوړی ښکلی بنسټ په خپلو پساوړومتیو کیږ دی .

د خدای (ج) دلاری مجاهدین او د قرآن عسکر باید دالاندی صفتونه ولری .

۱ - تل خپله توبه خدای (ج) ته په اخلاص سره نوی کړی .

۲ - ښه عابد او د خدای (ج) په بندگۍ کی خوښ او ویاړ پری وکړی .

۳ - د ټولو حقوقو سره روژه نیونکی وی .

۴ - په خشوع سره رکوع کوونکی وی .

۵ - په ډیره عاجزی سره خدای (ج) ته په سجده سراپښوونکی وی .

۶ - تل د خدای (ج) په ثنا لگیا . ذاکر او حامد وی .

۷ - په ښوکارو امر کونکي او نیکو تنه رابلونکي

دوی به له خدای (ج) سره مینه لری او پر
مؤمنانو به د نرمی او پر کافرانو به د شدت اوسختی
خاوندان وی او د خدای په لاری جهاد کوی اوله
ملاستی د هیڅ ملاست کوونکي څخه به ویره نلری .
دا پورتنی صفتونه د خدای (ج) فضل دی هغه
چاته چه د ده خوښه شی ورکوی یی او الله دلوی
قدرت او پوهی څښتن دی .

پدی پورتنی مبارک آیت کښی دتیرشو یولسمو
او یوولسمو صفتونو نه پیداد ذلت او عزت په عبارت
تعبیر شوی چی هغه د شدت او رحمت په معنی ده
خود خدای (ج) په مبارک کلام کی په نو یو
بلیغو او فصحیحو کلمو موږ ته راښودل شوی یعنی
مسلمان د نورو مسلمانانو په مقابل کی تردی حده
پوری نرمی او مهربانی وکړی چه په ظاهری بڼه کی
د (ذلت) په شکل ښکاره شی خوداذلت عیب او گناه
نډه بلکه رحمت او کمال او د خدای (ج) فضل
همدارنگه یو مسلمان د خدای (ج) د دین او نیکو
بندگانو د دښمنانو په مقابل کی هومره غرور او استغنا
لری چی کافران هیڅکله هغه ته طمع اود پخولا کولو
او تسایمولو او دوکه کولو خیال هم نشی کولای
او هم دا مقام دی چه کبرله متکبرینو سره عبادت
دی هو! مسلمان د کافرانو په هکله ځان د عزت .
لوړتیا او شرف څښتن گوری او له هغوی سره ناسته
ولاره او داسی روغه جوړه چه د ده حیثیت او
شخصیت ته ضرر او د ده عالی هدف «د حق غلبه
او د کفر باطل محو» له منځه ځی ننگ او ترمرگه
هم بدگنې او هیڅکله له مؤمن نه استغنا نکوی او
دښمن ته سر نه ټیټوی .

۱۷ - پر خدای ، رسول او نورو مؤمن به
باندي رښتینی او ټینگ ایمان لری .
۱۸ - د مبارزی او جهاد په مشکلاتو کی ثابت
قدمی ولری .

ډیر سخت گپراونه پخولا کیدونکی او سازش نه
کوونکی وی .

۱۱ - پخپلو منځونو کی (مؤمنانو باندی) ډیر
نرم، زړه سوانده او مهربانه وی .
۱۲ د خدای (ج) د فضل اوزوا غوښتونکی وی .
۱۳ - د سجدو د نورانیت نښی نښانی به یی
په مخونو کی له ورايه ښکاری . لکه چی خدای (ج)
فرمایلی :

محمد رسول الله والذین معه اشداء علی الکفار
رحملینهم تراهم رکعا سجدا یتبتون فضلا من
الله و رضوانا سیماهم فی وجوههم من اثر السجود .
(فتح : ۲۹)

ترجمه : محمد ﷺ د خدای را لېږل شوي
استازی دی او هغه خلک چی لده سره ملاگری دی
په کافرانو ډیر سخت گپراونه تسلیمیدونکی او پخپلو
منځو کی ډیر مهربانه دی . ته به دوی د رکوع او
سجدي په حالت کی گوری د خدای (ج) فضل او
رضا به غواړی او د سجدی د نورانیت نښی به یی
په ځیرو کی ښکاره یی .

۱۴ - د خدای (ج) سره به مینه لری .
۱۵ - د خدای (ج) په لار کښی به جهاد
کوی .

۱۶ - د جهاد په لاری به د هیچا د ملاستی
څخه ویرمنلری لکه چی د خدای پاک ارشاد دی :
یا ایها الذین آمنوا من یرتد منکم عن دینه
فسوف یأثم الله بقوم یجهم ویجبونه اذله علی
المؤمنین اعزة علی الکافرین یجاهدون فی سبیل الله
ولا یخافون لومة لائم ذلک فضل الله یؤتیه من
یشاء والله واسع علیم ط مائده ۴۰ ه

ترجمه : ای ایماندارانو له تاسو څخه هغه څوک
چه له خپل دین څخه وگرځی نورزده چی خدای (ج)
به داسی قوم راولی چی خدای (ج) به له دوی او

تېښته نكول او دېنم ته شانه اړول .
 ۲۴ - د خدای (ج) د غضب او دوزخ څخه
 ځان ژغورل .

خدای (ج) فرمایلي دي : يا ايها الذين امنوا
 اذا قلتم الذين كفروا زحفا فلاتولهم الادبار و
 من يو لهم يومئذ دبره الامتعز فا للقتال او متحيزا
 الى فئة فقد باء بغضب من الله وما وهم جهنم و بنس
 المصير .

ترجمه : اي مؤمنانو كله چي تاسو د كفرانو
 سره د جگړې په ډگر كې مخامخ شئ نو هغسوي ته
 خپلي شاوي مه گرځوي او هغه څوك چي د جگړې
 په وړځ شا وگرځوي بيله هغه چا څخه چي د جنگ
 په خاطر سنگر تبديل او يا هم د بلي ډلې سره ديو
 ځاي كيدو په منظورمخ وگرځوي نوپه رښتيا سره چي
 د خدای (ج) په غضب اخته شو او ځای يې دوزخ
 دی . چي ډير بد ځای دی .

۲۵ - مجاهد بايد د نظم تابع وي اوپه پاخه
 جوړ شوي صف كې خپله مبارزه او جگړه مخ پر
 وړاندې بوزي ترڅو د خدای (ج) دښمني وړوگرځي .
 لكه چي خدای (ج) فرمايي :
 ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم

۱۹ - د خدای ډير يادول (ذكر كثير) .
 ۲۰ - د خدای او رسول اود مسلمانانو داسير
 اطاعت .

۱۲ - د منازعي ، اختلاف او تخريب څخه
 ځان ژغورل .
 ۲۲ - د دعوت ، مبارزي او جهاد په لار كې
 صبر كول .

لكه چي لوی خدای (ج) موږ ته ارشاد كوي :
 يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم فئة فاثبتوا و اذكروا الله
 كثيرا لعلمكم تفلحون ط واطيعوا الله ورسوله ولا
 تنازعوا فتفشلوا و اتذبذب ريعكم و صبروا ان الله
 مع الصبرين .

ترجمه : اي مؤمنانو كله چي تاسو د دېنم
 د يوې ډلې سره مخامخ شئ نو ثابت قدمي كوي
 او خدای ډير يادوي ترڅو كاسياني مو په برخه شي .
 د خدای او د هغه د رسول د حكمونو مننه او
 اطاعت كوي . او پخپلو مينځو كې نزاع او اختلاف
 مكوي چي تا سو به كمزوري شئ او د تاسو قوت به
 له مينځه لاړشي او په سختيو كښي صبر كوي ، په رښتيا
 چي خدای (ج) د صبر كوونكو سره مل دی .
 ۲۳ - د جنگ په وخت كښي له دېنم څخه

مجاهد وړ (حكمتيار) له يو شمير مجاهدينو سره دكونړ په دروكي

بنيان مروض . (ص: ۴)

توبه ۲۴

ترجمه : ورته ووايه ای رسوله که چيري ستاسو پلرونه. زامن . ورونه. بئخی. دوستان اوکورنی او هغه مالونه چه تاسو را قبول کړيدی او هغه تجارت چي تاسو یی له سروالی څخه ویره لری او هغه مسانی او بنگلی چي تاسو یی خوښوی تاسو ته له خدای (ج) او د ده له رسول او د ده په لاری له جهاد څخه گران وی نو منتظر واوسی ، ترڅو خدای (ج) خپل عذاب راوولی او خدای (ج) فاسق او گنهگار او بی لاری قوم ته هدایت نکوی .

پدی آیت شریف کښی خدای (ج) هغه آینه شیان چي پنځه یی ځانی او دری یی مالی دی ذکر کړی چي ځنی یا قبول یی د مسلمانانو د جهاد سانع گرځی او چاچی په دی (اتو) شیانو خدای رسول او جهاد غوره کړل نو د خدای د عذاب نه به بچ او د خدای (ج) هدایت به بی په برخه شی اوبالعکس هغه څوک چي لدی اتو شیانو نه بویا قبول د خدای (ج) او رسول ﷺ او جهاد څخه ورته گران او غوره کړی نو خدای د هدایت نه به محروم او د فسق او گناه مرتکب به و گرځی او د خدای (ج) عذاب به هم ورته په انتظار کی وی .

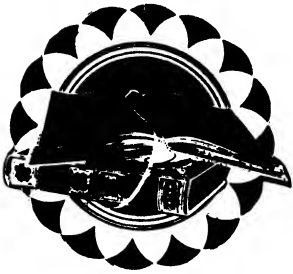
هو ! جهاد نجات دی ، هدایت دی ، تقوی ده او شفا ده .

بی شبکه خدای (ج) د هغه چا سره مینه لری چی د ده په لاری د یوه فولادین او اوسپنیز د یوال غونډی منظم صف کښی جگړه کوی .

۲۶ - په سال او سر سره جهاد کوی قبول مالی او ځانی طاقتونه به د خدای (ج) په لاری مصروفی نه دا چی د جهاد لپاره خنډه شی بلکه د جهاد په خدمت کی به وی لکه چی د خدای (ج) ارشاد دی :

و تجاهدون یا موالکم و انفسکم ذالکم خیر لکم ان کنتم تعلمون (ص)
او تاسي په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد وکړی . دامعامله تاسو ته ښه ده که پوهیږی .
۲۷ - د خدای ، رسول او جهاد سره تر خپلو مالونو - کورنیو او خپلوانو ډیره مینه لرل قبول د جهاد په خدمت کی استخدا مول .
۲۸ - د خدای (ج) د هدایت لپاره ځان تیارول .

۲۹ - د جهاد څخه ډډه کول فسق او گناه ده او د خدای (ج) عذاب ته انتظار ایستل دی لکه چی خدای (ج) فرمایي : (قل ان کان اباکم و ابناکم و اخوانکم و ازواجکم و عشیرتکم و اموال اقربتموها و تجارتهم و تخشون کسلبها و مسکنهم و ترزونها احب الیکم من الله ورسوله و جهاد فی سبیلہ فترصبوا حتی یاتی الله بامرہ والله لا یهدی القوم الفاسقین .

له مؤمن څخه د قرآن غوښتنه

مقصد به کوم وی ؟ زه په دی باندی باور لرم چه زمونږ وروڼه هغه مقصد چه د هغه د حصول لپاره دلته سره را ټول شوی یو پیژنی خوزه فقط د ثواب او د مجاهدینو وروڼو په اذهانو کی د هغه مقصد د تازه کولو په خاطر په دی ځای کی ځینی قرآنی حقائقو ته اشاره کوم تر څو په اصطلاح هیر شوی د دی تکرار په وجه بیرته د ذهن په صفحو کی انعکاس و مومی ، هغه دا چه :

زمونږ دغه ټولنه یوازې رسمی او نمایشی بڼه نه لری ، او نه یوازې په دی غرض دلته را ټول شوی یو چه گوندی په دی غونډه به خدای رانه راضی شی ، بلکه زمونږ د دی غونډی مقصد له خپل رب سره د دی عهد او میثاق نوی کول دی چه :

ان صلاتی ونسکی و محیای و مماتی لله رب العلمین لا شریک له و بسذلک امرت و ان اول المسلمین .

(الانعام: ۱۶۳ - ۱۶۴)

یعنی یقیناً لمونځ زما ، هر ډول قربانی زما او ژوند او مرګ زما د الله رب العلمین لپاره دی ، شریک ورسره نشته ، او په دی باندی ماته امر شوی او زه لمړنی کس یم چه د الله فرامینو ته می

هر کال د روژې (۲۷) نیټه دقرآن عظیم د نزول د ورځی په توګه د مسلمانانو له خوا د نړی په ګوټ ، ګوټ کی نمائځله کیږی ، مختلفې غونډی په دی هکله جوړیږی ، په دی غونډو کی ویناګانی کیږی ، د قرآن عظمت او اعجاز پکی بیما نیږی ، په دی ورځ د اخبارونو خصوصي ضمیمی او فوق العاده ګڼی خپریږی ، درادیو ګانو د څپو څخه خاصی خپریږی، دغه ډول پروګرامونه او محفلونه که څه هم په خپل ځای کی دقدر اوستاینی وړدی خودلته دا سوال خپرونی پیدا کیږی چه آیا د قرآن حکیم د نزول مقصد یوازې په همدی ډول غونډو جوړلو او یادځینی نورو پروګرامونو په ترتیبولو حاصلیږی او که ترینه مقصد کوم بل څه دی ؟ که له دی ډول غونډو څخه مو مقصد داوی چه یوازې په همدی به الله جل شانہ رانه راضی شی او کومی ذمه واری چه همدغه قرآن چه نننی مونږ ددر ناوی لپاره په دی ځای کی راټول شوی یو ، زمونږ په اوږو رااچولی یوازې په همدغه غونډه او یادوی ته ورته نورو پروګرامونو چه مسلمانانو په دی کی په مختلفو ځایونو کی جوړکړی، هغه به سرته ورسیري خو یقیناً مو سخته لویه اشتباه کړی ، او که د دی ډول غونډو جوړول اصل مقصد ته د رسیدو وسیله او ذریعه وی نو هغه

غاره ایښی .

پوهیږی چه قرآن د روژی په میاشت کی را نازل شوی . لکه څر نگه چه الله جل و علی فرمائی :
شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن

(بقره - ۱۸۵)

یعنی د روژی میاشت هغه ده چه قرآن پکې را نازل شوی .

په دی آیت کی مطلقه د رمضان میاشت ذکر شوی چه قرآن پکې را نازل شوی خود قرآن کریم په بله سوره کی د اوخت یی خاص کړی ، هلته لوی خدای داسی فرمائی :

«انا انزلنه فی لیلة مبارکة»

یعنی مونږ را نازل کو قرآن په مبارکه شپه کی

دغه مبارکه او بختوره شپه کومه ده ، دغه اجمال د سوره «القدر» لمړنی آیت داسی روښانه کړی :

«انا انزلنه فی لیلة القدر»

یعنی مونږ را نازل کړ قرآن د قدر په شپه کی

د قدر شپه د اسلامی امت په اتفاق دروزی په میاشت کی ده ، یعنی قرآن عظیم د قدر په شپه کی له لوح محفوظ نه د دنیا اسمان ته په یوځائی توګه را نازل شو او بیا له هغه ځایه د (۲۳) کالو په اوږده موده کی لږلږ د ضرورت په اندازه په نبی کریم ﷺ را نازل شو .

د قرآن د نزول مقصد :

دا چه ولی او د څه لپاره قرآن را نازل شو ؟ دغه مقصد الله جل شانه د سوره بقره د (۱۸۵) آیت په پاتی برخه کی داسی روښانه کړی :

هدی للناس و بینت من الهدی والفرقان

یعنی قرآن د خلکو هدایت لپاره را نازل شو او

هوکی مونږ د همدی غرض لپاره را تیرل شوی یو ترڅو خپل رب سره دغه وعده نوی کړو ، او په دی وعده کی رانه که څه کمی یا زیاتی شوی وی دهغه بښنه له تواب الرحیم خدای نه په شریکه سره و غواړو ، او د دی لپاره سره را غونډ شوی یو چه خپل ځانونه په خپله همدلته محاسبه کړو او وګورو چه له خپل رب سره موپه کړی وعده کی په تیر شوی یوه کال کی څومره وفا کړی او څومره له الهی حدودونه اوړیدلی یو ، او د دی لپاره سره را ټول شوی یو چه خپل ټول کسره وړه د هغه قرآن په تله و تلو چه مونږ ورباندی ایمان لرو او د هغه د تعظیم او تکریم لپاره مو دغه بختوره غونډه جوړه کړی ، که موو لیدل چه زمونږ اعمال څه نا څه له قرآنی اصولو سره سمون لری نو د الله شکر به په ځای کړو او نور به هم له الله نه په قرآنی احکامو باندی د عمل کولو توفیق و غواړو ، او که د خپل نفس د محاسبی په صورت کی موو لیدل چه په وعده کی رانه یی وفائی او تیری شوی او په نفسی غوښتنو ورپسی شوی یو . بیا به هم په همدی ځای کی مخلصانه توبه و پاسو او له خپل خدای سره به دا وعده همدلته نوی کړو چه :

«یا الله ! تروسه ، وسه به کوشش کوم چه د قرآن له لارښونو سره سم راتلونکی ژوند عیار کړم ، او په دی وعده باندی د ټینګ پاتی کېدو توفیق به هم له تانه غواړم» .

له دی لاندیز او یا سربیزی څخه وروسته اوس اځو د هغه مقصد لنډی تشریح او توضیح ته چه . هغه د حصول لپاره مو دغه پر تمینه غونډه جوړه کړی .

د قرآن د نزول نیته :

په دی هر لوستی او په څه پوه مسلمان

او د خدای د مخلوق د پېړیو ، پېړیو تنده پری
ماته شوه ؛ قرآن عظیم د لاروړی انسانیت
لپاره لارښود ، او د لارښوونې ښکاره دلائل او د حق
او باطل شاخص او امتیازی نښه ثابت شو ، لکه
څرنگه چې د سورة بقره په پورتني آیت کې دغه
مطالب ذکر شول .

همدارنگه د سورة آل عمران په (۱۳۸) آیت

کې فرمائی :

هذا بيان للناس

دغه قرآن بیان دی لپاره د خلکو

د سورة جاثی په (۲۰) آیت کې فرمائی :

هذا ابصار للناس .

دغه قرآن ښکاره دلائل دی لپاره د خلکو

د سورة مائده (۱۰) آیت کې فرمائی :

قد جائکم من الله نورو کتاب مبین .

یقیناً راغی تاسو ته د الله له لوري نور او

روښانه کتاب او د سورة نساء په (۱۶۰) آیت کې

علیم او خیر خدای فرمائی :

يا ايها الناس قد جائکم برهان من ربکم وانزلنا

اليکم نوراً مبيناً .

ای خلکو ! یقیناً راغی تاسو ته دلیل له طرفه د

پروردگار تاسو و نازل کړ و مونږ تاسو ته ښکاره نور

او د سورة یونس په (۵۷) آیت کې فرمائی :

يا ايها الناس قد جاءکم موعظة من ربکم و

شفاء لما فی الصدور .

ای خلکو ! یقیناً راغلی دی تاسو ته پند او

نصیحت ستاسو د پروردگار له لوري ، او شفا لپاره

د هغې ناروغۍ چې په سینو کې ده او د سورة اسراء په

(۹) آیت کې فرمائی :

ان هذا القرآن یهدی للتي هي اقوام .

یعنی یقیناً دغه قرآن هغې لاری ته ښونه کوی

چې نیغه ده .

په دې کې د هدایت ښکاره دلائل دي ، او بیلوونکي
د حق او باطل دي .

له دې الهي ارشاد څخه په ډاګه څرګندېږي

چې د قرآن له نزول څخه مخکې او د حضرت عیسی

عليه السلام له رفعې څخه وروسته چې د قرآن په

اصطلاح کې ورته د (فترة) یعنی د وحی د انقطاع

زمانه وائی انسانیت د جهل او کمراهۍ په تتوتیارو کې

حیران او سرګردان ؤ ، نه ورسره د صحیح ژوند د

تیرولو کوم صحیح کتاب ؤ او نه د هدایت منل

شوی اصول ، اونه د حق او باطل د تشخیص کومه

ذریعه ، تورات او انجیل د احبارو او رهبانو په ناپاکو

لاسونو تحریف شوی وو ، دغو ظالمانو (احبارو او

رهبانو) به په خپله خوښه چې څرنگه غوښتل د خدای

دغه دوه مقدس کتابونه به ئی تفسیر او تشریح کول ،

تردې پورې چې د اصلو کتابونو صیغه پکې بیخي ورکه

شوی وه ، د خدای بندګان له دې کرکجنې وضعې

نه سخت په تنګ شوی وو ، د حضرت عیسی او

حضرت محمد رسول الله عليهما الصلوة والسلام

ترمیځ تقریباً (۵۶۰) کاله تیر شوی وو چې الهی

رحمت د وحی په شکل کې له مخ د زمکې نه بند

شوی ؤ د زمکې د مخ او سیدونکي انسانان حتی

و حوش او طیور او په دریابوبونو کې مایان د وحی

باران ته ډیر سخت تیری وو ، د احبارو او رهبانو

ناخوالی چې د الله له دین سره ئی کولی او د قیصر

او کسری تیری او ظلودونه چې د خدای په مخلوق

ئ کول او داسې نور علل او موجبات سبب شول

الهی رحمت د قرآن عظیم په شکل کې د زمکې ؤ

سیدونکو ته متوجه شو ، او د وحی له هغې اوږدې

بنديز څخه وروسته یو ځل بیا د انسانیت شاړه زمکه

د وحی په او بو خړو په شوه ، او د بشریت خزان

وهلی باغ د الهی رحمت په باران چې د قرآنی وحی

په شکل کې له اسمان څخه راو وړیدو ، سمسور شو ،

د پورتنو آيتونو لنهيز .

په دغو ټولو آيتونو كې خطاب عام انسانانو ته دى ، او په عمومي توگه الله جل مجده د قرآن خصوصيات او مميزات داسې بيان كړي :

۱ - قرآن هدايت ، د هدايت ښكاره نښې نښانې او بيلونكې د حق او باطل لپاره د ټولو خلكو (سوره بقره : ۱۸۵)

۲ - قرآن بيان دى ټولو انسانانو لپاره (سوره آل عمران : ۱۳۷)

۳ - قرآن نورو روښانه كتاب دى د عامو انسانانو لپاره (مائده - ۵)

البته لوستونكې بايد دى خبرې ته متوجه وي چه د سورة مائده په پورتنى آيت كې چه د (نور) كلمه له (كتاب مبین) سره يو ځاى ذكر شوى په په دى هكه د مفسرينو په مېنځ كې څه جنجال شته څوك له نور څخه نبى كريم ﷺ مراد اخلي او څوك ترينه قرآن مجيد ، خو موږ په دى لنډه مقاله كې له دى بحث نه ځكه ډډه كوو چه د دى مقالې موضوع د اختلاف مسائلو تصنيفه نه ده او نه

د داسې مسائلو حل په كې ممكن دى ، او كه څوك غواړي چه په موضوع ځان پوه كړي تفاسيرونه دى مراجعه وكړي .

۴ - قرآن د ټولو خلكو لپاره (برهان) او (نور) دى (نساء - ۱۷۵)

۵ - قرآن دعامو خلكو لپاره (موعظه) او (شفا) دى (يونس - ۵۷)

۶ - قرآن هر چاته د نغې لارې ښوونه كوي (اسراء - ۹)

قرآن د چا لپاره هدايت دى ؟

محترم لوستونكې په متوجه وي چه په پورتنو ټولو آيتونو كې عموم ليدل كيږي په داسې حال كې چه د هدايت له دغې پاكي سرچينې څخه ټولو خلكو مساوي گټه نه ده اخستې ، بلكه ځينې خلك ترينه مستفيد شوي ، په دى صورت كې شايد و ويل شي چه كه قرآن د هر چا لپاره هدايت وي بايد ټول خلك يو شان ترينه مستفيد شوي وي . نه يو خاص شمير ، لپاره د دى چه د داسې شكاكاتو شك مولري كړي وي مخكې له نورو مطالبو يو مثال

ذکر کوو ، داسی فرض کړې چه :

دوه تنه په يوه ناروغي اخته دي ، او دهمدي ناروغي د علاج يو معالج طبيب هم شته ، خود دغو دواړو ناروغانو له جملې څخه يو ناروغ د هغه طبيب په طبابت باورهم لري او د خپلې ناروغي علاج هم ورباندې کوي ، او نسخه ئې هم همدا داسي استعمالوي لکه څرنگه ئې چه ښوونه ورته ، کړې ، ولي هغه بل ناروغ نه د طبيب په طبابت باورلري او او نه علاج ورباندې کوي ، او نه يوازې دا چه د نسخې په صحت کې ئې له صحت نه منکر دي او په هغه نسخه کې ليکل شوي دارو هډو خوري نه ، ښکاره خبره دمهچې لمړې ناروغ به رغيري او د دوهم ناروغي به ورځ په ورځ زياتيري ، اوس که دغه ناروغ فوائي چه هغه ډاکټر ددې ناروغي معالج نه دي او يا د هغه نسخه صحيح نه ده ، هيڅوک به دا خبره ورسره و نه مني او نه د داسې ناروغ دغه خبره د هغه طبيب په طبابت او حذاقت څه تاثير لري ، ځکه چه اول خود هغه طبيب د علاج په وجه عملاً ليدل شوي چه زيات شمير خلک روغ شوي ، او دوهم دا چه دغه ناروغ اصلاً د طبيب له طبابت نه انکار کړې ، او د هغه نسخې ته ئې د شک او ترديد په سترگه کتلي او له هغې سره سم ئې دارو درمل نه دي استعمال کړي ، نو بيا د داسې ناروغ خبره سند نه ده ، دا خبره به هغه وخت د منلو وړه چه هغه اول د طبيب طبابت منلي وای او بيا ئې د هغه له نسخې سره سمه دوا ئې استعمال کړې وای او بياجوړ شوي نه وای ، او يا هغه ناروغان هم نه روغيدل چه ئې ور باندې علاج کړې .

البته دا خو د هغو د وو ناروغانو مثال ؤ چه يو د طبيب طبابت هم مني نسخې ئې هم په صحيح طريقه استعمالوي ، او دوهم ئې نه طبابت مني او نه

ئې عمل کوي ، په دې صورت کې به يو جوړيږي ، او بل به له جوړيږي ، ولي يو دريم ناروغ داسي دي چه د طبيب طبابت او تخصص خو مني ليکن د داروگانو د خوړلو په وخت کې بدپريزي کوي او يا نسخه غلطه استعمالوي ، ښکاره خبره ده چه د داسې ناروغ لپاره هم د هغه طبيب نسخه کټه نه لري ، اوس که دغه بد پريزه او په خپل سر ناروغ و وائي چه ماخود طبيب په طبابت باورهم درلود او په نسخه کې ليکل شوي دارو مي هم استعمال کړل ، بياهم جوړ نه شوم د دې ناروغ خبره هم د منلو وړه ده ځکه چه يا خو ئې بدپريزي کړې او يائي دارو غلط استعمال کړې .

عيناً همدغه مثال د قرآن عظيم الشان دي چه هدايت خود هر چا لپاره دي ، ليکن لاره پري باندې د مقصود پراوته هغه څوک مومي چه په حقانيت باندې ئې پوخ باورلري او له هداياتو سره ئې سم عمل کوي ، او هغه څوک چه يا خود قرآن په حقانيت له سره ايمان نه لري اوياکه ايمان ورباندې لري احکام ئې ترپېښولاندې کوي . که و وائي چه قرآن د هر چا لپاره هدايت نه دي ، داسي چا خبره نه د منلو وړه ده او نه د قرآن په مؤثريت او هدايت څه اغيزه لري .

اوس لپاره ددې چه په دې باندې پوهيدل وو چه قرآن اصلاً د چا لپاره هدايت دي ، چاته نور ورپېښي او څوک پري باندې روغيري ، د پورتنيو ذکر شو يو آيتونو په پاتې برخه او خو نورو آيتونو به تريلو ، بيلو سواليه عناوينولاندې ، له ټولو نه مخ کې دلوستونکو پاملرنه د سورة بقرې (۱۸۵) آيت ته را اړوم ، هلته قرآن مطلق (هدی للناس) ذکر شوی ، دا چه له دې (هدايت) نه کټه څوک اخلي ، هغه خلک الله جل و علي د سورة بقرې په (۲) آيت کې داسي معرفي کړې :

ذالك الكتاب لاريب فيه هدى للمتقين

دغه کتاب چه هیڅ شک ئی په حقانیت کو
ننښته هدایت دی لپاره د متقیانو د سورة لقمان دوهم
او دریم آیتونه د دې مطلب وضاحت داسی کوی :
تلك ایت الكتاب الحکیم ، هدی ورحمة للمحسنین
دغه د حکمت لرونکی کتاب آیتونه دی، هدایت
او رحمت دی لپاره د محسنینو

قرآن د چا لپاره پند دی ؟

لکه څرنگه چه قرآن دهر چا لپاره هدایت دی
لیکن لاره پری باندی د مقصود پراوته متقیان او
محسنین موسی همدارنگه د سورة یونس په (۵۷)
آیت قرآن د عامو خلکو لپاره (سوعظه) یعنی پند
معرفی شوی ، د سورة آل عمران (۱۳۸) آیت دغه
عموم هم تر متقیانو پوری خاص کړی ، لکه څرنگه
چه فرمائی الله اجل شانه :

هدی و موعظة للمتقين

یعنی قرآن هدایت او پند دی لپاره د متقیانو

قرآن د چا لپاره شفا او رحمت دی ؟

همدارنگه د سورة یونس په پورتنی آیت کی قرآن
دهر چا لپاره دښمنو د ناروغیو غونکی نسخه ښودل
شوی لیکن د سورة اسراء (۲۸) آیت عموم هم تر
مؤمنانو پوری خاص کړی ، فرمائی الله :

و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنين

یعنی را نازلوو په قرآن کی هغه څه چه شفا

او رحمت وی لپاره د مؤمنانو

د سورة یونس د همدغه (۵۷) آیت په پای کی

الله قرآن د مؤمنانو د هدایت او رحمت لپاره خاص
کړی ، فرمائی :

هدی و رحمة للمؤمنين

یعنی قرآن هدایت او رحمت لپاره د مؤمنانو

دی

قرآن د چا لپاره دلیل دی ؟

قرآن د هر چا لپاره دلیل او برهان کیدلی شی،
د سورة نساء په (۱۷۵) کی آیت کی اله العالم عامو
خلکو ته داسی خطاب کوی چه :

يا ايها الناس قد جاءكم برهان من ربكم

ای خلکو ! راغی تا سوته دلیل ستاسو د
رب له لوری.

د سورة جاثی په (۲۰) کنه آیت کی هم
فرمائی: هذ بصائر للناس دغه قرآن ښکاره دلایل دی
لپاره د خلکو. ایکی د جاثی په همدغه آیت کی ورپسی
الله فرمائی :

و هدی ورحمة لقوم يوقنون

او هدایت او رحمت لپاره د هغه قوم دی چه
پری باندی یقین لری

یعنی قرآن خو یقیناً د هر چا لپاره دلیل او
برهان دی ، لیکن د دلائلو همدغه مبارکه مجموعه
د هدایت برهان او د رحمت ښکاره دلائل ثابتیږی چه
ورباندی پوخ باور او یقین لری .

قرآن د چا لپاره نور دی ؟

لکه څرنگه چه د قرآن هدایت، پند او نصیحت
او شفا ښونکی منفعت عام دی همدارنگه ئی نورانیت
هم عام دي ، مثلاً د سورة نساء په همدغه پورتنی
(۱۷۵) آیت کی قرآن د عامو خلکو لپاره (نور)
ښودل شوی (وانزلنا اليكم نوراً مبيناً) همدارنگه د
سورة مائدی په (۱۵) آیت کی هلته چه اصل کتابو ته د
زمکی او آسمانونو خالق د (قد جائكم من الله نورو
کتاب مبين) خطاب کوی عمومیت په دی الهی
ارشاد کی له ورايه بریښی ، خوداچه په دی نور
څوک منور کیږی او په روښانه کتاب لاره څوک
موسی ، هغه خلک الله عزاسمه داسی معرفتی کوی :
يهدى به الله من اتبع رضوانه سبيل السلام
ويخرجهم من الظلمات الى النور باذنه و يهديهم

زیرې او هدايت او رحمت د مؤمنينو او مسلمانانو لپاره ثابتېږي .

داود د هغه اجمال تفصيل چه ترينه دانديښنه پيدا كېده چه كه قرآن د هر چه لپاره هدايت، دليل، سوعظه، نور شفا او نېغه لاره وي نو بياخو بايد هر چا ترينه يو شان كټه اخستي وي، په دې هر د بصيرت خاوند پوهيږي چه قرآن په يوه چيغه د نړۍ ټول او سيدونكي انسانان له خوارلسو پېړيو را په دې خوا د الهي احكامو منلو او تعميل ته را بولي، او د الهي هماغو احكامو اطاعت او مننه هغه ټول څه دي چه پورتيڼو آيتونو كي ترينه يادونه وشوه، ولي د همدې زماني په اوږدوكي چا ورته لېيك ويلى او چاور څخه مخ اړولى او ځانونه ئي د دښه مبارك كتاب له فيوضاتو او بركاتو څخه كا نه، پانده او كونگ كړي، هغه چا ئي چه په قول او عمل مننه كړي د هغوى لپاره د خير او بركت كتاب ثابت شوى او د هغو خلكو لپاره چه ورڅخه ئي مخ اړولى دا بدې خسران او ناكامۍ سبب گر زېدلى او الى ماشا الله به همداسي وي .

قرآن د چا لپاره تاوان دي ؟

هر هغه څوك چه د قرآن بلنې ته لېيك نه وائي او په صداقت ئي ايمان نه راوړى او په احكامو ئي عمل نه كوي داسي خلك د قرآن په اصطلاح ظالمان دي، او د ظالماتو لپاره قرآن سراسر تاوان او خسران دي، او د سورة اسراء د (۸۲) آيت د (ولا يزيد الظالمين الا خساراً) ټكړه په دې هكله صراحت لري، يعنې قرآن كه د مؤمن لپاره شفا او رحمت دي خود ظالم لپاره ېې له خسران او تاوان څخه په بل څه كي اضافه نه كوي .

په دغه آيت كي د (ولا يزيد) ټكي زموږ د هغه پورتنۍ ذكر شوي مثال ډير ښه ممثل دي چه ويلى سووو چه د وه ناروغان په يوه ناروغي آخته دي، اود

الى صراط مستقيم .

يعنې هدايت كوي الله په دې قرآن سره لاري د سلامتي ته هغه چاته چه د الله د رضا د حصول په لټه كي وي او و باسي هغوى له تياروڼه (دهمدي) نور (قرآن په ذريعه) رڼا ته په خپل فضل سره، او هدايت كوي هغوى ته د نېغې لاري طرف ته .

قرآن چاته د څه زيرې وركوي ؟

قرآن هر چاته په هر ځاى، هر وخت او هر حال كي د نېغې لاري ښوونكي دي، (ان هذ القرآن يهدى للتي هي اقوم) خوداچه د الله د سترو، سترو انعاماتو زيرې چاته وركوي، هغه د همدې آيت په پاتي برخه كي داسي روښانه كوي :

ويشتر المؤمنين الذين يعملون الصلحت ان لهم اجرا كبيرا (الاسراء - ۹)

او زيرې وركوي (همدغه قرآن چه د نېغې لاري ښونه كوي) هغو مؤمنانو ته چه نيك عملونه كوي د دې چه د دوي لپاره يقيناً ډيره ستره بدله شته .

په دې آيت كي قرآن عظيم الشأن نيك عمله مؤمنانو يعنې په قرآن باندې ايمان راوړونكيو او كوونكيو كسانو ته د الهي ستر اجر او انعام زيرې وركوي، او د سورة النحل په (۸۹) آيت كي د كائناتو خالق او مالك يو بل قرآني بشارت د خپل رسول امين عليه الصلوة والتسليم په ذريعه خپلو مخلصو مسلمانانو بندگانه داسي بيانوي :

و نزلنا عليك الكتاب تبياناً لكل شيء و هدى و رحمة و بشرى للمسلمين

يعنې را نازل مو كړ په تاباندې داسي كتاب چه بيانوونكي د هر څه دي او هدايت اورحمت او زيرې وركونكي (د الله د رحمت) مسلمانانو ته دي .

يعنې قرآن د هر چا لار ښود او هر چاته د هر څه بيانوونكي دي، ليكن د الهي فضل او كرم

الله د قانون احكام نافذ او حاكم وى .

قرآن له مونږ نه څه غواړي ؟

په الله قسم چه قرآن له مونږ نه داسې رسمي او نمايشي غونډې نه غواړي چه په هغو كې به د څو تنو له څو خبرو څخه پرته بل څه نه وى ، قرآن له هر بل څه نه مخكې له مونږ نه عمل غواړي ، نه يوازې له مونږ نه بلكه له ټولو نه لمړنى عمل كوونكى په قرآن باندې په خپله جناب محمد رسول الله ﷺ و الله جل شانته هغه جناب ته د قرآن په پيروي داسې امر كوي :

اتبع ما احى اليك من ريك (الانعام - ۱۰۷)

يعنى پيروي وكړه د هغه څه چه وحى شوى تاته متاد پروردگار له لورى.

د سورة يونس (۱۰) كنه آيت دغه حقيقت را په كوته كوي چه د قرآن ژوندى نمونه خپله نبى كريم ﷺ ، فرمائى الله جل شانته :

ان اتبع الا ما يوحى الى ، انى اخاف ان عصيت ربى عذاب يوم عظيم .

(ورته و وايه) پيروي نه كوم زه مگر د هغه څه چه وحى شوى ساته كه چيرى نافرمانى وكړم د خپل رب زه ويريږم له عذاب د ورځى لوى نه همدارنگه د سورة اسقاف په (۹) آيت كې فرمائى :

ان اتبع الا ما يوحى الى وما انا الا نذير مبين .

(ورته و وايه) پيروي نه كوم زه مگر د هغه څه چه وحى شوى ماته او نه يم زه مگر ويروونكى ښكاره .

او نورو خلكو ته الله عزاسمه د قرآن په پيروي داسې امر كوي .

اتبعوا ما انزل اليكم من ربكم ولا تتبعوا من دونه اولياء (الاعراف - ۳)

هغى ناروغى معالج ډاكټر هم شته ، يو ورباندې علاج كوي او بل ئى نه ورباندې كوي ، هغه چه علاج ورباندې كوي هغه به جوړبېرى ، او د دوهم ناروغى به ورځ په ورځ زياتيږي .

په قرآن باندې ظلم څه دى ؟

ظلم هم انواع ، اقسام او مراتب لري ، يوه د ظلم ابتدا وى او بله ئى انتها ، يو هغه ظلم دى چه فرد ئى په فرد باندې كوي ، مثلاً يو سپړى را ولاړبېرى بل سپړى په څا پيره وهى ، او يا د بل په حقونو خيټه اچوي او يا څوك وژني او يادى ته ورته نور ظلمونه كوي ، په دى كې شك نشته چه دغه ډول ټول اعمال او افعال د ظلم مختلفى مرحلى دى او مرتكب ته ئى ظالم ويل كيږي خوله ټولونه لوى ظلم دا دي چى انسان د الله مقابلې ته ملاوتې او په را لېږل شوي كتاب ئى په فردى او اجتماعى ژوند كې فيصلې نه كوي ، د سورة مائدى په (۴۰) آيت كې الله تبارك و تعالى فرمائى :

و من لم يحكم بما انزل الله فالتك هم الظالمون او څوك چه د الله په را لېږل شوى كتاب فيصلې نه كوي هماغه ظالمان دى.

همدغه له قرآنى احكامونه مخ اړوونكى او د نزاع او اختلاف په صورت ورباندې فيصله نه كوونكى ظالمان دى چه الله ئى په ناروغى كې زياتوالى كوي او د خپل عذاب خواته ئى راكارى .

كرانو لوستونكو ! مونږ او تاسو هم كه غواړو چه قرآن را ته د شفا او رحمت په ځاى مرض او د خداى عذاب ثابت نه شى بايد په خپل فردى ، كورنى او ټولنيز ژوند كې په قرآن باندې عمل وكړو او د يوه داسې صالح نظام د منځ ته راوستلو لپاره عملى او مخلصانه كوشش وكړو چه په هغه كې د افرادو د بويگنو رااېو او نظريو په ځاى د

دغه حدیث دو مره واضح او روښانه دی چه توضیح او تشریح ته ئی هلو حاجت نشته ، که یو مسلمان په شپه او ورځ کی د قرآن لازم و نیسی او د هغه د تعلیم او تعلم د عام کولو لپاره هلی خلی کوی ، او د الفاظو په ادا کولو کی ئی زیار باسی او په قرآن باندی عمل کول اسانه کیږی ، او قرآن ورته د فلاح او رستگاری وسیله ثابتیږی .

د دی حدیث په ارتباط یوه بل حدیث ته هم ښه څیر شی چه پکی دا ښودل شوی چه د علم د فقدان او ورکی اصلی عامل څه دی ، او له قرآن سره باید څرنګه معامله وکړو ترڅو مو د هغه حق په ځای کړی وی ، دغه حدیث له حضرت زیاد بن لیدنه په منځ ابن مساجه کی داسی روایت شوی :

ذکر النبی ﷺ شیئا فقال هذا عنداوان ذهاب العلم قلت یا رسول الله و کین یذهب و نحن نقرأ القرآن و نقرئه ابناؤنا و یقرئه ابناؤنا ابناؤهم ، فقال ٬٬کلک امک زیاد ان کنت لاراک من افقه رجل بالمدينة او لیس هذه اليهود والنصارى یقرءون التوراة والانجیل لا یعملون بشیء مما فیهما .

یعنی نبی کریم ﷺ د کوم خطر ناک څیز یادونه وکړه او وی فرمایل چه داسی به هغه وخت پیښیږی چه علم د مینځه ولاړشی ، ماورته وویل چه یا رسول الله علم به څرنګه له مینځه ځی په داسی حال کی چه مونږ قرآن لونیو او پوه خپلو زامنوئی هم لونیو او زموږ زامن به ئی په خپلو زامنو لونی ، وی فرمایل چه مودی در باندی و ژاړی ای زیاده ماته د مدینې هغه پوه سړی بللی ، ایا دغه یهود او نصارا تورات او انجیل نه لونی خو په هغه څه چه په دی دواړو کتابو کی دی عمل نه کوی .

پیروی وکړی د هغه څه چه را نازل شو تاسوته ستاسو د پروردگار له لوری او پیروی مه کوی بی له هغه له نورو او لیاؤ (یعنی د باطلو معبودانو) .

او د سورة الزمر (۵۵) آیت کی الله د قرآن په پیروی خلکو ته تهدیدونکی حکم کوی :

واتبعوا الحسن ما انزل الیکم من ربکم من قبل ان یاتیکم العذاب بغتة و انتم لا تشعرون .

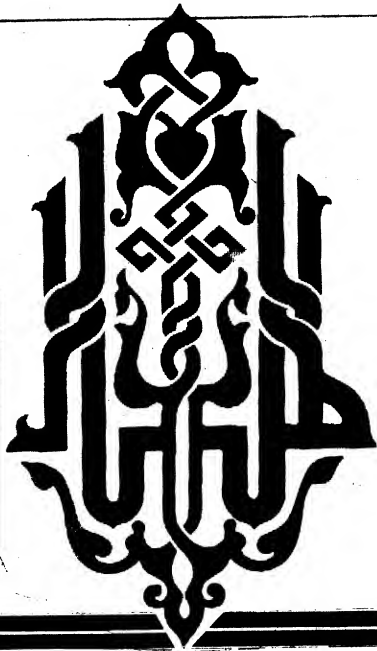
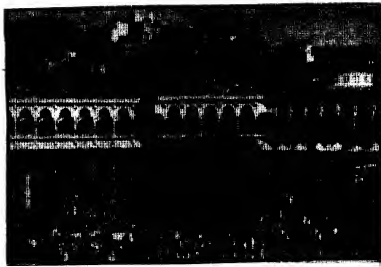
پیروی و کړی د غوره هغه څه چه را نازل شو تاسوته ستاسو د پروردگار له لوری مخ کی له دی چه راشی تاسو ته عذاب نا ځاپه او تاسو به خبر نه وی .

په قرآن باندی د عمل کولو طریقه

دا چه کومه لاره او طریقه باید سړی غوره کړی ترڅو په قرآن باندی عمل کول ورته اسانه شی ، هغه طریقه نبی اکرم ﷺ په خپل یو مبارک ارشاد کی چه له حضرت عبیده الملیکی رضی الله عنه نه روایت دی داسی را ښوولی :

یا اهل القرآن لاتتوسد القرآن ، و اتلوه حق تلاوته من انا اللیل والنهار ، و افشوه و تغنوه و تدبروا ما فیہ لعلکم تفلحون ولا تعجلوا ثوابه فان له ثواباً (مشکوۃ) .

ای قرآن منونکیوله قرآن څخه تکیه مه جوړوی ، قرآن په شپه او ورځ کی داسی تلاوت کوی لکه څرنګه چه د هغه د تلاوت حق دی ، او قرآن خپور کړی (یعنی هر چاته ئی ورسوی) او په ښه لهجه ئی تلاوت کوی ، او په معانی او مفاهیموئی سوچ او فکر کوی (که چیرې دغه اصول د قرآن په متعلق رعایت کړی (یعنی د دنیوی کتبی د په لاس راوړلو لپاره ئی ذریعه او وسیله مه جوړوی) یقیناً چه په قرآن باندی د عمل کولو ډله شته .

ملت مؤمن ما در آزمون نگاه قربانی

مشعل تابنده و فروزان هدایت این خاطره نیک را
باطرز دلربایی چنین دنبال میکند :

رب هبلی من الصالحین فبشرته بغلم حلیم -
فلما بلغ معه السعی قال یبنی انی اری فی المنام انی
اذبحک فا نظر ماذا ترى ط قال یابث افعل ما تؤمر
ستجدونی ان شاء الله من الصبرین - فلما اسلما و
وتله للمجین - و نا دینه ان یا ابراهیم - قد صدقت
الرعیانا کذاک لجزی المحسنین ان هذا لهوا
لیلوا المبین - و فدیته بذبح عظیم - و ترکنا علیه
فی الاخرین سلام علی ابراهیم - انه من عبادنا
المؤمنین (۱۰۰-۱۱۱ : صفت)

(ای پروردگار من عطا کن مرا از شایستگان
(فرزند صالح) پس مؤده دادیم اورا به فرزند بردبار ،
پس هنگامیکه پسر رسید به سنی که باوالدش سعی
تواند ، گفت (ابراهیم (ع) ای پسرک من ! من در
خواب می بینم که تورا ذبح میکنم بنگر که چه رأی
داری ، گفت (اسمعیل (ع) ای پدر من بکن آنچه
فرموده می شود ترا ، اگر خدا خواسته باشد مرا از
صابران خواهی یافت ، پس چون منقاد شدند
(ابراهیم (ع) و اسمعیل (ع) ، پدر فکند فرزند خود

لن تنالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا
من شیء فان الله به علیم .

از آنجاییکه معلوم است اسلام عزیز و حماسه
آفرین در طول تاریخ پر افتخارش در پیشا پیش
مکتب نجا تبخش و انقلابی اش الگوها و نمونه های
را تربیت نموده که تاریخ اسلام برنام نامی شان فخر
و مباهات مینماید ، که تا فعلاً هم همه ساله از طرف
متعهدین مکتب حماسه آفرین و انقلابی اسلام عزیز یاد بود
و تجلیل صورت میگیرد . از جمله این حماسه های
تاریخی و انقلابی اسلام ، یکی هم خاطره بی نظیر قربانی
حضرت ابراهیم خلیل الله علیه السلام می باشد ، او در معرض
ابتلاآت پروردگارش قرار گرفته و این ابتلاآت را یکی
بی دیگر مؤفّقانه سپری کرد ، و ضمن این آزمونها به
ابتلائی بزرگی که عبارت از قربانی نمودن فرزندش
اسمعیل (ع) در راه خدا (ج) می باشد مواجه شد ، ولی
او با کمال افتخار حاضر شد تا فرزندش اسمعیل (ع) را
در راه پروردگار واحدش قربانی نماید ، و فرزندش
(اسمعیل (ع)) هم با کمال خوشی به قربانگاه
شناختند و حاضر به قربانی شد ، که قرآن عظیم این

امروز ملت مادر آتش و خون ایام ولیال شانرا سپری میکنند ، آتشی که توسط روس سفاک و جانی مشتعل شده ، و خون هم خون مؤمنان واقعی و خدا پرستیکه در مقابله با کمر گسان کمونیزم ، و توسط همین جنایتکاران بی سابقه تاریخ در زمین میریزد. باین ترتیب یکبار دیگر ملت مؤمن و مجاهد سا خاطره قربانی حضرت ابراهیم (ع) را در این برهه حساس و انقلابی زمان احیاء و زنده ساختند .

مادری چشمانی مخمور فرزند شیریش را سرمه نموده و به قربانگاه می فرستد ، در افغانستان هر روز روز عاشورا است و هر زمین سر زمین کربلا . . .

الحمد لله ! مات مؤمن ما باوجود این همه قربانی ها ، شهادت ها ، شکنجه ها و مشکلات ، خمی برابروی شان نیا ورده بلکه هر روز نسبت به روز دیگر در قربانی های شان در راه خدا (ج) هر چه بیشتر شدت بخشیده ، و فقط در ادامه و تعقیب نمودن همین خط در جستجوی پیروزی اند .

انقلابیون مسلمان افغانستان !

افتخار به شما ! افتخار بر شماست که امروز عملاً با ریختن خون پاک تان از عید سعید قربان تجلیل بعمل می آورید ، اگر در سایر کشور های اسلامی ، امروز خون حیوانی را بر زمین ریخته و با ریختن خون آن حیوان از عید سعید قربان تجلیل بعمل می آورند اما مردم مجاهد و انقلابی مان با ریختن خون پاک خویشان در راه خدا (ج) از عید سعید قربان تجلیل بعمل می آورند ، اگر در آن کشور ها امروز صرف عید قربانرا بیکدیگر تبریک و تهنیت میگویند . مگر ملت مؤمن و صابر مان عید (باز گشت و اعاده خط ابراهیم (ع) و شهادت فرزندان و قهرمان شانرا ، در حالیکه تبسم توام با افتخار بر لب دارند . بیکدیگر تبریک و تهنیت عرض میدارند .

را بر جانب پیشانی ، و ندا کردیم که ای ابراهیم (ع) به تحقیق راست کردی خواب را و عوض دادیم او را گوسفندی بزرگ جثه و گذاشتیم براو نام لیک را در پیشان سلام باد بر ابراهیم (ع) همچنین جزا میدهم نیکوکاران را هر آئینه او از بندگان گرویده ماست) .

بلی ! حضرت ابراهیم (ع) در آزمون بزرگ پروردگارش موفق بدرآمد و خداوند علیم بالذات الصدور (ج) بلفظ و رحمتش گوسفندی را عوض فرزند حنیمش در زیر تیغش قرار داده ، و این قربانی را منجیت یکی از سنت های افتخار آفرین ابراهیم (ع) مادام قیام قیامت بر بندگان مؤمن و وفا کیش لازم گردانید که خواهی نخواهی باید مؤمنان

در هر عید قربان در صورت استطاعت ، خونی حیوانی را بر زمین ریخته و آنرا در راه الله (ج) قربانی سازند ، و باین قربانی در راه خدا (ج) و بنام او (ج) ، احساس قربانی و جان نثاری را در ضمیر و نهاد شان احیا سازند ؛ چه یک فرد مؤمن هنگامیکه حیوانی را بنام خدا (ج) قربانی میکند ، این هدف و احساس را در ضمیر پاکش پیروزاند که : خداوندا ! چنانچه فعلاً از سرمایه مادی خویش گذشته و این حیوانی را بنام تو خدای صمد و بی نیاز قربانی نمودم ، همچنان هنگامیکه فرصت قربانی سر ما فرارسد ، ما از دل و جان و با کمال افتخار برای قربان نمودن سر و جان در راه توای خدای بزرگ حاضریم .

آری ! روی این اصل است که ملت مجاهد و شهید پرور ما این هشتمین عید قربان است که سر بر کف مشتاقانه در راه او (ج) نثار و قربانی ساخته و هشت سال می شود که در افغانستان سیلاب خون خداپرستان مجاهد و انقلابی جاری است ،

شهید قربانی شده در راه خدا (ج) و امثالی چون آنان با قربان نمودن جان شیرین شان بخاطر اعلای کلمه الله، از عید سعید قربان تجلیل بعمل میآورند.

ما حالت سخت و زار آن برادران و خواهران زندانی خویش را نباید فراموش کنیم که در همین لحظه در زندانهای وحشیانه کمونیسم با متحمل شدن سخت ترین و فجیع ترین شکنجه ها بسر می برند و اما وقار و حیثیت ایمانی و اسلامی شانرا که عبارت از صبر و استقامت مستمر در راه خدا (ج) می باشد، از دست نمیدهند، این برادران و خواهران روشن ضمیر ما: خواهران و برادرانیکه در همین لحظه که این سطور را مینگارم از فراق شان اشکهایم جاریست، با صبر و استقامتیکه شایسته یک فرد مؤمن، متعهد و انقلابی است از عید سعید قربان تجلیل بعمل میآورند.

خلاصه اینکه در افغانستان هر روز حادثه قربانی حضرت ابراهیم (ع) تکرار می شود،

آری! امروز ما در کشور خویش نقاط دشتری را سراغ کرده می توانیم که فقط در همین لحظه که این سطور را مینگارم و شما میخوانید، برادران مجاهد قهرمان ما در سنگرهای شکست ناپذیر شان ثابت قدم بوده و با دشمن جیون و ترسو دست و پنجه نرم میکنند، و البته این قهرمانان میدان نبرد، با سرکوبی و وارد نمودن ضربات جبران ناپذیری بر پیکر پوسیده دشمن در حالیکه خون سطر بعضی از ایشان بر زمین ریخته میشو، عید سعید قربانرا تجلیل میکنند.

ما هم اکنون در افغانستان نقاطی را سراغ کرده میتوانیم که برادران مجاهد پیکارگر و عقاب صفت ما در خلال برخورد شدید با دشمنان سوگند خورده اسلام حیات بخش، هدف گلوله معاندانه دشمن قرار گرفته، در خون پاک مطهرشان غرق بوده و بالاخره برادران در آستانه شهادت قرار داشته و دارند که جان را به جان آفرین بسپارند، این برادران

همینها هستند که برای فردا کلاه فرموده اند شان همین اکنون زینت قربانی میآورند!

مؤمن، مجاهد و انقلابی اش چه خوب مؤدۀ امیدوار
کننده میدهد :

و ما تنفقوا من شیء فان الله به علیم

(و آنچه را از خیر می کنید از خیری پس هر آنچه

خداوند (ج) بآن داناست)

ما کاملاً مطمئنیم که خداوند عالم الغیب و

الشهادۀ ناظر صحنه های قربانی ملت مؤمن مابوده، و

این شهادت ها و قربانیهای ملت شهید پرور سارابه سر

نوشته اضلال و ابطال نمیشمارد .

بشما ای ملت مؤمن ، مجاهد و شهید پرور

افغانستان !

چنانچه که تا فعلاً در مسیر تکمیلی پرافتخار

انقلاب اسلامی بدون انحراف په چپ و راست حرکت

نمودید ، فعلاً هم که الحمد لله انقلاب اسلامی

در آستانه پیروزی . و کمونیزم در آستانه سقوط

قرار دارد ، میناید که هر چه بیشتر مشوقانه و مسر

مستانه در مسیر تکمیلی انقلاب اسلامی حرکت مستمر تا از

تداوم بخشید ، و مطمئن باشید که کشتی انقلاب

اسلامی در بحر خون شهدای گلگون کفن و اشکهای

یتیمان و بیوه زنان ، بسوی ساحل نجات ، به نفع

مؤمنان مجاهد و انقلابی نی که به آه و ناله یتیمان و

بیوه زنان گوش داده و مصمم اند که مسیر پرافتخار

شهداء را تعقیب نموده، خود راه هدفشان برسانند

و یا اینکه خود ، چون او شان خونی پاک خویش

را ریخته تا امواج بحر خون شهداء را توفنده تر

سازید ، نزدیک و نزدیکتر شده میروند، و با صراحت

اظهار میداریم که انجام این خونهای پاک شهداء

واشکهای یتیمان و بیوه زنان مظلوم است که روزی

چون سیل خروشان سرا زیر شده و بنیاد عکسبنوتی

طاغوتیان شرق و غرب و هوا داران شان را چون

خس و خاشاک بیمقداری از مسیر هدف تان پاک و ریشه

کن خواهد ساخت . (وما علی الله بمیز)

براستی هم که یگانه راه رسیدن به سر منزل مقصود
حرکت مستقیم و دوامدار در همین خط و مسیر می
باشد که آن هم مسیر شهادت و قربانی است، و بس
چنانچه قرآن حکیم هنگامیکه برای یک انسان
مؤمن طریق رسیدن بمقام بر و نیکویی را معرفی
میکند ، چنین می فرماید :

لن تنالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون .

هرگز نرسید بمقام نیکویی تا اینکه خرج

نکنید آنچه را که دوست میدارید چنانچه مشاهده

می کنیم که حضرت ابراهیم (ع) از پروردگارش فرزند

صالحی می خواهد (رب هب لی من الصالحین) بعد

پروردگارش با و به فرزند حلیم و بردباری بشارت میدهد

(قبشره بغلام حلیم) زمانی فرامیرسد که پروردگارش

تمنا میکند که محبوب ترین و شیرین ترین میوه

زندگی اش را که عبارت از همان (غلام حلیم) است .

در راه او قربانی نماید ، او هم بلا مکث و درنگ

اقدام به قربانی فرزندش میکند ، بعد از اینکه

ابراهیم (ع) در ابتلای پروردگارش موفق شد، و به

پروردگارش ثابت نمود که بخاطر حصول رضای او

از همه چیزهای نیکو حتی فرزندش تیر است این است

که پروردگارش هم او را بمقام ابرار و احرار

میرساند و او را مفتحز به (سلام علی ابراهیم) می سازد .

در این هنگام که بزرگترین آرمان ملت مؤمن

ما را سرکوب نمودن کلی کمونیزم و همه طواغیت و

جانشین ساختن یک حکومت الهی تشکیل میدهد ،

آنها اینرا درک کردند ، تا زمانیکه از بزرگترین و

محبوبترین سرمایه های شان درین راه نگذشته و

آنها تثار و قربانی این راه مقدس نسازیم ، این محال

است که به هدف در نظر داشته خویش نائل شویم ،

بناء از قربان نمودن محبوب ترین اشیاء و حتی از

قربانی سر شان هم درین راه دریغ ، نکرده ، نمیکند

و نخواهند کرد، و خداوند (ج) هم بخواهی این بندگان

کمونیسم نظام اختناق و وحشت

منافع تنی چند از زما مداران و حاکمان وقت این نظام پشتیبانی میکند و شعارهای که به پشتیبانی از پر و لتاریا وزار عین و . . . بلند میشود عمرش خیلی قلیل است و حقیقتش زودتر بمردم هویدا میشود که این شعارها فقط بمنظور فریب و جلب و جذب مردم است و در واقعیت امر چنین نیست. بناً هر چه توانستند از زور و فشار کار گرفتند و سازمان جاسوسی K.G.B. را نیز در پهلویش روی کار کردند تا همه صداها در درون سینه ها بخشکد و نشود که همه صدا های سینه های چاک از تیغ ستم کمونیسم با همه یکجا شود و بهشت (!) کمونیسم را آتش زند.

امروز در جامعه کمونستی روس پرولتاریا و کارگر وزارع که در قشر پایین جامعه قرار دارند مفهوم و ارجش را از دست داده اند و از آنها صرف بحیث ابزار کار، کارگرفته میشود. آنها حاکمان وقت را آباد میسازند و خود را نابود.

سخن «روسو» که «اندره ژید» آنرا در اثرش بازگشت از شوروی در حق کارگران روس نقل میکند چه بجاست: «با هر کاخی که در پایتخت ساخته میشود می بینیم که تمام مملکت را به ویرانی کشیده است.» راستی هم در جوامع کمونستی که در رأس

امروز درین سخن شکی باقی نمانده است که کمونیسم نظام اختناق و وحشت است. تاریخ به یاد ندارد که ملتی به دلخواه خودش این نظام فرتوت و گنبدیده را پذیرفته باشد؟ بلکه در هر مملکتی که کمونیسم پیاده شده از راه کودتا و بزور شلاق بر مردم تحمیل شده است.

کمونیستها همینکه برهبری لینن انقلاب (!) اکتوبر ۱۹۱۷ء را در روسیه به معرض اجراء در آوردند، ابتدا از نیرنگها و حیله گوناگون کار گرفتند و بمردم چنان وا نمود ساختند که همه اعمال زشت و حیوانی تزارها را تلافی خواهند کرد بر زخمهای مردم مرهم خواهند گذاشت. ولی همینکه قدرت شیطانی شان استحکام یافت، همه وعده های خویشتن را در طاق نسیان گذاشتند و در ظلم و تشدد از تزارها گوی سبقت بردند. ملت روس را در چنان سدی محصور ساختند که از دنیای بیرون هیچ آگاهی و اطلاعی نداشته باشد. حتی که فضا بروی ورود امواج را دیوهای خارجی مسدود گردید و داخل شدن نشرات تحریم شد و مردم بین پرده های آهنین قرار گرفتند.

روسها میدانستند که کمونیسم فقط و فقط از

بی‌زده شده که قلوب ما را آگنده از امید میسازد و ما را از این جهت منتظر پیشرفت‌های عظیمی میکند. ژید باوجودی که سوسیالیست است و علاقۀ مفرطش به کمونیسم و روس از جملات پیش‌بهرتر ظاهر میشود ولی چون خود در محبس نظام کمونیستی زندگی نکرده و در جهان آزاد زیسته است، پس نتوانسته است از فجایع و ظلم رژیم کمونیستی روس چشم‌پوشی کند.

اعلان دروغین آزادی توأم با پیروزی کمونیستها (۱۹۱۷):

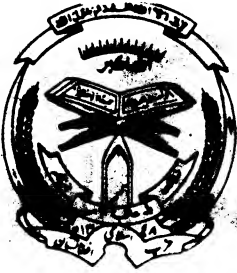
قبل از پیروزی کمونیستها در روس، ملت آن زیر بار استثمار تزارها، آخرین نفس‌های خود را میکشید و انتظار آن را داشتند که چه وقت ساتور استثمار و بیداد تزارها از گردنهای شان بدور خواهد شد. برای کمونیستها چانس خوبی بود و ازین فرصت بحد اعظمی استفاده بردند. بعد از آنکه گلیم اقتدار تزارها از صحنه بر چیده شد و کمونیستها جای آنها را اشغال کردند بمردم اعلان آزادی دادند. این اعلان کاذبانه و محیلانه در مردم تأثیر عجیبی کرد و چنان پنداشتند که همای سعادت بر آنها پرکشید. ولی دیری نگذشت که سیمای اصلی وبی نقاب کمونیسم را مشاهده کردند. مردم دیدند که فقط کمونیسم جای تزاریسم را اشغال کرده و دیگر در طرز حکومت و معاملات حکومت با ملت تغییر مثبتی نیامده بلکه وضع بارها نسبت به گذشته رو به زبونی گذاشته است: لنین به صراحت اظهار داشت که کمونیسم باید از راه جبر و اکراه بر مردم تحمیل شود و درین امر از تزارها نیز باید سبقت کرد، زیرا او میدانست نظامی که بدست او در روس پایه گذاری شده بود، اصلاً با فطرت انسانی ناسازگار بود. عقاید دینی مردم مورد تلاخت و تاز قرار گرفته، جای فضایل اخلاقی را وحشتگری و بربریت احراز

آن روس قرار دارد تنها معدودی که زمام امور کشور را بدست دارند از زندگی مرفهی برخوردارند و باقی تمام ملت در آتش آلام و مشقات میسوزد - لبها بسته، گلوها خشکیده، اشک نیاز بر رخ چکیده، از زندگی انسانی محروم، از آزادی دور و همه حقوق شان لگدال دژخیمان نظام جهنمی کمونیسم؛ نظامی که در همه جهان نشانه و سمبول وحشت و ظلم است.

تفسیر این مطلب را از زبان «ژید» بشنویم که در سفر نامه اش به خاک روس راجع به وضع آن کشور تحریر داشته: «من تردید دارم که این روزها در هیچ مملکت دیگری حتی در آلمان هیتلری - آزادی فکری و اندیشه اینقدر کم باشد و افکار مردم اینقدر محدود و ترسان (و حتی وحشت زده) و بصورت بندگی در آمده.

اما چون نمیخواهند مستمسک خود را از دست بدهند ناچار است به «نتایج حاصله» می‌یازند که بی! تعطیل بیشتر شده، مراوده آزاد زن و مرد افزایش یافته، زنان با مردان مساوات یافته اند، شرافت آدمی مقام خود را باز یافته، تعلیمات عمومی در همه جانشر یافته ولی هر یک ازین موارد را وقتی خوب واری کنیم خواهیم دید که تمام این نتایج چون غباری به هوا بر خواهد خاست.»

می بینیم که وضع نا بسامان نظام وحشی کمونیسم روس نظر بررگترین سوسیادست جهان را نیز نتوانسته بخود جلب کند و وحشیگریهای خویش را در نظرش زیبا جلوه دهد. فلذا بر آن شده است تا چهره بی ماسک نظام جهنمی (کمونیسم) روس را به جهانیان بنمایاند. آن ژیدی که قبل از سفرش به روسیه میگوید: «اکنون سه سال است که من احترام آمیخته با تعجب و علاقه ام را نسبت به شوروی اعلام کرده ام - در آنجا دست به تجربه بی سابقه

۱۳۶۴
۹۵
۲۰
شفق

ارکان نشری حزب اسلامی افغانستان
احمد شاه (اوحلت)
(امامه لا) ...
معاونت ارشاد فرهنگ

سال سوم - شماره اول - شماره مسلسل ۲۲ ، اسد ۱۳۶۴ هـ ش

سخنی با خواننده !

خواننده ارجمند و دانشمند و عاشق تعهد
و هدفمندی السلام علیکم ورحمة الله و بركاته !
اینک باز هم «شفق» باچشان خون آلود
و گونه زرد و پیکر افق گیرش - که از سر زمین
خون و شهادت با خود راز هایی دارد و نیاز هایی
با پیام ناشکیب و بی امانش جلونگاه موشکانت باکمال
وقار وثبات - ایستاده است با چشمان عقابینش که
مدار های تاریخ و تاریکخانه های ستم آباد فراغنه
قرون و زمانه هـ یکا یک در آن شکل گرفته و آشنا
با انسان و تاریخ است ؛ امروز عملکرد های تورادر
میچک قضاوت میگزارد و ضمیر تورا باخون افشانیهایش
میگذارد . . . . که آیا از کوره آزمون انقلاب
کمر راست کرده میتوانی ویا . . .

گرچه امروز میهن تو «برهوت» ارواح خبیث
و خطه جانباز یهای رجال بزرگ و نفیس ؛ ولی هر
کسی حساب خودش را میدهد و بگفته مولوی که
ترجمه بی از قرآن است : «هیچ و از ر «وزر» دیگر
برنداشت» ، هر یکی را کتانی است و حساسی و کرام
الکاتبینی . . . . اینک با کوله بارسنگین تعهد
و ایمان، فرداها مسؤولیتی در پیش داری از تو تقاضا

مطالب این شماره

سخنی با خواننده !

پیغام شفق

نقش حج در سازندگی . . .

جهانبینی توحیدی

سیاسی تبصره

عوامل اساسی مشکلات . . .

دیوه مجاهد او مبارز . . .

له مؤمن خنده د قرآن غوینته

ملت مؤمن مادر آزمونگاه . . .

کمونیسم رژیم اختناق و . . .

انقلاب او خپلاری

اسرار کا ، جی ، بی

اخلاق و تربیت . . .

سرگذشت حیرت انگیز سید جمال الدین . . .

مضد و ن از بیکی . . .

مرد آهنین سرخ

طرح به فعالیت های . . .

د شهیدانو په یاد

همه توطیه های روس . . .

یا دواړه یی از شهدای . .

نگذشته بود که کشتنها و بستنهای علمای دینی و روحانیون را آغاز کردند و اندکی بعد قتل عام مسلمانان آغاز یافت حناچه از قولوف یکی از نویسندگان

گان کمونست روس دز کتابش بنام «انقلاب و ملت ترکستان» راجع به رویداد های سال ۱۹۳۳ می نگارد: «مردان با اخلاص ما توانستند مسلمانان را با شیوه های از بین ببرند که ازین بعد نیز ازین شیوه ها باید آشکارا استفاده کرد.» بدینگونه مسلمانان تحت بیداد کمونیزم قرار گرفتند - بجرم مسلمانی زندانی میگردیدند، به صدها نوع تعذیب و شکنجه میشدند و سر انجام در جریان همین جریانها جان خود را از دست میدادند و این وضع هنوز هم خاتمه نیافته است.

کمونستها صراحتاً تجریم تدریس دینی را اعلام داشتند و این موضوع را در ماده ۱۳۱ قانون مجازات عمومی سال ۱۹۳۳ بتصویب رساندند تا جاییکه مسلمانان صرف برداشتن عقاید اسلامی بمدت «پنج و پنج» سال زندان محکوم میگردیدند. در ۱۷ اپریل ۱۹۳۳ دانشمندان دینی را از شرکت در هر گوله فعالیت محروم ساختند و در سال ۱۹۳۶ که کمونستها در قانون مساکت تعدیلاتی آوردند، در ماده ۲۴ آن تبلیغات ضد دینی را آزادی دادند.

چون مذهب به کمونیزم آشتی ناپذیر است بناً کمونستها نیز با آن متابله سر سخته می کنند و از هیچگونه جنایت در برابر مذهب و مذهبیان دریغ نمیکنند. از همین لحاظ است که تمام مساجد و مدارس دینی مسلمانان آسیای میانه که تحت ستم کمونستها بسر میبرند یا با خاک یکسان شده و یا با باشگاهها و سینماها و تیاترها مبدل گردیده است.

دشمنی کمونستها با اسلام آنقدر به پیمان

کرد و آزادیها بکلی سلب گردید. لینن میگفت: «قوانین بمنظور حمایت و پشتیبانی از آزادیهای فردی وضع نگردیده بلکه وضع قوانین تنها بخاطر حمایت از دولت است.»

فلذا او طبق برنامه اش از راه اختناق پیش آمد. خون ملیونها انسان را ریخت. انواع تعذیب و شکنجه از شمار گذشت تا کابوس کمونیزم گلوها را خفه ساخت و بر اوضاع چیره شد.

مسلمانان آسیای میانه که متأسفانه از یک نظام وحشی رهایی یافتند و در کمند نظام خون آشام دیگر (کمونیزم) اسیر شدند، سخت زیر بار شکنجه کمونستها آمدند. طبق یک گزارش موثق مسلمانان ۴۹۲۳ مقاومت کوچک و بزرگ را در برابر کمونستها براه انداختند. بهمین اساس شعله خشم روسها نسبت به همه کس در برابر مسلمانان که در حقیقت، دشمنان سر سخت، کمونیزم و جویای آزادی خود بودند، زبانه کشید. خصوصاً بعد از آنکه روسها از جنگ دوم جهانی فارغ شدند بیش از همه وقت به قلع و قمع مسلمانان پرداختند. لازم است در رابطه با موضوع عکس العمل کمونستها را در برابر دین مقدس اسلام و مسلمانان بررسی کنیم.

عکس العمل کمونستها در برابر اسلام و مسلمانان:

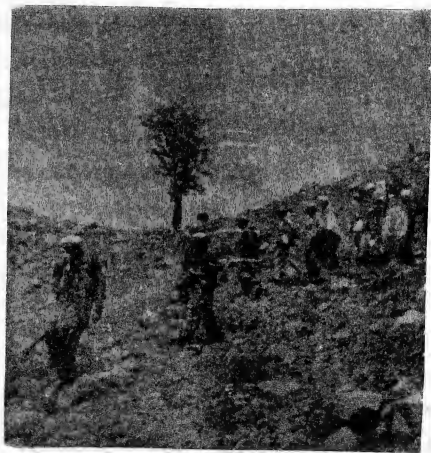
کمونستها که منادیان دروغین آزادی اند در روسیه بعد از آنکه به پیروزی رسیدند در پهلوی آزادیهای دیگر، آزادی مذهبی را نیز اعلان کردند و گفتند هر کس حق دارد امور مذهبی خود را آزادانه انجام دهد ولی بعد از آنکه قدرت شان تحکیم یافت تمام آزادیها را ملغی قرار دادند و طبق پروگرامها و برنامه های تزار عمل کردند.

کمونستها چون اسلام را یگانه دشمن خود میدیدند هنوز از نوزاد کمونیزم در روسیه یکسال

را ارج میگذاریم و به آزادی قایلیم در حالیکه چنین نیست، بعد از در گذشت مائو، کمونیسم به شانه های مردم گرانی کرده بود که بناً خود کمونیستها نیز بر پیشوایان کمونیسم (مارکس و لنین) تاختند و تعلیمات آنانرا بنیاد انتقاد و مسخره گرفتند و مائو را هنوز قبل از محاکمه کرده بودند.

مر انجام در لهستان، چکو سلواکی، لهستان شرقی، مجارستان و... هر کجا دست کمونیسم در از شده است صدها نوع جنایت از خود بیسارگار گذاشته است.

در افغانستان مسلمان و قهرمان نیز روسهای کمونیست از زمان تجاوز بیرحمانه خویش عین پلانیهای خویش را که در دیگر نقاط دنیا عملی کرده اند به معرض اجرا در آوردند - علما و روحانیون را زندانی کردند و بعد از شکنجه های گوناگون بالاخره بدست جلادان کمونیسم بشهادت رسیدند. قتل نامها صورت گرفت، مساجد ویران گردید و صدها نوع جنایات دیگرها را مرتکب شدند و این از مقتضای طبیعت کمونیسم است.

و مسیح است که برای اینکه در آینده نامی از اسلام در امپراتوری سرخ نمانده باشد، اطفال کم سن را از والدین شان جدا میسازند و در مرکز و مؤسسات کمونیستی تحت تربیه افکار کمونیستی قرار میگیرند و بدینگونه میخواهند اطفال خرد سال را مغز شویی کنند. ولی از فضل خداوند با وجود بکار بستن این همه حیل و مکائد هنوز هم آتش عشق مسلمانان نسبت به اسلام فرونشسته است.

اما یک نکته دیگر:

باید مغالطه نشود که کمونیسم تنها در خاک روس و سر زمین های مسلمان نشین آسیای میانه تحت استعمار سرخ این همه وحشیگریها را براه انداخته است و تنها در جامعه روسی انسان استعمار و استعمار میشود و تنها در آنجا استعباد حکم فرماست بلکه این از خاصیت های ذاتی کمونیسم است. اگر سری به چین بز نیم در آنجا نیز همین خبر است. بعد از سال ۱۹۴۹ که کمونیسم بر چین حاکم شد وضع بهین منوال است. درها به روی آزادیها سدود گردید و مردم در حصار بزرگ کمونیسم جهانخواز محصور ماندند. ما فوئسه تونگ رهبر کمونیست پیشین چین عین بالیسی استالین را تعقیب میکرد آنکه در پیداد ضرب المثل است.

مبارزه علیه مذهب در جریان بود حتی که مسلمانان نمیتوانستند کتاب مقدس مذهبی خویش قرآنکریم را نگهداری کنند مردم بصورت مخفی نسخ قرآنکریم را دست نویسی میکردند. با مدارس و مؤسسات دینی آنچه کردند که روسها کرده بودند.

طبق خبرگزاری فرانسه بعد از سی سال حکومت کمونیسم بر چین به مسلمانان آن دیار اجازه داده شد تا قرآنکریم را چاپ و تکثیر و توزیع کنند و خواستند به جهانیان وا نمود سازند که ما مذاهب

انقلاب او خپلسری

نځورلو لپار. د ټول مسلمان ملت به هیلو او اسرو کی یو نوی باب گڼل کیږی؟

خولکه څنگه چسې ښکاره د افغانستان مظلوم مسلمانان د ظاهر او داؤد د شاهي فاسد و رژیمونو پروخت له علم، فرهنگ، تخنیک، سیاست او ټولنیز و امور وله نظره پقی سترگی ساتل شوی او د نری له ډیرو وروسته پاتی هیواد و له جملی گڼل کیږی .

د همدی آر لامل له مخی د افغانستان د شاهي فاسد رژیم ځنی خپل چاری و گپری زمونږ د پر اسلام مینو انقلابی ځوانانو له گرو وینو نه ناروا گټه اخستل غواړی، او همدارنگه زمونږ د مؤمن ملت د ټولنیزو گټو او اجتماعی اصولو چی «د اولس د بری آر ضامن کیدای شی» پراصل اکتفانه کوی، غواړی چی پخپل سر د انقلاب او مجاهدینو له سرو او خرونونو وینونه په ځانگړی توگه د خپلی قبیلې،

په ډاگه کړه چی له هیڅ یوه اسلام دښمنه سازش سره نه پخلا کیدونکی دی، او د هر راز خارجی او داخلی اسلام دښمنه د سایسو دفاع کوی او پر شائی تنبوی .

د ویاړ خبره ده چی زمونږ د مؤمن ملت اتلواله مبارزه د ستر استکبار د مادی طاقت په وړاندی که څه هم نه مقایسه کیدونکی ده، خو بیا هم د مجاهدینو په وینو سره سنگرونه د ویني څښونکو روسانو د بی رحمانه بمباریو، کیمیاوي، گازونو او نورو مختلف ډوله انسان تباہ کوونکو وسلو د زور او فشار له امله خالی نه شو: او دغه ستر چاری استعماری ځواک د انقلابی افغانستان په هر ناوو، هره دره، هر کلی او هر ښارکی له شرمه ډکی ماتی سره مخامخ شوی او کیږی .

که څه هم زمونږ د بریال اولس بی امانه مبارزه د کفر او الحاد پر ضد د اسلامی نظام دا

د انقلابی افغانستان د مؤمن، او مجاهد ملت اوه (v) کلن جهاد په اوږدوکی چی د دین او وطن د دفاع او په انقلابی افغانستان کی د اسلامی نظام د ټینگښت په خاطر کومی د مال او سر قربانی ورکړل شوی او ورکول کیږی، د نړیوالو له سترگو پتی نه دی .

زمونږ مؤمن ملت د خپل مقدس جهاد په دوران کی وشوده چی دغه د ایمان په وسله سنبال مسلمانان هیڅکله د یوه ستر چاری استکباری قوت په وړاندی له ویاړلی اسلامی گروهی نه اوږی او د نړی د هر راز ویني خوړونکی طاقت په وړاندی به همدغسی دریغ ټاکی، او د خپلی ویاړلی گروهی له پخو او وپیښزو سنگرونو نه به د مال په بیه او د سر په د او دفاع کوی .

زمونږ اتل او مسلمان ملت د خپل مقدس جهاد په اوږدوکی د نړی اسلام دښمنه او پر بل پلو سیدونکو استعماری طاقتونو ته

قوم او گوند پر سطحه گټه واخلي. لاسل يې دانه دی چی گوندي خدای (ج) مکره د اسلامي انقلابيونو په سرکی له اسلامي فرهنگ او انقلاب سره نا آشنا کسان موقعيت لری . بلکه يو شمير هغه کسان چی د ظاهر او د او دله ولس غولوونکی رژيمونو سره يې په تملق ، دسيسه کاری ، اختلاف او اولس جنگونی په شان مهلكو مرضونو کی مهارت لاره د مجاهد وقوتونو او حنی تنظيمی مشرانو ترمنځ واقع شوی او اوس هم له هماغه زړو نيرنگونو خڅه کا راخلي او له دی لاری غواړی چی د اولس ترمنځ د تزوير په جامو کی ځان د اصیلو انقلابيونو په رنگ کی رنگ کړی .

هغوی مجاهدین قومی ، ژبنی ، قبلوی او محیطی تبعیصونو ته هڅوی . دا ډول د ځینو ملاتړ او نور په بیلا بیلو نومونو نوموی .

پدی ډول د تنظیم او مخلصو کسانو ترمنځ فاصله پیدا کوی او خپل ځانونه تنظیمی مشرانو ته مخلص او فادار ښکاره کوی. دوی بی له دی چی خپلی ځانگړی گټی یی په نظر کی وی له هیڅ سره کار نه لری . دا ډول کسان بی له دی چی خپل ځانونه محاکمه کړی ، پرنود و تورونه

لگوی ، او د نورو په بدنای کی خپله نیک نامی لتوی .

د اسلامي انقلاب له پیل سره چی د هیواد په گوټ گوټ کی پر اسلامي گروهی سنبالو مجاهدو شازلمیوله خواوسله واله مبارزه و شور و شوه ټولو مجاهدو ځوانانو په یوه سنگر کی د کفر او الحاد پر ضد ملاوت پرله ، او خپل ټول با ایمانه اولس تنه یی د والی مبارزی پوسیله د کفر او الحاد په مقابله کی د اسلامي سنگرونو د تقوی بلنه ورکړه ، په نتیجه کی د هیواد پر اسلام مبین خلک د ننگیالیو مجاهدینو پر شا و خوا را ټول شول .

خوځینی خپل چاری او خپل سری خلک چی په مخکینو فاسدو رژیمونو کی د خان ، ملک ، ارباب او... نومونو یاد یدل او د دهری رژیم له تارا کونو بی برخی نه وو پاتی شوی هم د مجاهدینو په سنگرونو کی ځای ونيو . دا وخت که له یوی خوا د مجاهدینو مټی مزبوتی شوی ، له بل پلوه د پورتنیو خپل چارو او خپل سروکسانو له خوا ځینی خوا مجاهدین قومی ، مذهبی ، منطقوی ، او نورو تعصبو او بدبینیو ته وهڅول شول ، ددی پرځای چی له یو، سنگر نه د دښمن په مقابل کی دفاع وکړی ، له خپل امیر نه سر

غواړی پیل او د بی احساسه متقاعدو. ریښانو او پخوانیو وکیلانو او نورو به نومونو سنگرونه جوړ شو . نه یوازی دا درد نا که پېښه د هیواد نه بهر د هجرت په حال کی را منځ ته شوه چی لا په سنگرونو کی هم د مجاهدینو ترمنځ د اختلاف او دښمنی اورته لمن ووهل شوه ، او هغه ننگیالی او پر اسلام مبین مجاهدین چی د انقلاب په سرکی یی له یوه سنگر نه جهاد او مبارزه پیل کړی یوه به نویو په اصطلاح ، انقلاب زیږولو تنظیمونو کی خساره واره پاتی شو . د دغو خپل سرو عناصر و دی کار نه یوازی په سنگرونو کی د مجاهدینو ترمنځ د اختلاف او کشمکش اور تازه کړی بلکه د ټول افغان مسلمان ولس ترمنځ یی دیوالی روحیه ورځ په ورځ اختلاف او بدبینی ته ور تیل وهل کیږی .

خدای مه کړه که زموږ د مؤمن ولس د میلیونو بی کوره در په در او خورو ورو مسلمانانو بی شمیره هلی ځلی او همدا ډول د میلیونو شهیدانو پاکی او سپیڅلی وینی د اسلامي انقلاب له بری نه محرومی یا تیری ؛ نو ....؟ لازمه ده چی ټول هغه پر اسلام مبین ځوانان د پخوا پشان د نه ماتیدونکی سنگر کی سره را ټول

اعمالو په نتیجه کی زمونږ دموښ
ولس له قربانیو ناروا گټه
ترلاسه کړی .

ورارو او بی وزلو یتیمانو له
سپڅلو ارزوگانو او هیلو نه دفاع
وکړې او پری نږدی چی دغه خپل
سری کسان د خپلو اسلامی ضد

شی او تش د خدای د رضا لپاره
په افغانستان کی د اسلامی انقلاب
د میلیونونو شهیدانو له پاکو
وینو او د خپلو کونډو ، بورو ،

عامل متلاشی شدن هر جنبش اسلامی در هر مقطعی از زمان عدم توجه و اهتمام
افراد نهضت به مبانی اعتقادی و فکری بوده - که با تضعیف این مبانی - در نیمه
راه نهاد های فکری شان به انگیزه های قومی ، نژادی ، لسانی ، محلی ....
تعویض گردیده ، آهسته ، آهسته حیثیت دینی جنبش خاتمه یافته - به گروه سیاسی

محضی تبدیل شده است !!!
حکمتیار

برابر تسان «ای آدم خوران
وحشی» فرو نخواهد نشست !!

با خبر باشید که این کاروان
عظیم خون و اشک کاخ های
ستم را ویران ، و خلافت زمین
را به اهلش می سپارد !!

ای مستکبران جهان خوار !
پیش از آنکه آتروز فرارسد و
جزای اعمال تان داده شود ؛
دست از خونریزی ها ، حق تلفی
ها ، یورش گری ها ... وحشیانه
بردارید ! خود ها را به محکمه
مردم بسپارید ، ممکن است
مورد پوزش این رحمدلان رنج دیده
و ستم کشیده قرار گیرید . ورنه
با ادامه عمل کرد های ناشایسته
تان در دریای بی کران هستی ، چو
فرعون و امثال شان عرق
خواهید شد ، و انگه دست و پا
انداختن سودی نخواهد بخشید .
«خون ناحق پنجه از دامان
قاتل بر نداشت .

دیده باشی داغ های دامن قصاب
را» د . قریشی

پس باید بدانید که روزی به
دادگاه مستضعفین کشانیده می
شوید !!

بلی ! آتروز فرا رسیده است که
مستضعفین ، ستم دیده گان ،
زنجیران و آوارگان . . در سراسر
جهان دست بدست هم دهند و
زنجیر های ستم را از دست و
پای همدیگر بگسلند ، و به
حکومات جباران خود کامه
بیداد گر خاتمه بخشند . و تک
تک تان را بداد گای مرد می و
عدل الهی بسپارند !!

بلی ! آتروز دور نیست و خون -
های ریخته شده بی پیروان
خط ها بیل هدر نخواهد رفت ؛
آری ، هر قطره آن هم چو
موج توفنده بی است که دارو
مدار جاهلیت را به گودال نا -
بودی می سپارد و هنگامه های
خیز و پرشش در روی گیتی ،
گوش هیچ مظلومی را نا خبر
نخواهد ماند ، و انگه خشم
خروشان و توفانی دردیدگان در

به شما جهان خواران

بدمتست !!!

آه ، ای استعمارگران خونخوار !
چرا جهت اشباع غرایز حیوانی
تان ، سر زمین ها را به آتش
می کشید ؟ !!

زنان را بیوه ، اطفال معصوم
و بی گناه را در آغوش مادران
سرمیبرید ؛ مادران و پدران را ،
کمر شکسته و به غم نشسته می
سازید ؛ و سر زمین ها را بخون
رنگین ؟ !!

ای فرزندان نا خلف آدم و
حوا !!

ناکی به این همه سیاه کاری ها
و خون ریزی ها ... ادامه
میدهید ؟ !!

اگر بخداوند ایمان ندارید و
از محاسبه روز رستاخیز در هراس
نمیباشد ، و اگر فاقد وجدان
اید تا شمارا بمحکمه بکشاند ؛

اسرار کا، جی، بی

رهایی از یوغ

خواننده محترم! اسرار (K.G.B.) نام کتابی است که به قلم (الکسی میاگوف) یکتا از اعضای فعال و کارکن (K.G.B.) به رشته تحریر درآمده - طوریکه در مباحث همین کتاب خواهید خواند و اسرار جهنمی بیکه بایکه تازی شیطان سرخ از محتوای کتاب بر شما روشن خواهد شد - نویسنده نیز که یکی از اعضای ناراضی همین سازمان و پناهنده به غرب است - خوبتر داد سخن را از تصویر ماجرای جویانه و سفاکانه این سازمان شیطانی داده است؛ قبل از اینکه وارد مطالب کتاب شویم بهتر است داستان فرار نویسنده کتاب را از سازمان (K.G.B.) به غرب به قلم خودش به رخ خواننده‌گان ارجمند بکشیم - این شما و این هم مطلب مورد نظر شما!

یک دسته لباس بارانی که از زیر پالتون بپوشم تا بتوانم با کندن پالتون به لباس غیر نظامی در آیم.

پانزده دقیقه بعد همراه گروهی از افسران غند که مسئولیت آن را داشتم با لباس نظامی و وسیله سرویس لینی عازم برلن غربی بودم. من بر نامه فرار خود را در برلن غربی عملی می کردم. منظور ظاهری از این مسافرت کوتاه گردش و دیدار از برلن غربی عنوان شده بود ولی مأموریت اصلی افسران، بررسی تأسیسات نظامی امریکا و سرباز خانه های انگلیسی و فرانسه بود.

نقش من با سمت افسر اداره خاص K.G.B حفاظت آن افسران بود. نه حفاظت در مقابل توطئه و دسیسه «متجاوزین غربی»، بلکه ممانعت از فرار آنان به غرب. این بود علت رسمی حضور من در

ساعت شش صبح بود. من، که با درجه تورن و بعثت افسر ضد اطلاعات در اداره خاص کمیته امنیت ملی شوروی K.G.B خدمت می کردم، در دفتر کار خود در قرارگاه غند تفنگداران زرهی واحدی از نیروی مستقر شوروی در آلمان شرقی بود، نشسته بودم. مسئولیت مستقیم من عبارت بود از تأمین و حفاظت ایمنی غند در مقابل دشمنان داخلی شوروی و دستگاههای اطلاعاتی غرب.

چرا این وقت صبح در محل کارم بودم؟ آماده می شدم که به غرب فرار کنم. این قصد من می بایست بعد از ظهر همان روز عملی می شد، در حالیکه هنوز مدتی وقت داشتم، کاملاً مراقب و مواظب بودم که چیزی را فراموش نکنم: یک بکس محتوی اسناد سری، یک سلاح کمری (تفنگچه) برای موقعی که بر نامه ام به مشکلات، مواخه شود.

گرچه موردی برای خنده نبود ولی همه، از جمله خود من خندیدیم. داکتر در حالیکه سعی می کرد وضعی را که پیش آمده بود اصلاح کند با صدای بلند خطاب به من گفت: «رفیق تورن بنابه امر حزب حاضر من زنان را فراموش کنم».

همه خندیدند و جگرپی که نزدیک من نشسته بود وارد صحبت شد و گفت:

«میشا! این گفته تو لطیفه بی را بخاطر من می آورد: از یک نفر روس پرسیدند با چه شرطی حاضری با نشین گاه برهنه و بی لباس روی یک چوچه خار پشتک بنشینی؟ وی پس از اندکی تأمل پاسخ داد: «در صورتی که تیغهای خار پشتک را تراشیده باشند، یا این تنه متعلق به کس دیگر باشد و یا حزب امر کند»!!!

آخرین کلمات جگر پی سبب خنده شدید شد.

در سرویس علاوه بر داکتر مذکور، دو مأمور K.G.B دیگر نیز بودند که مرا مراقبت می کردند. یکی از آنان که تورن بود پهلوی من نشسته بود. بکس دستی من توجه او را جلب کرد و در حالی که به آن اشاره می کرد بالحنی که همه می توانستند بشنوند پرسید:

«رفیق تورن احتمالاً بکس شما محتوی اسناد محرمانه بی است که می خواهید به غرب تسلیم کنید؟»

پیش خود گفتم «ای بد جنس» بعد با صدای بلند اظهار داشتم:

«البته که بکس من محتوی اسناد سری است، چه چیز دیگر می تواند در آن باشد».

همه به علامت رضایت و خرمندی خندیدند ولی به مغز کسی خطور نکرد که گفته تورن عین حقیقت است. بعضی ها اظهار عقیده کردند که بکس محتوی دستگاه ضبط صوت است و من مشغول ضبط

آن جمع. من یک افسر شوروی بودم که سر زمین «شادی و مساوات و برادری»!!! را به سمت دنیای پوسیده سرمایه داری ترک می کردم. با اینکه انگیزه جلالی وطن در مردم اغلب کشورها غیر طبعی می باشد؛ با اینحال دولتهای بلوک شرق، به استثنای یوگوسلاوی، ملت خود را در محدوده کشور بحالت باز داشت نگه می دارند. رژیمهای کمونیست از هر وسیله بی برای جلوگیری مردم از فرار از کمونیسم استفاده می کنند. همین یک دلیل کافی است تا شعار «شادی، مساوات و برادری» که دفعتاً مورد تردید قرار گیرد!!!

شوخیها و صحبتهای افسران در داخل سرویس لینی سبب تشمت افکار من می شد. بعضیها از هر دری سخنی می گفتند و بعضی دیگر لطیفه گویی می کردند. یک داکتر جوان، که وسیله من با سمت مأمور K.G.B استخدام شده و مأموریت وی مراقبت از رفقای خودش بود، با صدای بلندی که همه افراد حاضر در اتوبوس می توانستند بشنوند گفت:

«چقدر عالی می شد اگر اجازه می دادند که نزدیک یک بغازه پورنو گرافیک پیاده شویم و چند مجله جالب بخریم».

زمره تصدیق و موافقت از حاضرین برخاست و همه نگاه استفهام آمیز خود را متوجه من کردند. من بشوخی به داکتر گفتم:

«دیگر تو را از مسافرت به غرب منع خواهم کرد. زیر آماده و مستعد نفوذ سرمایه داری هستی و در روابط خود با زنان بی احتیاط».

یکی از افسران اضافه کرد:

«آه، میشا فراموش کرده ای که یک افسر ضد اطلاعات در اینجا حضور دارد و ممکن است زندانی شوی؟»

کلیه مکالمات آنها هستم. بهر حال دیگر کسی در این باره سخنی نگفت. پیش خود گفتم «تو را اگر می دانستی که شوخی تو حقیقت محض است...»، رشته افکارم با عبور از سوحد بران شرق به برلین غربی گسیخت. به پاسگاه کنترل امریکاییها رسیدیم. یک سرباز امریکایی سرویس لینی را متوقف کرد. مسافری را شمرد و ما وارد بران غربی شدیم. از جلو تأسیسات نظامی «متفقین» خود گذشتیم. بعد از آن در دو محل توقف می کردیم.

اولین توقف ما در قصر شارلوتنبورگ (Charlottenburg) بود در این جا به افسران اجازه داده شد که پیاده شده و عکس بگیرند. حین عکسی ورود به ساختمان ممنوع بود. دومین توقف در بنای یاد بود شوروی بود که چندان فاصله یی از دروازه «براندنبورگ» نداشت.

برای فرار من فقط یک امکان وجود داشت و آن در حین توقف در قصر «شارلوتنبورگ» بود. بر نامه من این بود که از گروه جدا شوم و به پارک مجاور بروم و پالتون و کلاهم را در آنجا مخفی کنم. وقتی پالتون و کلاهم را در آوردم با لباس بارانی یی که به تن داشتم مانند افراد غیر نظامی (معمولی) بنظر می آمدم. پس از آن تنها کاری که می کردم این بود که سوار یک تکسی شوم و خودم را به امریکاییان برسانم، ولی غالباً بر نامه های تنظیمی عملی نمی شوند.

پس از آنکه به قصر رسیدیم، افسران از سرویس پیاده شدند و شروع به عکس برداری کردند. من در حالی که پکس خود را در دست داشتم، نزد یک آنان ایستادم. وضع طوری بود که نمی توانستم بدون اینکه جلب نظر کنم به پارک بروم. گرچه فاصله من تا پارک بیشتر از یک صد متر نبود؛

ولی افسران طوری قرار گرفته بودند که راهی، که من می بایست طی می کردم، زیر دید آنان بود. بنا بر این از این نقشه صرف نظر کردم و در صدد پیدا کردن راه فرار دیگری بر آمدم. تصمیم گرفتم که وارد قصر شوم و از در عقب آن به پارک بروم. ولی چگونه می توانستم بدون اینکه کسی متوجه شود وارد قصر گردم. نظری به دور و بر خود انداختم. افسران هنوز مشغول عکس برداری بودند و کسی توجهی به من نداشت. با استفاده از این موقعیت وارد ساختمان شدم. آنچه خودم می توانم حدس بزنم این است که کسی متوجه من نشده زیرا در غیر اینصورت ناچار بودم از تفنگچه ام استفاده کنم و این اقدامی بود که از آن پرهیز داشتم. می گویند: «بخت یار شجاعان است» و من در این مورد خوشبخت بودم.

موزه یی در قصر دایر بود و اشخاص چندی مشغول تماشا بودند. اعتنایی به این وضع نکردم. سرعت عمل ضرورت مطلق داشت. زیرا یزودی غیبت من توجه افسران را جلب می کرد. بنا بر این بسرعت راه پیموادم تا دروازه خروجی اضطراری پارک را پیدا کنم. ولی تنها نبودم. جمعیت دیدار کنندگان از موزه در حرکت بودند. ناچار بودم باتأانی به طبقه اول رفته و از داخل خانه عبور کنم. در حینی که داخل ساختمان بودم به سیرنگی می ماندم که زیر فشار جمع شده باشد. حتی یک ثانیه هم نمی بایست تلف می شد. ولی نمی توانستم در خروجی پارک را پیدا کنم. ناگهان دری را دیدم. به اطراف خود نگاه کردم و چون مطمئن شدم که کسی مواظب من نیست فوراً از این در وارد اتاق شدم. کلیدی پشت در بود. در را از پشت قفل کردم و به اطراف نگاه کردم تا موقعیت خود را درک کنم. دور و بر من پر بود از عکس و قاب

مرا تنها بگذارد و با کمال خوش وقتی نزد من باقی خواهد ماند. از اینکه مصاحبی با خود داشتم خوشحال شدم و شجاعت او را ستودم.

حال می بایست خود را برای مرحله بعدی آماده کنم. پالتون و کلازم را برداشتم و پشت یکی از تابلوی عکس ها مخفی کردم و سپس لباس بارانی را پوشیدم تا یونیفورم خود را زیر آن پنهان کرده باشم. به طرف پنجره که با پرده پوشیده شده بود رفتم و بدقت مشغول تماشای خیابان شدم. افسران را دیدم که با هیجان مشغول صحبت با همدیگر بودند. بعضی ها به ساختمانی که من در آن پنهان بودم اشاره می کردند. به ساعت نگاه کردم. ساعت درست ۱۲ بود. بدیهی بود که افسر گروه، چگونگی را با رادیو گزارش داده و پس از نیم ساعت افراد K.G.B در برلن غربی در جستجوی من بودند. اگر نمی توانستم ظرف این نیم ساعت خودم را به پلیس برسانم وضعم خطرناک می شد. باید کاری انجام می گرفت. ولی چه کاری میسر بود؟ مجدداً به طرف در دوم رفتم و دستگیر، آنرا فشار دادم، ولی در قفل بود. در جیبهای خود پی چیزی می گشتم که بلکه بآن در را باز کنم که متوجه کلید در اول در جیبم شدم. این کلید را به در دوم انداختم و قفل باز شد. در را باز کردم و دهیلزی دیدم. به پیر مرد گفتم که بزودی برمی گردم. در را از پشت قفل کردم و در راهرو به راه افتادم. در آخر دهلیز زینه بی بود، از آن طریق به طبقه همکف رفتم. در آخر این طبقه درسگینی بود که بمحض اینکه آنرا باز کردم خودم را در عقب ساختمانی یافتم. درحالی که ازین کشش خود خوشحال بودم به اتاق برگشتم.

از پیر مرد آلمانی پرسیدم پس پلیسها کجا هستند؟ چرا دیر کردند و از او خواستم که دوباره تلفن

عکس... و ناگهان یک در دیگر. در صدد بودم که ببینم آیا این در دومی باز می شود یا نه که از یکی از گوشه ها که وسیله عکس ها از نظر پنهان بود صدایی شنیدم. به طرف صدا رفتم و دیدم یک پیر مرد آلمانی پشت میزی نشسته و مشغول خوردن است. پیر مرد تا مرا دید با لهجه بر لینی گفت: «تو کی هستی؟ آیا من دیوانه شده ام؟ مسلماً تو روس هستی!»

گفتم: «پدر غذایت را بخور، چیزی نیست.» و علی رغم حساس و جدی بودن، موقعیت بشدت خندیدم. محققاً کسی نمی توانست با دیدن چشمهای برآمده و قیافه حیرت زده آن آلمانی از خنده خودداری کند.

پرسیدم آیا ساختمان، در خروجی به پارک دارد؟ او با سر پاسخ مثبت داد و به در دوم اشاره کرد. روی میز پیر مرد تلفنی بود. با خود فکر کردم که «چرا وسیله تلفن با پلیس تماس نگیرم و قدم بعدی را با کمک پلیس بر ندارم؟» البته این تنها راه موجود بود. از پیر مرد آلمانی خواستم که به پلیس تلفن کرده و بگوید که یک افسر شوروی تقاضای پناهندگی میاسی دارد؛ لذا هر چه زود تر یک موتر به در ورودی قسمت عقب قصر شارلوتنبورگ بفرستند. مرد آلمانی تقاضای مرا اجابت کرد و سپس در صدد رفتن برآمد. این قصد اخیری و مطلوب من نبود، زیرا آلمانی می توانست وضع مرا به افسران شوروی اطلاع دهد. لذا با ادب و قاطعیت گفتم «فکر خروج از اتاق را تا آمدن پلیس از سر بدر کنید و ساکت و آرام سر جای خود بنشینید!» و اضافه کردم که در اتاق قفل است و کلید آن در اختیار من می باشد. پیر مرد بدون اعتراض تسلیم خواسته من شد. حتی اظهار داشت که نمی خواهد

کند و تاکید در تسریع آنان بنماید. وی تلفن کرد پاسخ شنید که پلیس بزودی می رسد.

ساعت ۱۲/۳۰ بو. دیگر بیرون رفتن امکان نداشت زیرا گروه K.G.B که در جستجوی من بودند محققاً می بایست در همان نزدیکیها باشند. پیش خود به سهل انگاری پلیس ناسزا می گفتم. پیرمرد نگاه شفقت آمیزی به من انداخت و من از حسن تفاهم وی تشکر کردم. ساعت یک شد. تصمیم گرفتم که از طریق پارک به شهر بروم و باتکسی خودم را به امریکاییها برسانم. در این حین صدای پابی از دهلیز شنیدم. آیا این صدای پای مأمور K.G.B بود؟ تفنگچه را کشیدم، مرمی تیر کردم و سرعت در را باز نمودم. دو مرد را با لباس غیر نظامی و روبروی خود دیدم که یکی از آنان فریاد می زد پلیس! وی کارت شناسایی خود را ارائه داد و از من خواست که سلاح خود را کنار بگذارم. آسوده شدم سلاح را در جیب گذاشتم و به اتاق برگشتم. از پیرمرد آلمانی خدا حافظی کردم و پس از برداشتن پالتون و کلاهم همراه پلیس از در ورودی عقب، ساختمان را ترک کردم. سوار موتر پلیس شدم و پس از سه دقیقه به سرما موریت پلیس که روبروی قصر شارلوتنبورگ واقع است رسیدم از آنان گله کردم که با وجود نزدیکی ما موریت به قصر این همه وقت با ارزش را به هدر داده بودند. پلیس پاسخ داد تأخیر ربطی به آنان ندارد زیرا باید بامقامات انگلیس تماس گرفته پس از کسب اجازه آنان اقدام می کردند.

در ماموریت ایمن و آسوده بودم، زیرا K.G.B نمی توانست در آنچه اقدامی علیه من به عمل آورد ولی هنوز زمان خوشحالی فرا نرسیده بود زیرا باید ازین پاسگاه به واحد نظامی انگلیس برده می شدم. این انتقال خالی از خطر نبود.

پلیس خیلی مهمان نواز بود. ضمن اینکه به من جای دادند اظهار نمودند که باید منتظر رسیدن افراد ارتش انگلیس باشند. این انتظار تا ساعت ۳ یعنی درست یک ساعت طول کشید. این مورد وضع مرا باخطر جدی مواجه می کرد زیرا هر دقیقه عده بی بیشتری از افراد K.G.B در برلن غربی ظاهر می شدند. ولی چاره ای جز انتظار نبود. قصر شارلو تنبورگ و افسران شوروی و موترشان از پنجره دیده می شدند. در موتر بسته بود و افسران سرجای خود نشسته بودند. یک موتر سواری والگا نمبر پلیم شوروی نزدیک موتر آنها توقف کرده بود. تمام اینها یک بار دیگر تأیید می کرد که یک جستجوی فعال در حال انجام است.

پلیس سعی کرد که مرا از افکار نگران کننده فارغ کند. آنان در مورد روسیه و آب و هوا و غیره از من سؤالاتی می کردند. لباس نظامی من جلب توجه آنان را کرده بود. بعضی خواستار یک یادگاری از من بودند. بطوریکه ناچار شدم دو دکمه پالتوی خود را بکنم و به آنان بدهم. بعدها هم تقاضای شیئی یادگاری از من شد.

بالاخره یک درجه دار و دوسرباز انگلیسی آمدند. درجه دار حدود. چهل، چهل و پنج ساله و کوتاه قد بود. شبیه نظامیها نبود و رفتاری خودمانی و چهره بی مهربان و پوزش آمیز داشت. بعلاوه پای راست او کج گرفته شده بود. لنگ لنگان به من نزدیک شد و به زبان روسی شکسته - بسته بی پرسید که آیا حقیقتاً مايلم در غرب بمانم؟ جواب مثبت دادم و گفتم: «اگر چنین قصدی نداشتم باجان خود بازی نمی کردم.»

گروه بان پرسید که آیا مسلح می باشی یا نه پاسخ مثبت دادم و تسکمه بالا پوشم را باز کردم. خواستم سلاح را که زیر بازوی چپم بود در آورم.

پیغام شفق:

طلیعه دیگر!!

به چشم می خورد ،
فرا تر از این جمجمه ها چند
(جای پا) هنوز باقی بود و گودی
و فرورفتگی های شان نمایانگر
استواری و مقاومت گام های
روندگان آنها به شمار می رفت .
آه خدای من !

استخوان های پیش گامان ما
همه خاک شده بودند ، ولی نقش
گم های محکم و مردانه شان
هنوز پایدار و باقی بود !!!

درین زمان ، هاتقی مجرمانه
در گوشم چنین خواند : (های)
رهگذر !! تو که برای طی این
طریق کمر بسته ای گم هایت
را استوارتر بسازو آن کوله بار
رسالت شهیدان این نهضت را
بردوش بنه ! آن چاروقه های
پاره پاره و رنگ رفته را بپاکن
و آن عصای خمیده را بدست
بگیر ! و در پرتو آن (چراغ)
بپراشت ادامه بده !!!

باشنیدن این صدای سروش،خروش

افق خون چکان این انقلاب را
تابنده ساختم .
وقتی باقامت خون آبی و دلی
بی قرار ، در سر اشیب خط نورانی
نهضت که چون رشته باریکی
سفیدی در دل این همه سیاهی و
ظلمت پیش رفته بود . براه
افتادم .

در میان راه ، به لاله زاری
زیبا و دلفریبی برخورددم همه لاله
ها پیمای داشتند و رازی !!
و از سینه های داغدار شان هنوز
موجی از خسوف مرا زیر
بود .

در دل خونین این لاله زار ،
کوله باری یافتم که صاحبش آنرا
تازه بر زمین گذاشته بود .
آنطرفتر چاروقه های و عصایی
خمیده می نظرم را به خود جلب
کرد .

در اطراف این کوله بار ، و
چاروقه ها و عصا جمجمه ها و
استخوان های نیمه خاک شده بی

در یکی از شب های سیه فام
روزگار ، آنجا که غفیریت فرتوت
زندگی ، در سیاهی دهلیز انتظار !!
روزه می کشید .
معبود تاریک آسمان خاموش
بود و از کران های کورش جرقه
بی بر نمی خاست .
اهریمن سیاه شب عربده میکرد
و سپاهش را می آراست تپا به
جنگ تنیده دم بشتابد .
پائیز سرد و یخ بندان ابتلاء و
آزمون ، با مشعلی گداخته و
خاموش ، از راه رسیده بود .
ظلمتی پایاپا و بیرکرات بر
کوهساران بلند و قلعه های
سیمگون کشور ما دامن گشوده
بود . در آغاز هر شام ، فلک در
سوگ عزیزان ما می نشست ،
و عجز و دهر برای شهیدان و
دلباخته ماخون می گریست ، در
آن زمان و در آن نفس ، من چون
شراره بی از خون و چون
فراویزی از (نور) طلوع نمودم و

کردن است و ممکنست هر لحظه منفجر شود و اضافه کرد «روسها در همین نزدیکیها هستند و K.G.B. در همه جا حضور دارد و چون هر اقدام تحریک آمیز از طرف آنان محتمل است لذا به نفع همه است که هر چه زود تر شما را از اینجا دور کنیم.» پس از رفتن آن مقام یک تورن مهربان آمد و گفت همواره نزد من باقی خواهد ماند. سر بازی وسائل اصلاح برای من آورد.

تورن گفت که ساعت ۱۰ یا ۱۱ بسمت مغرب پرواز خواهیم کرد و تا آن زمان همین جا که هستیم خواهیم ماند. وی همچنین اظهار داشت که چون قرار گاهای ترصد K.G.B. در اطراف واحد انگلیسی وجود دارند لذا ناچار با هلیکوپتر به میدان هوایی خواهیم رفت زیرا طی مسافت بین دو نقطه با موتور خطرناک است.

از هر دری سخن گفتیم. سپس من با اشاره به وسائل اصلاح به شوخی گفتم «با اینکه شما منتتهای مراقبت را از من بعمل می آورید ولی خودتان تیغ اصلاح در دسترس من قرار می دهید. اگر با همین تیغ رگ خوم را ببرم چه خواهد شد؟» مثل این بود که شوخی من مورد توجه و علاقه تورن قرار نگرفت زیرا نگاهی به من انداخت و بعد سربازی را صدا کرد دستور داد که تیغ اصلاح را بیرون ببرد. ساعت ۱۰.۳۰ دوجوره لباس غیرنظامی برای من و محافظ آوردند و دستور دادند که لباس خود را عوض کنیم و لباس غیر نظامی در برنماییم. سپس در مورد مراحل دیگر مرا توجیه کردند. ساعت ۱۱ ساختمان را ترک کرده سوار موتوری شدیم بطوریکه مرابین دو نفر قرار دادند، موتور ما را به پای هلیکوپتر می برد تا به فرودگاه پرواز کنیم.

این اقدامات احتیاطی ضروری بود، زیرا امکان داشت که عوامل شوروی حمله کرده و مرا با خود

گروهبان که متوجه این حرکت من شد وحشتزده بکناری رفت و دستور داد که دست به سلاح نزنم دستور وی را اطاعت کردم و خواهم که خود سلاح مرا از قاش آن بکشید و اضافه کردم که شاید تصور کرده من وابسته به یکی از سازمانهای تروریستی عرب مانند سپتامبر سیا هستم و می خواهم جنگی را بادیابی غرب آغاز کنم. گروهبان پاسخی نداد، ولی معلوم بود که دچار تشویش شده است. سپس ما چهار نفر یعنی صاحب منصب، دوسرباز و من از پاسگاه خارج شدیم در محوطه پاسگاه متوجه وضع نامطلوبی شدم: نجات دهنده گان من بایک موتور سبز - رنگ نظامی که داری نمبر و علائم نظامی و چراغ خبر دهنده بود آمده بودند، می توان گفت که فقط خودروهای آتش نشانی می توانستند از این موتور مشخصتر باشند. K.G.B. که در جستجوی من بودند مشکل نبود که این موتور را بشناسند و در نتیجه به محل من پی ببرند. ولی چاره نبود، سوار موتور شدیم و حرکت کردیم. پنج دقیقه بعد متوجه شدیم که مورد تعقیب قرار گرفته ایم. مأمورین K.G.B. بدون اینکه منظور خود را پنهان کنند ما را تا قرارگاه واحد نظامی انگلیسی تعقیب کردند.

مرا به دژبانی بردند و در اتاق کوچکی که فقط دارای یک تختخواب و یک میز و سه چوکی بود جای دادند. حاشه دار این اتاق میله های آهنی داشت.

یکی از سربازان همواره در اتاق نزد من بود. حتی در توالت هم مرا تنها نمی گذاشت. ساعت ۴ افسری نزد من آمد و گفت لندن از چگونگی آگاه شده و بزودی مرا به طرف غرب خواهند برد. در پاسخ اینکه چرا اینقدر درباره من به سخت گیری و محدودیت مایل اند افسر مذکور گفت حضور من در آن واحد مانند یک بمب اتمی است که آماده عمل

بلکه منظور و دلیل برای چنین ملاقاتی وجود نداشت و من قصد مراجعت و با آرزوی شنیدن تهدید و دروغ نداشتیم. بدین ترتیب روز اول بسر

آمد. روز دوم تا ظهر بمسکوت برگزار شد و کسی جز پسر و دختر مهماندار مزاحم من نشد. دختر هفت ساله و پسر، شش ساله بودند. آنها از اینکه «کاکایی» دارند به زبان بیگانه صحبت می کنند لذت می بردند و مایل نبودند که از نزد من بروند. وجود آنان سبب شده که من از دلهره و نگرانی رهایی یابم.

ساعت دوازده انگلیسیها پیام دیگری را از شوروی به من دادند. شورویها پیام داده بودند که اگر برگردم بخشیده خواهم شد. اولاً من دیگر نمی خواستم به یک سیستم غیر عادلانه که از آن گریخته بودم دوباره مراجعت نمایم. دثانی معنی عفو را از دیدگاه شوروی و عوایق K.G.B. نیک می دانستم. اگر واقعاً به گفته خود عمل می کردند بخشیدن از نظر آنها یعنی زندان سبیری و بالاخره اعدام. بنابر این پاسخ من منفی بود.

روز سوم اخبار دیگری رسید. سه نفر از نمایندگان انگلیسیها نزد من آمدند و اظهار داشتند: «شورویها شما را به جرم جنایی متهم می کنند. در انتظار پاسخ رسمی شما هستیم.» پاسخ

دادم که هیچگونه جرم جنایی مرتکب نشده‌ام و اضافه کردم: «همین دیروز آنان هیچگونه اتهامی به من وارد نداشتند و از من خواستند که مراجعت کنم و این بهترین دلیل برایست که من جانیکار نیستم.» انگلیسیها از پاسخ من خشنود شدند.

با این ترتیب جنگ سیاسی با اتحاد جماهیر شوروی پایان پذیرفت و زندگی جدیدی در غرب

برای من آغاز شد. هنوز زود است که در مورد این زندگی جدید چیزی بنویسم زیرا اول می خواهم انگیزه بی راکه سبب شد من- یک‌افسر ضد اطلاعات- کشور سرزمین خودم را ترک کنم تشریح نمایم.

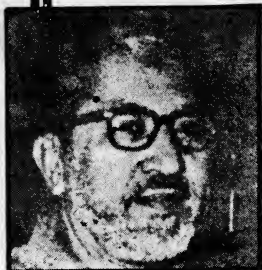
بروند. انگلیسیها به یکی از واحدهای نظامی دستور داده بودند که حین این عملیات اقدامات امنیتی را افزایش داده و تقویت نمایند.

پس از ترک ساختمان و طی حدود پنجاه متر با موتور بهای هلیکوپتر که ماشین آن روشن و آماده پرواز بود رسیدیم. سربازان انگلیسی مسلح و با لباس جنگی ما را احاطه کرده بودند. من در امنیت تورن سوار هلیکوپتر شدیم و بلافاصله به پرواز درآمدیم. پس از ده دقیقه به میدان هوایی رسیدیم. در این جا نیز وقت را تلف نکرده و فوراً سوار طیاره شدیم و به فاصله پنج دقیقه، پرواز به سمت مغرب آغاز شد.

مابرفراز سرزمین آلمان شرقی پرواز می کردیم و با اینکه دو جنگنده ما را همراهی می کردند مع هذا امکان مورد اصابت قرار گرفتن راکت، البته «بطور تصادفی» وجود داشت. بالاخره راه دراز بر روی آلمان شرقی بسر آمده و وارد قلمرو فضائی آلمان غربی شدیم و نفس راحتی کشیدیم. همه شروع به تسم کردن و تهورن از اینکه توانستم به غرب برسم به من تبریک گفت. بالاخره در حدود ساعت چار صبح بمقصد خود

که دور نز دو سلد - روف نبود رسیدیم. انگلیسیها سرا پذیرفتند. بخوبی معلوم بود که میزان هیجان مرا دریافته‌اند و هم از اینکه خطر رفع شده خوشحال بودند، گرچه هنوز کلیه مسایل حل نشده بود. روز بعد از ورود من به غرب - من در ۲ فبروری ۱۹۷۴ فوار کردم - یک جنگ سیاسی درباره من در گرفت و روسها با هر وسیله‌ای که داشتند به این جنگ دامن می زدند.

روز اول نمایندگان شوروی چندین مرتبه تقاضا کردند که شخصاً با من ملاقات کنند و هر مرتبه انگلیسیها پاسخ دادند که من مایل به ملاقات با آنان نیستم. این عدم تمایل من ناشی از ترس نبود

• محمد قطب

معیار اخلاق و روش تربیت

پس آن را بکار!

بزداییید ... پاکیزه شوید ، تمام مشغولیت‌های عالم مادی را کناری نهید و با دل‌ها یتان بسوی روز واپسین بنگرید ! از هرچه شما را به عالم مادی پیوند می دهد دل برکنید پروردگار یگانه را بیاد آورید ، خالصانه و بدور از هرگونه دلبستگی - های دنیایی بسوی او روی آورید . تا چون به جانب او رفتید ، از آن گونه رفتن ها باشد که نفس ، خالصانه می رود ، پس آنگاه توبه شما را پذیرا گردد ، بازگشت‌تان را بپذیرد و به روزگاری که هیچ سایه‌ی جز سایه او نیست شما را به زیر سایه خویش درآورد .

و اگر آنان را چنین سخنی گفته باشد ، آیا حای چیزى شگفت انگیز است ؟ !

آیا هنگامی که مردمان یقین حاصل کردند که قیامت بر پاست ، طبیعی نخواهد بود ، اگر اوقات خویش را صرف آمادگی برای فرا رسیدن آن لحظه هراس انگیز کنند ؟

آیا به هنگامی که خوف شدید نزدیک است ، طبیعی نیست که مردم از عالم وابستگی های زمینی دل برکنند و باچشمی هراسناک و دلی دول - انگیز و خاطری پریشان به روز رستاخیز بنگرند ؟ «روزی که از هول آن زنان شیرده از شیر دادن باز می

وان قامت الساعه وید احدکم فسیله ، فاستطاع الاتقوم حتی یغرسها . فلیغرسها فله بذالك اجر »

«اگر روز رستاخیز در حال در رسیدن بود و کسی از شما نهالی بدست داشت ، پس پیش از برپاشدن قیامت آنرا بکارد که او را پاداشی عظیم خواهد بود.»

۱ - صحیح بخاری : باب حرث و زراعت

شاید ، آخرین سخنی که از زبان حضرت در یاد شنودگان مانده است ، همین حدیث شریف باشد !

و شاید پیش بینی می شد که حضرت - ص - برای بیاد آوردن قیامت در ذهن مردم ، آنان را به کوشندگی فرامی خواند تا دل‌ها و وجدان‌ها را پاک و تمیز کنند و سلوک خویش را برای فرا رسیدن آن روز عظیم مهیا گردانند ؛ برای روز حساب که تمام نفس ها در آن سرافکنده اند . شاید می پنداشتند که بدانان چنین بگویند : پس هریک از شما برای استغفار و توبه از آنچه انجام داده اید ، شتاب کنند و پروردگار خود را خالصانه نیایش کنید تا مؤمنانه جان بسپارید و با پذیرفتن توبه از سوی خداوند ، به روز رستاخیز چنان برخیزید که از اهل هدایت باشید .. شاید گمان می بردند که آنان را چنین خواهد گفت : شتاب کنید ! دست ها را از خاک

شب خون

در دم از اندازه بیرو نست باز	شکوه ها از جور گردونست باز
هر کدام سر مست معجونست باز	داد و فریادم بگوش کس نرفت
بیگنا هان غرقه در خونست باز	داد گری کو در جهان پیدا نشد
این طریق کفر ملعونست باز	ظلم خود را عدل جلوه میدهد
حمله بر موسی و هارونست باز	زاده فرعون نشسته بر سریر
بردم آزاده محزونست باز	از هجوم لشکر روس لعین .
پیر و برننازنده مدفونست باز	در تهی ویرانه های بم زده
برکفار آهنگ شبحونست باز	ای مجاهد باش پیدار هر نفس
انشاء الله که دگر گونست باز	پرچم کافر بزور شصت تو
دولت قرآن و قانونست باز	داد مظلومان مسکین می دهد
جای همچو رود جیحونست باز	اشک چشم مایباد هر شهید

کرده ام وقت جهاد این دفترم
«نوری» آنچه شعر و مضمونست باز

نثار احمد نوری.. - لاهور - انار کلی

د انقلاب

ایمان الله نصرت

مجاهدته

ای مجاهده د ایمان له ولو لونه ډکه
د شهادت له ستر احساس او له جذبه ډکه
گوره دښمن دی وار خطا دی درنه خلاص چه نه شی
کړه هره دښته بی د سرو لو قبرونه ډکه
نصرت او فتح دی نصیب ده چی بی واره نه شی
کړه د دښمن خوله بیاله خاورو او ایرونه ډکه

ستا انقلاب د نوی ژوند او سباوون زیری دی
داستا جهاد ښکیل ولسوته د خلاصون زیری دی

د سرو لښکرو پر صفونو قیامتونه جوړ کړه
په وینو ځکو نکو شرمښانو توپانونه جوړ کړه
د تیښتی لارده ترینه ورکه ، گوره پری یی نږدی
په استعمار باندی د محوی خزانونه جوړ کړه
د سمر قند او بخارا د آزادی لپاره
په سره مانی کی د سرو وینو سیلابونه جوړ کړه

چی تر مسکو پوری پریشوری تښتیدلی دښمن
دغه ناکام په گوډه و شوی شرمیدلی دښمن

د تورو خاورو غیر کی څښ کړه د روسانو بچی
د کمونیزم او الحاد د پیروانو بچی
د لیننیزم او مارکسیزم سلسلی ختمی کړه
د اور لمبو باندی مټی کړه د دهریانو بچی
د گران هیواد دښتی میری د دوی په وینو سری کړه
د آمو غیر کی کسره لاهو دفرعونانو بچی

وایی «نصرت» دا ازادی رنگین بهار را وله !
ای مجاهده تورو شپو ته سپین سهار را وله !

پروردگارا! هرگز، هیچ کس چنین سخنی را نمی گوید! به جز پیامبر اسلام، که خاتم انبیاء است تنها اسلام است که دل ها را چنین راه می نماید و تنها پیامبر اسلام است که از چنین هدایتی برخوردار است. و دیگران را بسوی هدایت فرامی خواند! اینجاست، که تاریخ همه عالم... هرگز تابشی چون تابش رسول خدا که از وجودش ساطع شده است. بیاد ندارد!

سخنی است بسیار ساده، که در آن از تکلف و تفنن خبری نیست!

کلامی که در وهله نخست، ناگهان در اندیشه آدمی، ظاهری، غریب و غیر معمولی می نماید. سادگی، همچون سادگی فطرت و طبیعت، است، اما در عین حال چنان عمیق است که چون طبیعت و فطرت انسانی، همه گیر گسترده و فراخ است، و تمامی ابعاد نظام زندگی... و نظام حیات اسلامی را در برمی گیرد. و نفس انسانی، چه معناهای بسیاری که ازین کلام ساده، اما ژرف، دریغ آن، می تواند استخراج کند. نخستین چیزی که به خاطر می رسد، این مطلب شگفت انگیز است که از مشخصات بارز اسلام نیز بشمار می آید: این است که: راه آخرت بی هیچ بیش و کم همان راه دنیاست.

دنیا و آخرت دو راه جدا از یکدیگر ندارند که یکی برای دنیا و دیگری برای آخرت باشد، بلکه راه یگانه است که هر دو را شامل می شود و باهم پیوندی ناگسستنی دارد.

آن گونه راهی نیست که یکی راه، راه عبادت بدائیم و راهی دیگر را برای عمل در نظر آوریم!

بلکه، راهی است که آغازش دنیا و پایانش آخرت است.

چنین راهی که میان عمل و عبادت، و یا عبادت

مانند و زنان آهستن سقط اولاد کنند، و مردم از هراس، همچون مستان گذرند، اما به حقیقت مست نیستند، بلکه وحشت عذاب پروردگار، آنان را به چنین حالی درآورده است!

پس اگر رسول خدا - ص - به آنان بگوید: «از بسیاری خوف، به اضطراب و پریشانی نیفتید، و بجای آن به خداوند بنگرید. و از و بخواهید تا شما را از کبر و نفوذ عظیم برهاند، و در دعاهای خود مخلصانه از او بخواهید که نیایش نیایش کننده را بزودی مستجاب نماید. هرگز از گشایش پروردگار مأیوس و نا امید نشوید، زیرا تنها کافرانند که از گشایش و یاری خدا مأیوس و نا امید میشوند. بشتابید تا خویشان را پاکیزه دارید و در برابر خداوندتان فروتنانه نماز بگذارید!

اگر حضرت - ص - سخنی بدینگونه بدانان می گوید: حقیقتاً، مرحم شفا بخشی را بر ارواح زخم دیده و ناکام آنها بر نهاده و دستان مهربان پر عفت و مهربانش را برگردۀ نفس های ترسان و مضطرب نهاده است تا آرامش و امید خود را بازابند، و دریچه امان روح آنان گشوده تا از روزنه امیدواری بگذرند، و دل های ترمیم شده و پراضطرابشان به آرامش رسد.

اما رسول خدا - ص - هرگز سخنی بدین گونه که شنوندگانش گمان می بردند، نگفت!! بلکه غریب ترین و شگفت انگیز ترین سخنان را بدانان گفت که بر قلب هیچکس نمی گذشت.

آنان را گفت: اگر بدست کسی از شما نهالی بود و توانست پیش از قیام قیامت بکارد؛ پس بدین کار همت ورزد که او را پاداشی عظیم خواهد بود.

خدایا! بکارد؟ چه چیز را؟ نهال درخت خرما که بدین زودی بارور نخواهد شد! در صورتی که رستخیز در حال وقوع است!

و همه این کسستگی ها و جدائی ها از یک مرکز سرچشمه میگرفت . . . و آن جدائی میان راه دنیا و راه آخرت بود و یا جدائی عالم مادی از عالم معنی و ملکوتی ، و چون بشریت با این اندیشه جدائی - گرایانه و تفرقه افکنانه می زید ، لاجرم همواره گرفتار زیستنی سراپا ستیز و کشمکش و آشوب و تباهی و گمراهی خواهد بود ، درونش اشفته و خاطرش به پریشانی دچار خواهد شد . و آن چیزی که میان اهداف ، و اساس جامعه پراکنده و ازهم گسسته اش همبستگی و پیوند ایجاد کند وجود ندارد . نه به سامان و راحتی واقعی خواهد رسید و نه به صلح و صفا دست خواهد یافت .

جدایی و تضاد میان هدفهای بشری، دردی است که از روزگاران قدیم بوده و هم اکنون نیز ادامه دارد و خواهد داشت . در گذشته پیش می آمد که گروهی تن به عزلت گوشه گیری داده و به نسک ، عبادت پروردگار را انتخاب کنند ، اما گروه دیگر بر سر متاع دنیایی همچون سگان درنده بیکدیگر هجوم می بردند و تنها هم و غم و هدف زندگانی شان این بود ، تا پیش از آنکه فرصت از دست برود ، لذات زندگی را به چنگ آورند ؛ و بجای آنکه مالک زمام امور خویش باشند ، شهوت بر آنان چیره می شد و سرانجام همین شهوت - رانی ها ، سبب تباهی و نابودیشان می گردید . . .

و خواه آنان را بهسوی قتلگاه برده خواه از طریق تعلقات و دلبستگیهای شهوانی همواره بی قرار و سیرنشده رهپیشان می کرد تا بسوی شقاوت و هلاکت راه بسپرند ، کار یکسان بود .

هنوز که هنوز است تا عصر حاضر ، آن جدائی ها و پراگندگی ها کار خودش را می کند و ثمره شومش را عرضه می دارد ، به سبب انگیزه های تمدن کنونی ما ، این نتایج شوم به حد جنون آمیزی

و عمل هست در نظر گاه اسلام یکی است و هر دو در یک مسیر و به موازات هم به پیش می روند و به جز این راه دیگری وجود ندارد . و هم چنین حتی برای یک لحظه هم که شده مأموریت انسان قطع نمی شود و عمل تا واپسین دم و آخرین گام حیات وجود دارد ! و حتی اگر لحظه بی دیگر قیامت برپا شود ، در آن دم نیز باید بکارد و بکار پردازد و توشه دمی دیگر که قیامت به یقین برپا می شود ، با خود بردارد .

تأکید بر اهمیت و ارزش کار و فراخوانی به سوی آن ، تصویری بسیار روشن از تصورات اسلام است ، اما آنچه در آن کلام نظر را بسوی خود می کشد تنها با ارزش بودن عمل نیست ، بلکه جلوه دادن آن به عنوان دست افزاری برای روز واپسین است که جز آن راهی نیست و هر دو در یک امتدادند . بر بشریت روزگاری دراز گذشت ، چه در زمان حال که میان دنیا و آخرت ، جدایی و بیگانگی تصور می شد ، و بر این عقیده بودند که برای کار آخرت ، باید از کار دنیا دست کشید . زیرا کار دنیایی مغل کار آخرت است !

این جدائی و پراکندگی میان راه دنیا و راه آخرت ، در نفس بشریت چه بسا ریشه های ژرف و عمیقی داشت ، تنها به ظاهر سازی بسنده نمی شد ، بلکه از آن بسی فراتر رفته و تصورات و مفاهیمی را در برمی گرفت که در وجود و کیان بشریت رخنه کرده بود . مثلاً اینکه :

راه دنیا از راه آخرت جدا است .

روح و جسم جدا از یکدیگرند .

مادی با غیر مادی متفاوت و جدا است .

فیزیک - در کلام فیلسوفان - از متافیزیک جداست . حیات عملی از حیات مثالی و آرمانی یا مفاهیم اخلاقی بیرون است ، و از این گونه ، الی آخر . . .

ایجاد می شود ! و این حالت آنگاه پیش می آید که فناپذیر ، تابشی از انوار حقیقت ازلی و ابدی را در برگرفته ، تا بسان نور شعله ور ، آزاد گردد . پس ماده و غیرماده در آن متزوج است و وجود مادی و غیر مادی در یک اندازه مساوی قرار دارند ، که در سرشت او قرار دارد ، زیرا این تضاد و تعارض و تشیت ، قابلیت وحدت دارند و می توان آنها را باهم پیوند داد و از این پیوند و وحدت بزرگترین نیرو و قدرت را در سطح زمین ایجاد کرد .

این حالت هنگامی است که اتم فناپذیر از انوار حقیقت جاودانی ، شعاعی برگرفته و می درخشد ، تا بسان نور خود را آزاد و گسترده نشان دهد . . . ماده و غیرماده در آن ترکیب می شوند و وجود مادی و غیر مادی بیک اندازه بدست می آید و خلاصه ، بزرگترین و گسترده ترین عامل وحدت این پراکندگی ها و تعارض ها و از هم پاشیدگی ها ، در یک چیز موجود است ، و آن ، این است که راه دنیا و راه آخرت را با هم یکی کرد .

تنها در این جاست که زندگی در دو سوی جدا از یکدیگر یعنی کار و عمل و دیگری عبادت قرار نمی گیرد . و دیگر ، نفس انسانی به روح و بدن جدا شده از هم ، یعنی عملی و نظری و یا یکی مقصد واقعی و آن دیگری هدف ایده آل ، تبدیل نخواهد شد .

هنگامی که راه دنیا به راه آخرت پیوند می خورد و هردو در هم ادغام می شوند و بصورت چیزی یگانه و واحد درمی آیند ، نفس انسانی نیز تبدیل به پدیدیهی واحد خواهد شد . و بدینسان است که هدفها و مقصدهای متعارض ، به هم نزدیک می شوند ، تشیت و جدائی ها ، متحد شده . از میان می رود ، پراکندگی ها به هم رسیده با یکدیگر جمع و پیوسته می شوند و بصورت چیزی یگانه و واحد

چون حالات هیستریک فشار خون ، اضطراب تشنج اعصاب ، پریشانی ، خودکشی . . . نمایان می شود ، و نشانه های نابودی قدرت و توانایی بشریت و ازهم پاشیدگی آن ، در زیر سایه تمدن عصر حاضر ، بگونه بی خطرناک ، جلوه می نماید ، و این خود ، بازتاب آن اختلافات و جدایی ها است که نفس یگانه را دوچار چندسویگی می کند و سبب ازهم پاشیدگی اعضای بهم پیوسته جامعه بشری می گردد و سرانجام ، آن انگیزه ها که باید پیوندی محکم در جامعه بشری برقرار سازد . خود باعث متلاشی شدن و نابودی جامعه بشریت می گردد .

نفس انسانی بحکم فطری که پروردگار تعالی آنرا آفریده ، در مقام یک کل واحد بشار می رود . وحدتی که دربرگیرنده جسم و عقل و روح است - و شامل «ماده» و «غیر ماده» شامل شهوتهای جسمانی و هوس های نفسانی و تأملات عقلانی و روحانی ، و دربرگیرنده خوش گذرانیهای سنگین حسی و تأملات اندیشه های رها شده و بال و پرزدنهای روح در حال پرواز نیز می باشد .

بی تردید جزئیات اصل و کیان وجود ، با یکدیگر در حال تضاد و تعارضند و هریک میل به سوئی دارند .

این تضاد و تعارض بهنگامی جلوه گر خواهد شد که بگذاریم هریک از واکنشهای انسانی بحال خود باشد و بدانسان که میل می کند نهال خود را بکار د !

اما چه شگفت انگیز است این کیان بشری ! !
چه شگفت آور است فطرتی که پروردگار در او قرار داده ، که قادر است آن دسته از تعارض و تضاد و تشیت را که قابلیت وحدت دارند ، باهم پیوند دهد و شگفت انگیزتر اینکه در پی این وحدت و پیوند ، بزرگترین نیروهای جهان خاکی (قوه اتم)

و اصلاح و بازسازی زمین خدا دست کشید ؟ . . .
حتی بهنگامی که مشغول نماز و سیر و سلوک و
نیایش بود !

مگر پیامبر - ص - نبود که در نماز از
خداوند طلب کرد تا او را یاری کند و پیامش را
به صورتی نیک و کمال یافته بیان نمود ، پیامی که
هدایت گر مردمان با ایمان در زمین و دلیل و راهنمای
آنها بسوی خدا و روز بازپسین است و او نشان
داد که : عمل و عبادت ، دنیا و آخرت زمین و
آسمان . همچون زنجیری بهم پیوسته و جدا ناشدنیست
رسول خدا - ص - بهترین نمونه و برترین نشانه
است ، اوست که نظام عملی را تحقیق بخشیده و
اسلام را در عالم عینیت وضع نمود . هیچگاه از مردم
کناره نگرفت تا در کنج عزلت ، در برابر پروردگارش
پاکیزه جلوه کند . او عبادت خود را همزمان با
پیشوایی و رهبری مردم به همراه توده های مردم
انجام می داد . و اگر عزت می گزید ، در خلوتگاه
شبانهاش بود که به راز و نیاز با پروردگار خود می
پرداخت . چه بسا که همه کس این حالت سیروسلوك
را دوست دارند ، چه همگان می خواهند تا چنین
خلوتی داشته باشند و با پروردگار خویش در گوشه‌ی
خلوت گزینند . هر آدمی قادر است تا چنین خلوت
وصفا و خلوصی را بدست آورد که در حضور دیگران
میسرنیست .

اما مهم این جاست که او در ژرفترین صفای
خلوتگاه خویش ، ملتش را از یاد نمی برد : که
پیامبر خداست و موظف است تا پیامی را که از
جانب او آورده است بدانان ابلاغ کند .

رسول الله ص در راه خداوند به جنگ می رود
و در راه او از در صلح و آشتی در می آید . مردم
را به سوی خدا فرا می خواند ، و با نام خدا ،
غذا می خورد ، زناشویی می کند ، به خواب می رود ،

درمی آیند . نفس مستقل ، در این وحدت ، خود بخود
با وجود و هستی و حیات پیوند می یابد ، مقاصد
به هم می رسند و جدایی ها و پراگندگی ها از بین
می روند و به لقای الله می پیوندند ، نزد او
آرامش می یابند و در چهارچوب هستی او انسجام
پیدا می کنند و فضای او را درمی نوردند ، همانند
شنای ستارگان منفرد در فضای هستی بی آنکه با دیگر
کواکب و ستاره ها برخورد کنند . بدانگونه که
آنها برابر با قانونی یگانه ، منظم و منسجم و در
عین حال همه گیر در فضايند ، خواهند بود .

اسلام این شگفتی را برقرار می کند و می
سازد ! و آنرا به همین سادگی می سازد ! و نیز با
وحدت و توحید دنیا و آخرت آنرا بنا می نهد :

«وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا» سورة القصص (۷۷) .

«به آنچه خداوند تو را عطاء کرد ، طلب
آخرت کن ، اما سهم دنیا را نیز از یاد مبر !»

«قُلْ هِن حَرَمَ زِينَةِ اللَّهِ الَّتِي اخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ
الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ؟ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ» سورة الاعراف (۳۲)

«بگو : ای محمد - ص - ! کیست که زینت
ها و رزقهای پاک را که خداوند برای بندگان مقرر
داشته ، حرام شمرده است ؟ بگو : که این ها برای
ایمان آورندگان حیات دنیایی اندک ، و در آخرت
بتمانی در اختیار آنان قرار دارد.»

رسول خدا - ص - تصویر کامل و صادقی از
اسلام اصیل و راستین است و از این رو راه دنیا
و آخرت در وجود او یکی است و یک امتداد دارد .
کدام یک از اعمال رسول خدا ، دارای بینشی غیر
از بینش خداوندی و بیرون از مفهوم آخرت بود ؟
آیا کدامین لحظه‌ی بود که حضرت رسول
- ص - از کار و کوشش در جهت منافع امور جامعه

فراهم آرید تا شما را سفارشی دهم که از این پس در پناه آن هرگز گمراه نشوید!

و نهالی بدستش بود و سر آن داشت تا بکارد!
حضرت ﷺ هیچگاه دستش را از آن خالی نکرد
تا بدانگاه که روح پاکش به ملکوت اعلاء پیوست.

درسی که مسلمانان باید فراگیرند و از آن عبرت آموزی کنند و چون چراغی فرا راه خود قرار دهند. تا بوسیله آن بشریت منحرف را به راه راست باز گردانند و او را هدایت نمایند. این است که بیا موزند که چگونه راه دنیا را با راه آخرت پیوند دهند، بیا موزند که مفهوم دنیا، گوشه گیری و دوری گزیدن از دنیا نیست، بلکه همانا خود اصلی از حیات است. پیاموزند، آنگاه که خود را از این امواج پر اضطراب و پرهیا هوی دنیا بدور می دارند و همراه دیگر سواران این کشتی راه نمی سپرند، پروردگار خود را خشنود نمی کنند و نیز دین خدا را یاری نمی رسانند. اگرچه خود می پندارند که برای وارد شدن به میدان کشمکش زندگی و آبادانی زمین و سازندگی جامعه، هاست خدا و دین خدا را به کناری نهند. اگر چنین گمانی کنند که با وارد شدن به مدرسه، دانشگاه، کارگاه، کارخانه، و مغازه برای دنیا و عالم خاکی کار می کنند و همینکه از کار دنیایی فراغت یافتند باید به سوی خداوند باز گردند و او را پرستش کنند: سخت در اشتباهند و پروردگار خود را هرگز خشنود نمی سازند.

هیئات، هیئات!! چنین شیوه ای هیچگاه از اسلام نیست!

اسلام این است که بنام خدا بخورند و بیاشا مند و بنام خدا همسر گزینند. علم را با نام او بیا موزند و برای او بکار بندند. در راه او بکار و کوشش مشغول شوند و نتیجه اش را از و بخواهند

میسازد، خراب می کند، بوجود می آورد، نابود می نماید، هجرت می کند و سفر و حضر می کند و خلاصه جایی را به عنوان وطن خویش برمی گزیند. تمامی این وجوه برای خداوند و برای آخرت است و روزی که به سوی لقا الله خواهد رفت. بنا بر این، همه اعمال و کردارش برای خداوند و تقرب به ذات اوست و راهی را که در پیش دارد. تنها یک راه است. یعنی راه خداوند بزرگ!

او در این راه، یگانه و تنها، قدم می گذارد و بی آنکه چپ و راست بنگرد و یا از آن منحرف شود، به پیش می تازد. و لحظه ای دست از رفتن باز نمی دارد...

رسول - ص - ، تا آخرین دم حیات و زندگی خود در این راه گام برداشت. کارش در دنیا بود، لکن هدفش در آخرت قرار داشت. برای روز بازپسین کار می کرد، اما در همین عالم خاکی، حتی آنگاه که این آیه نازل شد:

«اليوم اكملت لكم دينكم و اتممت عليكم نعمتي و رضيت لكم الاسلام دنيا»
(سورة البقره (۲۷۹) .)

«امروز دین را بر شما تمام کردم و نعمتم را بر شما، ارزانی داشتم و اسلام را در مقام یک آئین به شما عرضه کردم.»

و خلیفه دوم دریافت که این آیه نشانه به پایان رسیدن عمر شریف آن حضرت است... خلاصه، حضرت رسول تا آخرین دم حیات، هرگز از کار و کوشش در اصلاح امور دنیا و مردمان، آبادی زمین، هدایت بشریت، عرضه راه و رسم و رهنمودها جهت تقویت ارکان و اصول دین و محکم کردن پیوندهای خویش با دیگران... باز نایستاد.

هنگامی که بیمار بود و دردش دم بدم فزونی می یافت، حضرت فرمود: «برایم قلم و کاغذی

تازه‌یی در تارو بود وجودم پدیدار
گشت ، قلب امیدوارم قوت و
نیروی گرفت ،

بر سحکم گام افزودم ، و با
دلی سرشار از عشق و امید آن
کوله بار رسالت را بر دوشم
گذاشتم و آن چاروقه ها را به
پا نمودم و آن عصا را بدست
گرفتم ، و در روشنائی دل افروز
آن (چراغ) به پیش شفاتم روزها
و ماه ها گذشتند :

و من همچنان خسته‌گی ناپذیر ،
تشنه و عاشق ، براهم ادامه می
دادم .
ناگاه !!

از اقصای لاله رنگ انقلاب و
از دل شعله زار بهضت نمی
دمیدن گرفت ، سپیده بی سر بر
آورد من که سالها در انتظار
طلوع باسداد بودم این روشنائی
دل پذیر را (فروترین و برترین
فروغ) خواندم .

سر از پا نشناختم و بیاس طلوع
این پدیده نویدبخش لمحظه
خونین و فروزانم در دل بنفشه زار
افق خاموش گشت ، و داغ
های سینه ام از تلاوش بازماند .
امیدوارم بودم تا این فلق و
روشنائی آغازگر صبح ظفرمندی
و کنگری و دربی آن خورشید
پیروزی و سعادت از دل تاریک

و خونبار این انقلاب طوع کند
لذا با امیدی گرم و شادبخش ،
آن کوله بار ، چاروقه ها و عصا
را گذاشته ، و خود در گوشه
حسرت و انتظار منزوی شدم
منتظر بودم تیراست قامتات
دیگری این کوله بار را بردارند
و این عصا را بدست گیرند و این
چاروقه ها را به پیاکنند و در
پرتو آن سپیده دم بسوی منزلگه
آرامش های مالکوت به پیش
بروند .

ولی افسوس !!
آن فلق و آن سپیده دم
«صبح کاذبی» پیش نبود .

در پشت این صبح فریب گر
ایلیس سیاه بر ایمان ما اشک
تمساح می ریخت و اهریمن سرخ
برخوشباوری های مان فاتحانه
می خندید .

بدین منوال سالها گذشت ، ولی
خورشید (آرزو) هرگز طلوع
نکرد ، و کسی آن کوله بار را
بر دوش نکشید !! و آن چاروقه
ها را به پا نکرد !! و آن عصا
را بدست نگرفت !! .

من که دیگر (سکوت) را ننگ
عظیم می شماردم و سکون و رکود
بیشتر را گناهی خطیر می
پنداشتم کمر همت بستم ، و یکبار
دیگر چون طلیعه بی زین و

درخشان از دل شعله زار نهضت
اسلامی افغانستان سر کشیدم :
آن کوله باری را که گذاشته
بودم دوباره به دوش نهادم و آن
چاروقه ها را پوشیدم و آن
عصای تاب خورده را بدست
گرفتم ، و باقامتی رنجور و
ردمند و تنی داغدار و خون
ریز دوباره براه افتادم :

می روم و خواهم رفت !
و تا آخرین نفس و تا واپسین
لحظه حیات ، این کوله بار را
بدوش خواهم کشید ، و به
یاری چاروقه ها و عصایم
در پرتو همان چراغ فروزان به
پیش خواهم تاخت .

شما ای عزیزان من !!
ای سوخته گن وارسته این
مسیر !!!
و ای نو نهالان شگوفان
نهضتم !!

اگر روزی تندباد حوادث و
طامات ناگوار بر من تاخت ،
استخوان های دردندم را شکست
و در پای آن (چراغ) و در زیر
(کوله بار) جان سپردم .

شما این کوله بار را بر دوش
کشید و این چاروقه ها را به پا
کنید و این عصایم را بدست
گیرید و در پرتو چراغ همیشه
جاوید - نهضت رزمشیدان این
طریق نورانی بخش را ادامه دهید !

رضایت خداوند را بدست آورند ...
 زمانیکه این مسائل را بدانند، حقیقتاً مسلمانان
 راستینی خواهند بود ...
 و نمونه الگویی برای دیگر جامعه های بشری
 و ملت های جهان خواهند شد، چنانچه حضرت
 رسول (ﷺ) خود «اسوه» و تصویری کامل بوده
 است !.

«و رسول خدا بر شما شاهد و گواه و شما نیز
 بر مردمان گواه باشید !»

در چنین موقعی است که می توانند به دیگران
 چیزی بیاموزند؛ بویژه به مردمان غرب یعنی
 آنانی که خود خواه اند و مغرور یعنی،
 غرب جاهل دیوانه، که سبب پیش آمد دو
 جنگ پی در پی در یک ربع قرن اخیر بود و امروز
 نیز آماده می شود تا تمام جهان خاکی را یکسره نابود
 سازد :

می توانند به تمام مردمان بگویند : که خدا
 را از خود خشمگین کردید و خدا را از حساب های
 خود پاک نمودید، چون گمان بردید او سد راه
 آبادانی جهان است و مانع از آموختن علم و بهره
 گیری از نیرو های نهفته در دل زمین و لذت
 بردن از متاع های دنیائی است، در صورتی که
 چنین نیست :

﴿ قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده

و الطيبات من الرزق؟ ﴾

«بگو : کیست که زینت های خداوند را در
 زمین تحریم کرده نفس های پاک را برای بندگان
 خویش آفریده روزی بخشیده است؟»

آنچه از شما می خواهد این است که راهتان
 را یکی کنید، دو راه جدا از هم را پیش نگیرید یکی
 راه دنیا و دیگری راه آخرت. بلکه هم برای دنیا

و همه توان و نیروی خود را در راه او آماده ساخته
 و همه هستی شان را در راه او بکار آورند. بطوریکه
 دنیا، آنان را از توجه به آخرت باز ندارد و آخرت
 از کار دنیا غافلشان نسازد، زیرا هر دو در یک
 امتدادند و هیچ کدام از دیگری جدایی و افتراق
 ندارند مسلمانان هنگامی که این اندیشه ها را بدانند
 و پیا میوزند که اگر انرژی اتمی را مورد مطالعه
 قرار دهند و آنرا بجای جنگ در مسائل مربوط به
 صلح و صفا بکار گیرند. آنجاست که می توانند به
 خدا برسند، و در راه خدا باشند، وقتی بدانند که
 با آموختن درس نظامی های سیاسی، اقتصادی و
 اصطلاح اجتماعی بونگامی که سیاست جامعه را در
 دست دارند، قادر خواهند بود آنها را اجرا کنند و
 یا مورد تطبیق قرار دهند؛ می توانند بدینوسیله با
 خداوند در ارتباط بوده و در راه او باشند.

بدانند زمانی که بزنشوی اقدام نمید، هدف
 بزرگ خلقت و حیات را برمی آورند، می توانند پید
 خدا باشند و کارشان نیز در راه خدا باشد ...

و بدانند هنگامی که همه امور جهان هستی
 و مادی چه کوچک، چه بزرگ نمی تواند بیرون از
 راه آخرت باشد، پس، آنرا «قربتاً الی الله» یعنی
 به قصد نزدیکی به خداوند بزرگ انجام میدهند. و
 بلکه افزون بر این ها، آنگاه که بدانند، محال است
 به ثواب آخرت دست یابند مگر اینکه به اصطلاح
 به امور مادی و حیاتی خود پردازند، یقیناً کوشش
 خود را مضاعف می نمایند. و خلاصه باید دانست
 که دسترس به راه آخرت تنها و تنها از راه عالم
 مادی میسر می باشد و بس. و بایست حتی آخرین
 دم حیات و لحظات زندگی خود را در کار سازندگی و
 آبادانی جهان مادی مصروف دارند. زمین را بکارند و
 بارو سازند، و گرنه به هیچ روی نخواهند توانست

سرگذشت حیرت انگیز

سید جمال الدین افغانی در مصر

اسلام بر میگردیم که چند نفر مسلمان واقعی که عدد آنها در اولین روز بر خورد با دشمن از سه صد و سیزده نفر تجاوز نمیکرد بدون داشتن هیچگونه وسایل حتی نیزه و شمشیر کافی، تنها در سایه عمل بقوانین اسلام توانستند نیرومند ترین دولتهای عصر خود را بزانو در آورده و سیادت و اقامی جهان را در دست گیرند، بلکه برای شاهد عرضم داستان عجیب انقلاب سید جمال الدین افغانی را در مصر نقل میکنم که در دنیای برق و بخار و ماشین واقع گردیده نه در دنیای دیروز و روزگار شتر و استر .

با دقت هر چه بیشتر بخوانید :

خلاصه این داستان چنین است که در سال ۱۳۰۰ هجری یعنی درست ۱۰۵ سال قبل که کشور های اسلامی همگی تحت حمایت مستقیم دول خونخوار اروپا بسر برده و دست تجاوز و ستم، آنان حلقوم ضعیف مسلمین را بسختی میفشرد و تنها در بین ممالک اسلامی ایران و ترکیه اسما مستقل بودند اگرچه برای آنها هم فقط نامی از استقلال باقی بود در چنان روزگار تیره بی مردی از تبار مسلمانان پیدار و غیور و دانشمندی عالی مرتبت مذهبی بنام سید جمال الدین افغانی پس از یک مسافرت کوتاه بممالک اسلامی و دیدن وضع رقت بار مسلمین، آنان

اگرچه امروز کار مسلمین بجای رسیده که دیگر اسید نجات از زیر بار ذلت کاری است بس دشوار ؛ زیرا مسلمین امروز نه تنها با تقلید های کورکورانه از شاگردان و ریزه خوران علمی دیروز خود افتخار کرده و آنرا ملاک فضیلت می شمرند بلکه در مقابل آن - چنان نیرو و قدرت انسانی و خدا دادی خود را از دست داده اند که خود با دست خود ملل خونخوار غرب را بر تمام نشئون زندگی خود مسلط گردانیده و مانند یک بلای همه گیر های آنها را در کشورها باز گذارده اند و در چنین شرایط دیگر محال است این قافله عقب افتاده سرو سامانی پیدا کند و روزی بسر منزل مقصود برسد .

اما یأس و نومیدی در اسلام از گناهان کبیره بحساب میآید در شرایط فعلی هم ، اگر مسلمانان تنها به قوانین مقدس اسلام پایبند بوده و برآستی با توجه به محتوای آنها آن را در عمل پیاده کنند میتوانند آب از جوی رفته خود را باز دیگر بجوی باز گردانده و با سلاح نیرو مند عمل - نیروی دشمنان خونخوار خود را درهم بشکنند ؛ چون اسلام یک آیین حرکت بخش و انگیز نده است و میتواند با نیروی خارق العاده خود اسکلت های بی جان ملت ها را روح و حیات تازه ببخشد - برای اثبات این ادعا بد نیای صدر

جلسه انجمن وطنی - سید جمال الدین افغانی با حضور همه اعضا روی میز خطابه قرار گرفت و چنین گفت : «بار شما گفته تو رامت است ، و الذین جاهدوا فینا لنهیدینهم سبلنا - پروردگارا گفته تو حق است و این انجمن مقدس بنام تو و برای یاری دین تو تشکیل یافته است» سپس خطاب به اعضا انجمن کرده و فرمود : اقایان گرامی ! دستور مقدس که نشانه حقانیت دین اسلام تا روز قیامت و ضامن سعادت بشری است قرآن است آه - آه چسان این قرآن مقدس در اثر غفلت مسلمین مهجور شده همان قرآن مقدسی که در پر تو شعاع نورانیش دنیای دیروز و امروز را بان انحطاط باین درجه ئی از تمدن رسانید ! آه - آه چسان بهره برداری از قرآن امروز منحصر بامور ذیل گردیده است :

تلاوت بالای قبور در شبهای جمعه - مشغولیت روزه داران ، زباله مساجد ، کفاره گناه ، بازیچه مکتب خانه ها ، زخم چشم ، قسم دروغ ، وسیله گدایی کنار کوچه ها . زینت قنداق بچه ها ، سینه بند عروس ، بازو بند نا نواها ، گردن بند بچه ها ، حمایل مسافرین ، سلاح جن زده ها ، زینت چراغانی ، نمایش طاق نصرت ، مقدمه انتقال اسباب منزل ، مال التجاره ممالک ، سرمایه کتاب فروش ها .

آه که این کتاب مقدس آسمانی از یک دیوان حافظ و مولوی و سعدی امروز کمتر محل اعتناء است اگر یکی از اشعار دیوانهای مزبور خوانده شود حاضرین در مجمع نفسهایی از ته دل کشیده چشم ها و گوشها و دهنها را برای آن باز شده و به چه اندازه معانی !!! خیالی از آن اشعار استفاده میکنند ، ای و حنک اللهم انت القایل و قولک حق نسو الله فانسیهم انفسهم ، پروردگارا ماترا فراموش کردیم تو هم آئینه دلهای ما را از انعکاس حقایق کتاب

را برای رهایی از زیر بار انهمه ذلت و تیره روزی بنهضت و قیام ، مردانه دعوت کرد ، اما در سراسر کشورهای اسلامی تنها شیخ محمد عبده مفتی دیار مصر دعوت سید را پذیرفت و با تفاق او باروها سفر کرده و در پاریس جریده بی بنام (عروة الوثقی) منتشر ساختند و بوسیله مقالات آتشینش که در آن مجله نشر داده و آنرا برای ممالک عربی و اسلامی مہفستادند ، مسلمانان را برای بیداری از آن خواب مرگ بار ، و حالت رکود و خمود دعوت مینمودند و مقالات منتشره آن جریده چون از دل سوزان و قلبی خروشان سر چشمه میگرفت آهسته آهسته گویا نزدیک بود بر اسکتهای مرده و بیجان مردم مسلمان روح اسلامی بدمد اما دول استعمارگر زود به این مطلب توجه پیدا کردند و بلا فاصله دستور جلو گیری از ورود مجله «عروة الوثقی» را به ممالک مستعمره انگلیس و فرانسه مانند مصر و امثال آن صادر کردند و بدینوسیله اولین قدمی که سید جمال الدین برای نجات ممالک اسلامی برداشته بود مواجه با شکست گردید ؛ ولی این عدم موفقیت موجب یأس سید نگردیده لذا بلا فاصله با تفاق شیخ محمد عبده - از پاریس حرکت کرده وارد مصر گردیدند و در آنجا جمعیتی را بنام انجمن وطنی تشکیل داده و مردم مصر را برای عضویت در آن دعوت کردند اما چون این انجمن شباهتی به انجمن ها و احزاب دیگر دنیا نداشته - دزد و فحاش در آنجا راه نداشت منافق و دورو در آنجا یافت نمی شد انجمنی بود که برخلاف تمام احزاب سیاسی روز برای رسیدن بوکالت و وزارت تأسیس نشده بود برای حفظ قدرت و ریاست دیگران و پیشتیبانی از شخصیت های - الوده و کثیف تشکیل نیافته بود لذا در سراسر مصر تنها چهل نفر بتمام معنی فدا کار عضویت آن انجمن را پذیرفتند و در پانزد همین

مقدسست محروم نمودی (سبحانک اللهم انت القایل و قولک حق ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما - با نفسهم) ما صورت دلهای خود را از اطاعت مقدست بر گردانیدیم تو هم سعادت و شرافت ما را مبدل به ذلت و نکبت ساختی .»

سپس سید جمال از میز خطابه بزیر آمده در حالیکه یک ثلث از اعضاء انجمن با شنیدن سخنان سید از کثرت گریه بی هوش شده بودند و بقیه هم در حال گریه بودند مرحوم سید هم بگریه در آمد و مکرر این جمله را میگفت : ای و حقک اللهم نسیناک فانسیت انفسنا ، تا آنکه بی هوش شد و بر روی زمین افتاد و برای مدتی سه ساعت در آن انجمن حالت بی هوشی بود تا بالاخره با دخالت دکتور ، سید و دیگر اعضای انجمن بحال عادی برگشتند و جلسه رسمیت یافت .

مواد هفده گانه بی که موجب انقلاب مصر گردید :

سپس شروع به مذاکره نمودند و درباره راه علاج این بد بختی و بیرون آمدن از زیر بار سنگین و کمر شکن ذلت چاره اندیشی کردند و همگی با تفاف اراء گفتند تنها علت مجد و عظمت دیروز مسلمین هما نا عمل بقوانین مقدس اسلام بود ، و یگانه موجب بد بختی و سیاه روزی مسلمین امروز هم ترک عمل بقوانین و دستورات اسلام است بناء بر این تنها راه علاج این بد بختی هما نا عمل بفرامین و دستورات سعادتبخش اسلام می باشد ؛ لذا بلا فاصله یک برنامه بی برای عمل (نه برای تشریفات) که دارای هفده ماده بود در همان جلسه ترتیب داده شد و همه انجمن با کمال جدیت و مراقبت تصمیم باجرای آن برنامه و عمل بان را گرفتند و اینک متن برنامه :

۱- هر یک اعضاء انجمن در هر شبانه روز حداقل یک جزء از قرآن مجید را با دقت

و تفکر بخواند .

۲- نماز های فرض را با جماعت بخوانند .

۳- امر به معروف و نهی از منکر را ترک نکنند .

۴- مردان غیر مسلمان را دعوت با اسلام نمایند .

۵- با مبلغین نصاری به بهترین وجه مباحثه نمایند .

۶- نسبت بفقراء در حدود امکان احسان کنند .

۷- هر کس انجام عمل مشروعی را از آنها خواستار شد انجام دهند و یا اگر آنها خود اطلاع از احتیاج کس برای انجام عمل پیدا کنند بدون درخواست آن کس اقدام بان عمل نمایند .

۸- صلّه رحم به خویشاوندان و نزدیکان خود را از یاد نبرند و انجام دهند .

۹- مریض ها را عیادت کنند .

۱۰- اگر مسلمانی در بازار و یا مسجد دیده نشد از حال او جويا شوند و علت غیبت او را جستجو نمایند تا اگر غیبت او برای پیش آمد مشکلی بوده در رفع آن مشکل بکوشند .

۱۱- کسانی که از مسافرت مشروع برگشتند زیارت و دیدار آنها بروند .

۱۲- حقوق واجبه مالی خود را بمستحقین بپردازند .

۱۳- از راهنمایی افراد نا آشنا بقوانین دین و یا شیون سعادتبخش دیگر کوتاهی نمایند

۱۴- صفات رذیله مخصوصا کبر و خود خواهی و خود پسندی و زعامت طلبی را از خویشان دور نمایند .

۱۵- از لغزش ها و خطا های برادران مسلمان

خود (آنجا که موجب طغیان آنها نمی شود) بگذرند.

۱۶- با مردم تندخو و غضب ناک نباشند.

۱۷- از انجام عمل و گفتن سخنی که نفعی برای آنان و یا دیگر مسلمین مادتا و یا معنا ندارد خود داری کنند.

و ضمناً هر یک از اعضاء یک دفتر کوچک هم با خود داشته و به هر یک از مواد هفده گانه بالا عمل نموده بلا فاصله در آن دفتر یاد داشت کرده تا در دفتر کل انجمن ثبت نمایند و در ضمن چون اجرای بعضی از این مواد احتیاج بداشتن بود چه مالی داشت لذا آن چهل نفر در مرحله اول تصمیم گرفتند که تجملات زندگی خود را عموماً به معرض فروش قرار داده و با حد اقلی از ضروریات زندگی بسر برند و همچنین در شبانه روز بساده ترین خوراکها قناعت کرده و بقیه در آمد مالی خود را با انضمام پول های که از راه فروش تجملات زندگی از فرش و لباس و ظروف و غیره بدست آمده در صندوق انجمن بریزند تا برای انجام آن قسمتی از برنامه که احتیاج پیول دارد معطل نماند.

پلان و عملکرد یکماهه انجمن وطنی مصر :

اعضای انجمن وطنی مصر تحت رهبری سید جمال الدین افغانی با مراقبت شدید فقط برای مدت یکماهه باین مواد هفده گانه عمل کردند و اینک نتیجه کار و پلان عملیات آنان در مدت یکماه :

۱- هزار و پانصد مریض را عیادت نمودند.

۲- دو هزار و هفتصد نفر از مسافری را دیدن کردند.

۳- پانصد نفر از مسلمانان را که از مجامع عمومی غیبت کرده بودند از حال آنها جويا شدند.

۴- دوازده هزار حاجت محتاجین را بر آورده کردند.

۵- هشتصد نفر معتاد به مشروبات الکلی را توبه دادند.

۶- هزار و سیصد نفر از مسلمانان که نماز نمی گذاردند وادار بخواندن نماز کردند.

۷- چهار صد نفر از زنان فواحش منحرف را وادار به توبه نمودند.

۸- هشتاد نفر از مستخدمین ادارات انگلیسی را وادار به استعفاء از خدمت بان دولت حيله گر نمودند.

۹- پانصد نفر از رجال و ثروتمندان مصر را واداشتند تا از خریدن اشیاء لوکس و تجملات زندگی که از ممالک بیگانه و مخصوصاً انگلستان وارد میشود خود داری کنند.

۱۰- به هفتاد و پنج نفر ور شکسته سرمایه دادند.

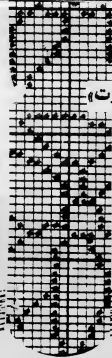
۱۱- دو صد و شش نفر از فقرای حقیقی را برای مدت یکسال مؤنه داده و تأمین کردند.

۱۲- سی و پنج نصرانی و پانزده یهودی و هفتاد نفر بت پرست را مسلمان کردند.

۱۳- چهل و چهار مجاس بحث با مبلغین نصارا که در تحت حمایت دولت انگلیس در مصر مشغول به فعالیت بودند بر قرار نمودند و صد و بیست اشکال و ایرادی که از دادن جواب آن عاجز شدند بآنها وارد ساختند.

این بود پلان عملیات یکماهه یک انجمن که عضای آن فقط چهل نفر بودند. (ادامه دارد...)

افغانستان جيت او لکه علاقه مند لاريگه تانيت تيرينش

مشرقي نماينده واقع بولگنې او چون آب و هوا شى
جوده ياتيم ليک و قيش پيت ده مساوق بولوب
قارويان غور يغور اما بهارى کرب ملايم و ياز
موسمى ايستيق بولور . و بوتون د نياده بار -
ميوجات لارکيم درخت دن ايب تا ايکين زارگه
چه اونده تاپي لور . و درخت لي ميوه لاري بولار
دن عبارت عور آله - اورک - شفتالو - بهي -
انار - اوزوم ناک - تاره کيلاس و . . . . با شقه
با شقه ميوه لي درخت لار او نده بار و زراعت
و ايکين چليک ده هم افغانستان آب و هوا سنى
چوده هم بولم ليک دور کيم او نده - بوغداي -
کوريج - حکه جوري - عرپه - ماس و با شقه با شقه
غله جات ايکي لور -

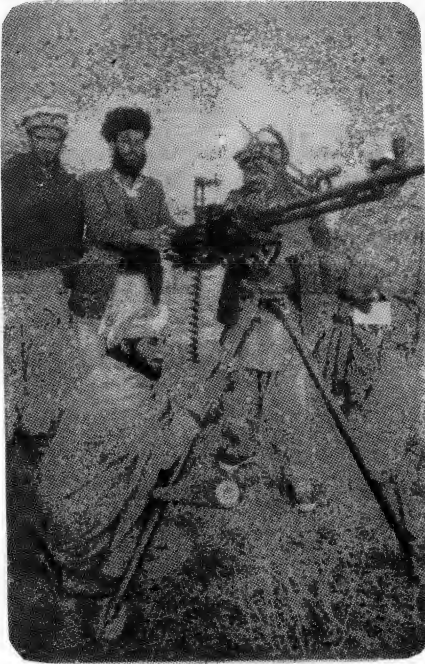
افغانستان بير تاغ ليک يورت بولگان ليکي او

بوي بوگون افغانستان مجاهد لاريني اوزيدن
کور ساتيب تورگان شهامت و فداکار ليک لاري
گه باقه . بوتون تشقاري (جيت) يورت او لکه لاري
خواه مسلمان بولستون لار خواه غير مسلم حيرت گه
قالگان لار کم بوقنداي - او لکه دور کيم - يي يل
دن بوتمان بير کيچيک و مظلوم يورت بير بويوک -
وحشي قدرت مقابلده تاغ داي توختاب و قورال لي
جهاد ميدانده اونگه يخشي گينه و توز ليک جواب
لار بيرماق ده . البته بوي - جيت يورت او لکه
لاري افغانستان اسلامي انقلاب دن ريلگري افغانستان
ي تني ماس ايدي لارکيم د نيسپاده افغانستان ديگان
يورت هم بازحو ؟ واوني همه ملتى مسلمان خو ؟
ديگان سوراغ لار .

اما او مشبو اسلامي انقلاب برکتى و مشراقتى
ميلان بوگون ليک کون ده بوتون چيت يورت اولکه
راديو لاري هرکيچه وکون دوز بير مونجه چاغى ني
افغانستان مجاهد لاري گه اختصاص بيرب و گرزيته
لارهم يازيب تارقات ماقده دورلر . سوني او چون
ببير لازم کور ديگ تا افغانستان يورت ني صحيح
طريقه سي ده جيت تاگي افغانستان اسلامي انقلاب
علاقه مند لاري گه - تانست متک .

بلي افغانستان بير يورت کي آسيا قاره سي ز

احمد ضياء شهباء پاران بچا جاد شى

و جنوب تمان دن پاکستان بيلان همسايه بولور .
افغانستان آب و هواسى يقيم ليک ليکى او چون
هر تورلى چاروا لار و وحشى حيوان لار هم او نده
تاپي لور و مشهور چاروا لارى بولاردن عبارت دور -
قوى - مال - توبه - ايچکى - آت و با شقه چاروا
لارو دست و دله و جنگل لار ده حيات بجر گوچ
وحشى حيوان لار هم بولاردن عبارت دور - ارسلان -
بورى - شغال و با شقه وحشى حيوان لار . افغانستان
ده تورلى تورلى پرنده لار هم کوب دررکيم بولار
دن عبارت دور - قرغه - مينا - جيمچيق - تاوق - کفتور -
اوردک و . . . با شقه پرنده لار .

چون آوقون سو و دريا لرى چوده کوب دور و اکثر
دريا لارى شرق تمان دن با مشلائيىب جنوب غرب
تمان گه قرب آقار و افغانستان نى کاتسه دريا لرى
بولاردن عبارت دور - آمو دريا سى - هلمند دريا سى
کنر دريا سى - پنجشير دريا سى کبى دريا لر و او
شناي کيم ايلگارى ايتلوب - او تيل دى کيم
افغانستان بير تا غليک يورت دور بنتا او نى مشهور
تاغ لارى بولاردن عبارت دور - پا ميسر تاغى -
هندوکش تاغى - آف تاغى . . . با شقه با شقه
تاغ لار .

افغانستان يورق يگره سکينر ولايت و ايکى
يوز و اون التى ولسوالى ليک گه بولين گان دورکيم
کابل ولايتى يگره سکز ولايت ايچيده افغانستان
يورق نى پا يتسخنى دور - افغانستان نى بويوک و
کاته شهر لارى بولاردن عبارت دور - هرات شهرى
قندهار شهرى - مزار شريف شهرى قندوز شهرى -
پروان شهرى و با شقه شهر لار .

افغانستان د تورلى تورلى طائفه و اقوام لار
جنات بجر ورکيم هر قيسى لارى اوز اورون لار يده
آنه محلى تيل لار يده سوز له شور افغانستان ده بار
طائفه و اقوام بولاردن عبارت دور - پشتون -
تاجيک - اوزبک - ترکمن - هزاره - بلوچ و
بيرکوب آز هندو لار هم بار دور -

افغانستان ده تقريباً اون سکيز ميايون چه کشى
انسان لار حيات بجر ورکه همه سى مسلمان و بو
جمله دن تقريباً تورت مليون کيشى شيعه مذهب
(جعفرى) و با شقه قالگان لارى بوتون همه شى حنفى
مذهب دور .

افغانستان اوز تورت تمان لى حدودى ده بو
يورت لار بيلان همسايه دور غرب - تمان دن
ايران گه - شرق تمان دن چين (ختاى) گه شمال
تمان دن تاجکستان و اوز بکستان روسى گه -

مرد سرخ آهنین

یاد داشت

۲

چندی قبل اخبارات و رادیوهای جهان اطلاع دادند که سالگره ختم چهلین سال جنگ عمومی را تجلیل نموده اند و این تجلیل در ممالک صورت گرفت که به اصطلاح فاج خوانده می شوند.

هم چنان در کشور روس که خود دشمن بزرگ بشریت و منبع تمام نا آرامی ها کشتارهای دسته جمعی در جهان بشمار میرود، نیز جشن پیروزی (!) گرفتند و بعد از چندین سال نام کثیف ستالین از طرف میراث خوروی گورباچوف به حیث قهرمان برده شد. شما درین تحقیق مطالعه خواهید کرد که او قهرمان جنگ عمومی دوم نی بلکه قهرمان میکیدن خون انسانهای پیدفاع بوده اینک تقدیم می شود، بخوانید.

انقلاب روس (!) شک دارد. بزعم او این انقلاب اقدام خطرناکی بود.

ستالین روسها را زیاده تر از انگلیسها و آلمانها دشمن خود میدانست.

مطابق یک را پور بودجه بی که بالای گارد محافظ مصرف می شد برابر بودجه تمام مملکت بود. از زمانیکه کمونستها بسر اقتدار رسیده بودند. «چیکا» و «پولیس مخفی» بوجود آمده و کمیته جوابی انقلاب (!) تعیین شده بود که اولتراز همه مطبوعات را سرکوب نمود. از طرف مامورین، دربیوران، چپراسیها و اقشار مختلف مردم مظاهراتی صورت گرفت جهت سرکوبی آنها از آن وسایل دهشتناک کار گرفتند

از را پورهای جاسوسان فهمیده میشود که نا آرامی های شدیدی بین مردم ایجاد گردیده و تا حدی گفته شده که هر انسان، دشمن ستالین است. اگر اندکی اشاره بیا بند ذخیره باروت (!) را منفجر می سازند و اقتدار او با خاک یکسان می گردد.

حملات آلمانها که اساس اجتماع کمونستی را لرزاند از همه زیاد تر ستالین را خوفزده کرد وقتی دید که مردمش مقابله می نمایند حیران ماند؛ او کجا آنها را می شناخت؟؟ ثبوتی از بی اساس بودن حکومت روس این است که در سال ۱۹۴۱ ع وقتی که آلمانها «با خوف» پسر ستالین را اسیر گرفتند. در اثر تحقیقات آلمانها اقرار نمود که وی به کامیابی

که بعد از انقلاب فرانسه نظیر آن دیده نشده بود. علاوه ازلت و کوب اعضای بدن سوختانده می شد، شلاق زده می شد. گردنها بریده می شد. لنین تا آخرین نفس به این امر پافشاری داشت که هر که مخالف نظر او باشد علیه او از ظلم و تشدد بی نهایت کار گرفته شود. وقتی که در ۱۹۲۲ ع قانون عسکری ترتیب می شد لنین به بسیار شدت پیشنهاد کرد که در آن یک باب مفصل دهشت افگنی را شامل نمایند و هر کسی که مخالفت نظر او (کمونزم) باشد علیه او از تشدد کار گرفته و تادم (مردار شدن) همین شعارش بود او به اجرا آن پولیس مخفی تا آخرین لحظات زندگی دلچسپی نشان میداد که حتی در دفتر مرکزی وی رفت و آمد داشتند. هنگام مریضی نیز در عادات وی فرقی پیدا نشد. برای چیکا و دفاعیان اختیارات دهشت افگنی راداده و متداوماً به آن می افزود. این شمشیر انقلاب (!) برای ستالین بمیراث رسید. (شدت بازهم شدت) شعار او بود و بشدت هم عمل نمود.

در هر جهت زندگی که بود بالای روسها کاملاً کنترل پولیس بود. لنین علیه خود کوچک ترین آوازی را تحمل کرده نمیتوانست، چنانچه در اثر این پالیسی چنان امر مطلقى بمعرض وجود آمد که بنام حزب یا پارتی خودش حکومت می کرد. بزرگترین کارنامه ستالین این است که وی دو صد میلیون روسی را تسلیم پولیس نمود و خودش بهیث امر مختار و مقتدر در رأس آنها قرار گرفت. او دو نفر از آمرین بزرگ پولیس را یکی بعد دیگر و هزاران پولیس پائین رتبه را برطرف کرد که از اثر آن وحشت شدیدی در اراده پولیس پدیدار شد. او مستقیماً ارتباط خود را با دفاعیان برقرار نمود. این ارتباط آنقدر نزدیک شد که میان ستالین و جنرال

ملیشیه ها دو نفر افسر حایل ماند. با آنها احساس می کرد که خطر در جایی نه یک جای موجود است. دسته های محافظی را که وی برای حفاظت دفتر خود مقرر کرده بود از نفرهای حکومتی نبودند. وظیفه آمریت آنان را رفیق جان فدای ستالین جنرال شفی القلب (لنگولای) بعهده داشت. برای آمریت دفاع ملکی آن طور آمر احق را تعیین می نمود که به آسانی میتوانست آنها سبکدوش نماید. او عملاً یک ریکارد گراما فون می بود. اگر در ممالک دیگری بود او را بدارالجهانیت می فرستادند. (هز و هوف) همانطور یک دیوانه احق بود هر تیلیفون خفیه و مهم را که شنید سوانح خود را بزبان گنده خود بیان نمود. او را به محبس فرستادند بجای او (لیورنتی بیرووا) آمد که به اثر روش وحشیانه خود دل آقای خود ستالین، را خوش می نمود. و جهت کاسیاب برآمدن ازین امتحان پدر اندر هشتاد ساله خود را برای ده سال در کمپ مشقت جبری و هلاکت آفرین تبعید نمود. از عادات ناپسندیده و حیات کشیف وی معلوم میشود که اثرات انقلاب (!) بشدت در وی وجود داشته. تنها ستالین تشدد خواه نبود. بلکه تمام خالدان وی همین حال را داشتند. (ستالسلف ریدنز) از نزدیک ترین اقوام وی آمر درنده صفت پولیس ماسکو بود که ظلم و تشدد را به انتها رسانیده بود لیکن در ۱۹۴۸ ع وی را هم سر به نیست کرد.

ستالین برای دهشت افگنی یک طریقه داشت، باوجودیکه ارتباط وی با صد هزار نفر پولیس دفاعی یکه یکه موجود نبود لیکن همه از وی در ترس بودند.

نگرانان هر کارخانه و اداره نواز شهامی دیدند ولی بازهم در ترس بودند که مبادا سر به نیست شوند. این اشخاص بی بهره از رویه انسانی از جمله

وفاداری خود را ثابت کند. بعضی هایشان نیم دیوانه می بودند. خسرو سچن دربارهٔ یک افسر تفتیش گفت: (در سر او مغز جانور است. و از نگاه اخلاق صفر می باشد)

جنرال نکولای ولاسکه، قوماندان گارد می گفت: «ما دانشمند آرام و بی غرض نمیخواهیم.» در ۱۹۳۸ ع دهفتاً تبدیلی صورت گرفت. جلا دان تجربه کار را رخصت نمودند. عوض آنها بچه های کم سن را از فابریکات و مدارس جلب کردند که سخن غلامان ستالین را بی چون و چرا قبول می کردند. و به آن تخته های سیاه پاک آنچه می خواستند می نوشتند. آنها را چند ماه تعلیم داده بکارهای جدید موظف می کردند. این طرز العمل را لنین از ترکۀ سیاسی خود به میراث گذاشته بود در بین جلا دان لنین، اکثریت با جوانان کم سن بود. در عهد ستالین کار جلا دان سابق را به جلا دان جدید آموختند. در زمان تدقیق جلا بزرگ حاضر می بود در دوران جنگ جلا دانی را تعیین نموده بود که اگر نابالغ نبوده باشند بالغ هم نبودند.

مزدوران نبودند وقتی چیکا تأسیس شد در آن، یهودی ها، پولیندی ها، و از مردمان غیر روسی نواحی بحیرۀ بالتیک را تعیین نمودند. که از مردم قطعاً جدا و بیگانه بوده و در فن چور و چپاول مهارت خاص داشتند و در بدل عمل ظالماتۀ خود انعام می گرفتند اما در ۱۹۳۸ وقتیکه قانون جلب اجباری نافذ شد اکثر آنها را بر طرف نمود تاجائیکه امکانت داشت آمرین آنانرا از طبقات مراعات یافته تعیین نمودند و به آنها ترتیب مخصوص میدادند. وظایف (ملیشیه ها) چنین بود:

۱ - نگه رانی کمپهای کارگران (بیگار) در

شمال.

۲ - جلوگیری از فرار نمودن روسها

به خارج -

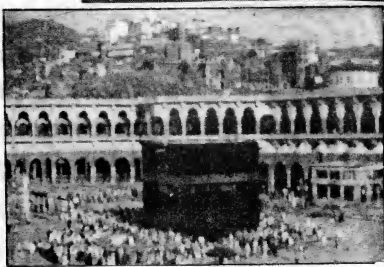
۳ - پوست کردن اشخاص مشتبّه و غیره . . .

برای اجرای این امور به اشخاص امین و

ذهین ضرورت نبود. اشخاصیکه سواد معمولی میداشتند مناسب دیده می شدند. بهتر آن می بود که با فامیل خود قطع رابطه می نمود. و میتوانست

نقش حج در ساز ماندگی امت اسلامی

خواننده ارجمند!

انیس، حکایتگر، قصه پرداز و ایدیو لوژی ساز تو (مجله وزین شفق) در ایامی، دوباره دل ظلمتکده‌ها را می‌درد و گریبان نیل فام سپهر برین را پاره و خون آلود می‌سازد که پیکر در مجموع امت اسلامی زیر شلاق جباران، فراغته و طواغیت عصر داغ! داغ!! و بریان! بریان!! است؛ رگبار گلوله‌ها، تگرگ بمهای جانسوز، غرش هوا پیمایا، راکتها و تانکهای غول پیکر استعمار سیاه و سرخ سینه خروشان امت اسلامی را آماج نیات شوم استعماری و درنده گری اش قرار داده است، از کران تا کران امت اسلامی نوحه هست و ضجه هست و فریاد، و یزک غارتگر نفاق روز تا روز بدنه هزار ملیون پیکری امت اسلامی را به اسکن «سحیف» متلاشی و پراکنده می‌سازد - قیامتی برپا است و رستاخیزی در راه؛ صاحب نفسی، غمگساری، دلسوزی و مجددی در پرده های خیال هم نقش نمی‌بندد که در صورت نجات از گزند سیاه کران «سرخ و زرد و سیاه» نقطه عطف وحدت مسلمین جهان قرار گیرد... کشتی توفانزده انقلاب جهانی اسلام بر تارک کولاهای سرمست و آسمانهای حوادث و رویداد های تاریخ سینه می‌مالد و فرو می‌رود و فراز می‌آید و میدود و قلب حوادث را چون لبه بران «زلسفجار جبروت» و «شمشیر از نیام بر کشیده غیظ و غضب اخلاقی» بریدن و چاک کردن و مثله نمودن می‌گیرد و با بادبانهای شکسته و

ماسین نمیکاره - با شطارت ناخدای نوجوان و مدبر دستگردان انقلاب و حماسه ها به پیش می‌رود و به پیش می‌رود که بر ساحل نجات لنگر اندازد و شفق (مقامه سپیده دم فردای ظفرمند انقلاب اسلامی) را به حشمان عقابینش نظاره کند:

گرچه زمانه‌ها در کمر عربض تاریخ خواهند پیچید و طومار اوراق دستنوشته‌ها و آثار به هزار من و... خواهد رسید اما هیچ صاحب بینشی، چیز فهمی و فراسی* از این حقیقت چشم نخواهد پوشید کد انقلاب اسلامی ما نویدگر و پیک نجات راستان و پاکبازان به خون غنوده این انقلاب است به سایر امت اسلامی، و شفق که «شفق» است داغ و داغتر خواهد شد تا آنگاه که بشارت «الیس الصبح یقرب» را به ساکنان آب و گل و صاروخ و آسمان پیمایا زمزمه کند!!!

شفق در سینه مجمرین و گونه خون آلودش پیامهایی دارد از قافله سالاران شهادت نهضت و یکملیون و... شهیدان وارسته انقلاب اسلامی - گاهی به نهضت اسلامی اریتریارخ می‌نماید و گاهی هم به «حومه» سوریه و سودان و عراق و ایران و

اینها پسران جلا دان تقاعدی بودند می‌دانستند که وظیفه جلا در روسیه از همه کرده پخته ترمی باشد و به همین مناسب از رفتن بخط اول جبهه معاف می شدند و کمیشن خود را از آن دفتر فوراً دریافت می کردند. دیوانه ها را نیز جلب می کردند و با وجود اثبات دیوانگی راه ترفیع شان باز بود. اکثر آ دیده شده در حکومت دیو انگان تمام پرسونل آن دیوانه شده اند. از زندانها ناله ها بلند می شد اعضای تفتیش در هنگام تحقیق از مجرم با صدهای جنون آمیز خود فضا را بسر می برداشتند. جلا داران معتاد بشراب و اشیاء نشه آور بودند که جهت معالجه آنان در کریمیا سناتوریم پولیس تأسیس شده بود. تعداد - دفاعان زمان ستالین دقیقاً معلوم شده نتوانست ولی با آنها تعداد آن سرسام آور بوده. هزاران بادی گارد برای ستالین وایادی او تعین شده بودند در هر شهر، هر فابریکه، هر پوهنتون، هر فرقه عسکری دسته های دفاعی موجود بود. در سراسر سرحد طولانی پانزده هزار میلی روسیه صدها هزار گارد کلاه سبز تعین بود که فراریان و داخل شوندگان روسیه را گرفتار می کردند. هیچ سفارتخانه و قونسلگری و یا مؤسسه تجاری بدون آنها نبود.

در کشتی های روسی نیز همین قسم گارد موجود بود. و در هر شعبه از دفاتر کمونستی نیز حاضر بودند. این جلادان در تمام گوشه و کنار مملکت نیز بودند. دسته های سیار این جلا دان در تلاش شکار گشت و گذار می نمودند مردمان عادی چه حتی جنرالان از دست آنها در امان نبود. آنها (ترانسی) را هم اسیر می کردند که از جمله مهمترین سیاستمداران روسی بود.

در ایام جنگ واقعه عجیبی کشف گردید. در داخل سفارتخانه های روسیه در برلین و پاریس

اطاقهای مخصوص را یافتند که دارای دیوارهای عریض و Sound Proof (صدا خپ کن) و دروازه های الکتریکی بود برای مقاصد جاسوسی سوراخهای داشت، و از همه مهتر اینکه برای فیر نمودن از یک اتاق به اتاق دیگر شگافها گذاشته بودند. که اجساد انسانها را در آن پارچه پارچه کرده می انداختند. آلات نقب زنی و بالون های زهر دار نیز موجود بود سفارتخانه روسی نبود مسلخ بود. هر وقت و در هر جا جاسوسی می شد: و هیچ فردی از دستبردوی محفوظ نبود اداره کمپ اسیران نیز به عهده دفاعیان بود، در کمپ گولاک نسبت به همه جاسیران زیاده ترموجود بودند جنرال نیدوسکین آمر عمومی آن بود این شخص دارای قد دراز اندام و فربه بوده بهترین لباسها را بر می کرد در دیوار دفتروى نقشه بزرگی آویزان بود که نقطه به نقطه توسط ستاره ها نشانی شده بود. این ستاره ها محل کمپهای اسیران را در سر تا سر مملکت نشان میداد که ساحل به ساحل موجود بودند تعداد زیاد دفاعیان در همین محلات تعین می بودند. در مرکز دفاعی مسکو دو هزار نفرکار می کرد و درهغه این کمپها یک میلیون انسان اسیر بودند. جکون اندروپوف مهمتم (مجمع کاراگند) گفت: که از ۱۹۳۷ - ۱۹۴۱ - به تعداد ۳۴۰۰ گارد دفاعی تحت امری قرار داشته بوده. شخص مذکور از روسیه فرار و یغرب پناهنده گردیده است. وی هم چنان افشاء نمود که در مجمع تحت فرماندهی وی یکصد و پنجاه هزار اسیر وجود داشت و بالای هر چهل و چار اسیر یک نفر محافظ تعین شده بود. ازین نگاه قبول کنید که بالای یک میلیون اسیر دو صد و پنجاه هزار محافظ تعین بوده. این تخمین تقریبی است. بالای تنظیم (دفاعیان) تنظیم دیگری نیز بود که تعداد آمرین و عمال وی نیز علیحده

کوبیدند اعضای تفتیش توسط بوتلها نیز جزا میدادند که از اثر آن حالت شکم دگرگون می‌گشت به کفهای پا هایشان خورده های شیشه را می کوبیدند. تنها با اسیران مرد این رویه نبود زنان نیز باید از مراحل این شکنجه می گذشتند، زنان و اطفال را در سلولهای تنگ می انداختند آنقدر لت و کوب می کردند که مغزهای سرشان می برآمد. موهایشان را می کنند. انگشتان شان را می شکستند. دندانهایشان را می کشیدند استخوانهای شقیقه هایشان را می پاره می کردند. جلد بدن شان را می خراشیدند. جلادان اکثراً ضربات خود را به نواحی قبرغه ها حواله می کردند. و گرده ها را می کفاندند اطفال بیهوش می شدند و بزنان تجاوز نیز صورت می گرفت. لت و کوب آنقدر شدید می بود که اکثراً جان میدادند. ظلم بی حد این بود که جلادان در هنگام تحقیق دستهای اسیران را طوری می شکستند که معالجه نمی گردید. در محبس (بوتر) یک نفر را توسط دیپچک ماشیندار و شلاق ضخیم رابری لت و کوب می کردند. دستهای وی را بدو تخته بستند و در انگشتان وی سوزنهای گرامافون فرو بردند تا از گوشت او گذشته. به استخوان رسید. بعداً توسط لگد در میان هر هزاران وی آنقدر کوبیدند که حیثیت مردانگی وی از بین رفت. جرم او این بود که با (تراتسکی) ارتباط داشته و در اثر اعتراف نکردن، زن حامله اش را نیز گرفتار نمودند. درباره یک اسیر بنام (گورو داسیتی) معلوم گردید که چار جلد در اطاق وی داخل شدند. دو نفر او را و دو نفر خانم او را گرفتند و آنآ فائاً خانمش را بر روی فرش انداخته به لت و کوب شروع کردند بیچاره فریاد و زاری می نمود لیکن ترحم و نرمش وجود نداشت و هم چنان به شکنجه خود دوام میدادند بالاخره زن مذکور

بود. در ۱۹۴۱ که جنگ در گرفت تعداد محافظین دو چند گردیدند. که بر هر بیست اسیر یک محافظ رسید.

فکر کنید همه یک میلیون گارد کمپ ها بوده باشند چرا که گمان آن میرفت که این اسیران زجر دیده برستالین بغاوت خواهند کرد و موقع یافته بالای او حمله می نمایند (!)

اگر برای تحکیم حکومت از نگاه جبر و اختیار به آزادی یا تشدد دیده شود. مانند روس حکام ظالم و متشدد تاکنون چشم بخود ندیده. در مورد جبر و اختیار هرگز نرمش ننموده اند. لشکر ها لشکر اسیران توسط جلادان روسی نیست و نابود گردیده اند. تعدادی هم که زنده ماندند و دارای مفکوره آزادی خواهی بوده اند. با اخطار های وحشیانه مقابل بوده اند. بزرگترین آرزوی یک نفر اسیر این بود که وی را به مرگی بزنند و کارش را تمام کنند. لیکن کجا اینطور می شد، درگ آنها بعد از یک سلسله ایذا رسانی طولانی بسراغ آنها می آمد. ضربات تمچین را برای بالای کمر و سر و روی شان می بارید. شاه رگ گردن شان را ضربات مشت می

رادر ذهن خود مجسم کنید و آنرا به میلیون ضرب بزنید میدانید که حال یک اسیر معتوب روسی چه بوده برای اسیر مرگ سریع از نعتی غیر مترقبه کم نبود. در هنگام تحقیق مقام و رتبهٔ شخص مجرم یا مشتبه در نظر گرفته نمی شد. چنانچه مثال پروفیسور (آزک بریووا) پروفیسور اکادمی طبی عسکری مقابل ما قرار دارد. صوف جراح جراحی پلاستیکی بود زندگی نو بخشیدن به انسانهای زخم خورده کار او بود. در عذابخانه او را دو روز بپا ایستاده کردند. بکدام اشتباه گرفتارش کرده بودند و در اثر همان استاندارد رگهای پایش کفید. عینکهایش به ق سرکار سرکاری شد و ساعتها مجبور کرده شد که از روشنی برق دو هزار وات چشم بر ندارد و پس جسم نحیف او را مانند توپ بر روی اطاق لول دادند و بعداً فهمید خانمش را نیز در آن مسلخ آورده اند و یک جلاهم عصمت دختر جوانش را بر باد داده است. در ۱۹۴۶ ع یک لابر اتوار نهایت عجیبی را بنام (دی جیمپر) بنا نمودند که در آن توسط ساینس دانان اسیر تجربه های هولناکی را انجام میدادند. تاثیرات همان زهریات و ادویات را که اگر معلوم می کردند باید خود آنها آن را می خوردند یاسی نوشیدند. اگر چه در ۱۹۵۳ ع ظاهراً این لابراتوار را بستند. لیکن در دیوانه خانه ها هم چنان شکنجه و اذیت رسانیدن

چنان فریاد هولناک بر آورد که جلادان از نزدش فاصله گرفتند زن بیچاره در همان جا و همان حالت وضع حمل نمود.

او را در عالم بیهوشی به شناخانه انتقال دادند.

این است بشر دوستی

این است معنی مجسم عدالت اجتماعی

این است داد گستری های سمبول

آزادی خلقهای ستمکش جهان !!!

و این است ترجمه تحت اللفظ کمولیزم !!!

یک نفر دیگر حکایت داشته که اقرار بجرم، وی را کافی ندانسته فرزند گهواره ای او را از دو پا گرفته و سرش را بدیوار کوبیدند.

مقصد از تحقیق اذیت رسانیدن به اسیران و اهل خانه وی بود. طریقه های شکنجه طوری بود که اگر غیر از جلادان روسی کسی دیگر آنها می دید حواس خود را می باخت. دندان شکنستاندن اسیر، تفریح مورد پسند بود. اینطور هم بود که اسیران را ده ده ساعت بیست بیست ساعت بپا آستاده می کردند. پاهای اکثر شان خشک می شد و روح شان ازین قالب عنصری پرواز می نمود. (روسها به روح عقیده ندارند)

اسیران را بالای نلهای گداخته می نشانند و اندام پیشروی جسم آنان را می سوختاندند بالای اطفال چوبها را بار می کردند در همان حالت (چوبهارا) با تیرمی زدند نتیجه آزار معلوم است که چه می شد (شکنجه) اگر آنطور هم کارشان نمی شد و بعضی از اسیران سخت جان و مقاوم می بودند آنها را بیست و چار ساعت در بیرل (ادار) آستاده می کردند و سلسله بگردن وی سوزنها را کوبیده کوبیده و یکدم آن را به استخوان وی فرومی بردند دست یا کمرش را سوراخ می کردند. حالا شما شکنجه

نظام اشتراکی یکی دو نسل را قربانی کنیم ؟ دنیای خارج هر چه می گوید بگوید لیکن روسهای بیچاره مجبور هستند غمهای خود را بخاموشی بگذرانند . سیاح اگر حقیقت را بداند عموماً میداند لیکن برای اظهار نمودن آنان نیست . برای او این اطمینان کافیست که درین لایر اتوار بزرگ جهان (روسیه) تجرباتی صورت می گیرد که ازوی خیلی فاصله دارد تجربه بالای روسها و (حالا افغانها) صورت می گیرد نه بالای غربی ها . روسها همان مردمانی هستند که در زمان فتوحات تاتاری نیز مورد عتاب و عذاب قرار گرفته بودند و قتل و غارت گردیدند و غلام و اسیر شدند . درقلب آنان آتش نفرت آهسته آهسته می سوزد . ارکان ادارات جاسوسی مردمان زیرک بوده و هستند چرا که از پوشیدن یونیفورم مخصوص ابناء می ورزند زیرا نظر مردم را میداند که همه کس از آذن متفیراست . لیکن طریقه عکس العمل نشان دادن مردم آن بود که دیدند تیم قتیال دفاعیان بنام (داینمو) شکست خورده از خوشحالی زیاد از کنترل خود برآمدند . زیاده تر ازین چیزی کرده نمیتوانستند . ستالین لعین از احساسات آنان آگاه بود از آن سبب در سخت گیری خود سرموئی فرق نمی آورد (لعنت الله علیه) -

جریان دارد . مقصد اینکه هیچ نوع شکنجه و تشددی در جهان باقی نمانده که جلادان روسی آنرا بالای اسیران خود نیاز موده باشند همه عالم بشریت در حد شکنجه دادن و تشدد بالای انسانها در مقابل روس هیچ است درین کره زمین آنقدر تشددیکه انجام می دهند به این جهت است که آنهایی را بترسانند که از حکم روایان روسی نفرت دارند (!) و از نظام منحوس کمونستی .

این تشدد و اذیتها تنها از زمانه ستالین نیست همین حالا هم سلسله آن در روسیه و (افغانستان) جریان دارد . لنین در تیوری خود تهنیب و اخلاق را مدنظر ندارد نظروی درباره شکنجه این است : (شکنجه در حقیقت اظهار غیظ و غضب خالق است علیه طبقه استحصالی کننده (!)) (لعنت خدا بر تو که چه آتشی در عالم افگندی) .

بمجردیکه لنین بقدرت رسید همین طرز عمل عمومیت پیدا کرد و سال بسال به آن شدت به عمل آمد تا اینکه ثوبت به ستالین رسید . او خودش علاقه خاصی به شکنجه دادن داشت . و بجلادان خود، خود ، هدايات مفصل میداد . آمرین جلادان - (بیریا) و پالیکوف ، بجنون اجرای وظیفه (شکنجه) از همه دو قدم جلوتر بودند . خودشان شخصاً به اطاق اسیران مخوص می رفتند و به اذیت آنان می پرداختند .

غربیها ظاهراً به روسیه سفر می کنند و ازروی کتابها و مضامین ، و مصاحبه ها . از تعلیم وصحت و حالات مزدوران و آزادی اجتماعی آنان ذکر می نمایند مگر همه خامی ها را فهییده می پوشانند که بنظر شان سطحی جلوه می کند . شاید حقیقتاً روسها بمنای آزادی را درک نمایند . چنانچه کیورکی مبصر افسرده دل را دیومسکو بخاطر (بغمه کشادن دل خود) گفت : چه می شود که اگر بخاطر تحکیم

طرحی به فعالیتهای تنظیم شهری

مقدمه

ر-شرایطی که دشمنان آشتی نا پذیر اسلام به آرزوی نشر گسترش اندیشهٔ سخیف و دور از حقیقت شان در میان توده های مسلمان زیر ماسک های دروغین و عوام فریبانهٔ خود طرح ریزی های دارند تا ملت های مسلمان را با تزویر و زور نسبت به اسلام بیگانه سازند و راه بروی این استعمارگران و جنایت کران جهانی باز گردد .

به جماعت و احزاب اسلامی حتمی و لازمی است تا با شناخت اساسی از اوضاع ذهنی و شرایط عینی جامعه با بررسی از نقشه های خاینانه دشمنان میان مردم قدم های مد برانه و محتاطانه یی را بخاطر خنثی ساختن ما نور های تبلیغاتی و فکری مزدوران استعمار بسوی آزادی مسلمین از سیطرهٔ جاهلیت نوین بردارند .

و با از دست ندادن فراست و زیرکی چهره های کاذب شیاطین انسان گونه را بمردم افشاء و افشاز مختلف اجتماع را از ضرر تباہ کن میکروب های عقیدتی نجات دهند .

جذب و دعوت

دعوت که مقدمه جذب افراد به یک نهضت اسلامی است باید عالمانه و عاقلانه باشد دعوتگران تنظیم سعی نمایند تا با معلومات دست داشته شان از اسلام افراد خوش بین به نهضت را اقناع نمایند که مبارزهٔ اسلامی حقانیت دارد و اسلام دین رکود و خاموشی نبوده بلکه دین شورش و انقلاب است

بدین مناسبت حزب اسلامی افغانستان که از بدو تأسیسش تا اکنون پیچ و خمی را در شرائط مختلف اجتماعی افغانستان طی نموده و در موجودیت

توضیح دهند .

ماده چهارم :

هسته ها و سرهسته ها توجه نمایند تا افراد نو جذب را بزودی داخل هسته ها نه نمایند بلکه تا یک مدتی حداقل یکماه در مدار نزدیک به هسته بصورت امتحانی نگاه دارند . و بعد از کسب اطمینان و اعتماد آنان را به هسته ها جا دهند .

ماده پنجم :

مطالعه و بررسی نو جذب ها به نهضت در مدت امتحانی باید بوسیله یک و یا دو نفر از برادرانیکه رسماً از طرف سر هسته به این کار توفیق می گردند صورت گیرد .

ماده ششم :

در بررسی و تحقیق نو جذب ها باید معیارهای چون اخلاق تقوی ، استقامت ، ایثار و فداکاری معاشرت مردمی و هوشیاری و تدبیر در نظر گرفته شود .

ماده هفتم :

حین دعوت و جذب مامورین و کارکنان دولتی برادران منسوب به هسته ها و گروهها نباید مواضع بزرگ دولتی افراد را رسمیت و اصالت دهند ، بلکه معیارهای ماده ششم را که در مبارزه اسلامی اهمیت به سزایی دارد ارزش مند و مهم تلقی نمایند و لو فرد مطلوب در پائین ترین سطح ارگان دولت قرار داشته باشد .

ماده هشتم :

در جریان دوره امتحانی افراد مورد نظر در سطح مکاتب و دوائر دولتی ، برادران توفیق شده از هسته ها اهتمام به خرج دهند تا با سپردن مرام نامه حزب اسلامی و سایر کتب تحریکی تمایل و خوش بینی بیشتری آنان را به تحریک جلب نمایند .

بعداً افراد را به نهضت جذب نمایند . داعیان تنظیم پیش ازینکه به این امر اقدام می ورزند نکات انی را در نظر داشته باشند .

ان :- (در سطح افراد با سواد)

ماده یکم :

سعی ورزند افراد با سواد را نسبت به طبقات عامه بیشتر جذب نمایند تا همین افراد نو جذب بتوانند با مطالعه کتب اسلامی و خط مش نهضت به طبقات مختلف مردم اندیشه و طرز تفکر اسلامی را تزریق نمایند .

ماده دوم :

هسته ها و یا سر هسته ها تلاش نمایند که در طبقه با سواد مردم به شمول مامورین دولتی محصلین و متعلمین مکاتب افراد کم سن را زیاده تر بسوی نهضت ترغیب و تشویق نمایند . زیرا جوانان کم سن در مراحل ارتقای فکری و ذهنی قرار دارند و بوجه بهتر از تعلیمات اسلامی برخوردار می گردند .

ماده سوم :

منسوبین هسته ها ، گروپ ها ، و یا سرهسته ها چنینکه به خاطر جذب افراد رابطه فکری بر قرار می نمایند دقت نمایند تا از معرفی منسوبین و اعضای تنظیم جلوگیری نمایند و در صحبت شان با اشخاص مورد نظر بیشتر ارمان و اهداف عالی نهضت را

ماده نهم :

در ختم دوره یکماه امتحانی بعد ازین که نتیجه مثبت نسبت به افراد تحت مطالعه بدست می آید ورقه تعهد به آنان داده شود بعداً سند عضویت تنظیم را کمافی دارند .

ماده دهم :

مسئولیت های عضویت رسمی هسته را حاصل نماید و از طرف سرهسته تاکید شود تا فرد نو جذب ازان بهره بیشتر گیرد .

ب : در سطح افراد بی سواد و عامه مردم :

ماده یازدهم ۱۱ :

اعضای هسته ها ، گروه ها و حوزه ها وظیفه دارند تا از طبقات عامه مردم بحیث نیروهای مجاهد و علمی نهضت استفاده اعظمی را کسب کنند و انگیزه قیام عملی را به اظهار بیانات خیلی ساده و عامیانه در نهاد آنان برانگیزند سازند .

ماده دوازدهم ۱۲ :

اعضای تعیین شده به دعوت عامه از طرف سرهسته و یا سرگروه قبل از همه توکل ایمان و عملکرد خالصانه افراد بی سواد را در مسیر اسلام تحت مطالعه قرار دهند و بیشتر دقت نمایند که شخص مورد توجه سازو بند های با دشمن نداشته باشد .

ماده سیزدهم ۱۳ :

مسئولین گروه ها و هسته ها در جذب مردم عامه بکوشند تا راستی و حقانیت نهضت را عملاً به آنان ثابت نمایند . و در برابر آنان از غرور مسکابره و زدن سخنان بلند و بالا جلوگیری نمایند تا مردم نسبت به اهداف و ارمان های اسلامی این حزب خدا (ج) دوچار تردد نگردند .

ماده چهاردهم ۱۴ :

هسته های داخل دهات بشمول سرهسته جنبش

ها تلاش نمایند تا دواامورات انفرادی و روز مره مردم (با الخصوص متعهدین نهضت) یارادانه سهم گرفته و در رفع مشکلات حیاتی آنان در حدود امکان جدیت به خرج دهند . زیرا یک متعهد وقتی نسبت به یک نهضت اطمینان و دل گرمی حاصل می نماید که در مرفوع ساختن مشکلات او داعیان نهضت به مواقع معین رسیدگی نمایند .

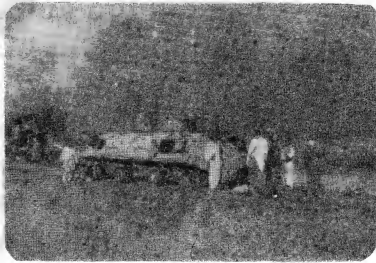
ماده ۱۷ :

داعیان هسته ها ، گروه ها و حوزه ها دقت نمایند تا در حین جذب و دعوت افراد بی سواد از کوییدن سایر تنظیم های امروز در منطقه جلوگیری نمایند چه ازین ناحیه مردم عوام گمان نبرد که اصلاً این دعوت اسلام بخاطر مسابقه و مقابله با دیگر تنظیم ها براه افتیده است نه به خاطر استاده گی در برابر کفرو کمونیزم .

ماده ۱۸ :

فعالیتها و جذب دعوت مشو بین تنظیم شهری

باید میان تمام اقشار مردم؛ چه وابسته و غیر وابسته نیز وسعت و گسترش پیدا نماید البته بصورت خیلی ها سد برانه و ماهرانه مردم مذکور را با اندرزهای نیکو و روش های پسندیده اقناع نمایند که یک جنبش اصیل اسلامی همان قسمی که با استعمار شرق امروز پنجه می دهد با قدرت های غربی هم تصمیم و اراده مقابله را در شرایط و زمان خاص نیز می داشته باشد.

ماده ۹ :

حوزه ها و گروه های تنظیم مکلف اند تا هسته های قشر عوام را بصورت جداگانه و خاص تنظیم نمایند و در رأس آنها سر هسته های فعال و پر مهارت را که تا پیمانه بی از اصول و سیستم مبارزه اسلامی آگاهی داشته باشند تعیین و توظیف نمایند.

ماده ۲۰ :

چون اکثریت مردم شهر و قصبات را طبقات غریب و بی نوا تشکیل میدهند و در انقلاب اسلامی امروز هم بیشتر توده مستضعف ملت سهیم اند لهذا به افراد و مربوطین تنظیم حتمی و لازمی است تا همه مساعی و کوشش های شان را وقت جذب اشراف و ثروتمندان شهر و قریه نسازند و از سوی هم نگران خود باشند تا در دام استعۀ ثروتمندان نیفتند چه خدا نا خواسته هدفمندان تنظیم مدافعین قدرت سندان و ثروتمندان منطقه معرفی شوند نه پشتیبان و همکار بی نوایان محل.

ج :- فعالیت های ارشادی و فرهنگی :

به تقاضای این اصل که ابد نوژی و تفکر از نهاد های اساسی و زیر بنای یک انقلاب اصیل اسلامی و توحیدی به شمار می رود به انقلابیون فکری نهضت ضروری است تا در سطوح مختلف اجتماع افغانستان دیگرگونی ذهنی او انقلاب فکری و اعتقادی بیا فرینند. و در نهاد خفته مردم شور

و حرکت اسلامی را دوباره زنده سازند تا این انقلاب جاری ما مبنی بر اساسات تزلزل نا پذیر اندیشه اسلامی مراحل ارتقایی خود را بسوی ساختن جامعه اصیل اسلامی طی نماید.

با در نظر داشت اصل مذکور واحد های خورد و بزرگ تنظیم شهری مسئولیت دارند تا از حمات شب روزی شان را در بیداری افکار خود و دیگران و در جلوگیری از توسعه اندیشه های خرافانی و دوراز اسلام در همه نقاط منطقه وقت نمایند.

الف :- در میان هسته ها، گروپ ها، و

حوزه ها :

ماده یکم :-

سر هسته ها تأکید و پا قشاری و رزند تا انضام و منسوبین با سواد هسته ها مسئولیت های عضو و مرام نامه حزب را در قدم اول مطالعه نمایند و ازین طریق بتوانند بخواسته ها و پالیسی نهضت آشنائی کافی حاصل نمایند و در ضمن به مکلفیت های اساسی و تنظیمی در روند انقلاب اسلامی متوجه شوند.

ماده دوم : سر هسته ها و سر گروپ ها مکلف

اند تا با مطالعه دقیق نشرات نهضت و دیگر کتب اسلامی به پرسش و سوالات اعضاء پاسخ های مقتع و مستند ارائه دارند.

ماده سوم : مسئولین حوزه ها، گروپ ها و هسته ها در اخر هر هفته در منطقه با موجودیت ناظم عمومی

شهر و دهات اعضای تنظیم را از سوابق تاریخی نهضت با خبر سازند .

ماده ششم : ناظمین هسته ها ، گروپ ها و حوزه ها میتوانند مفصل برخی از پیش اهنگان پهن خون غنوده این نهضت اسلامی را از لابلای نوشته ها و سطور شماره های مجله سیمای شهید دریافت دارند .

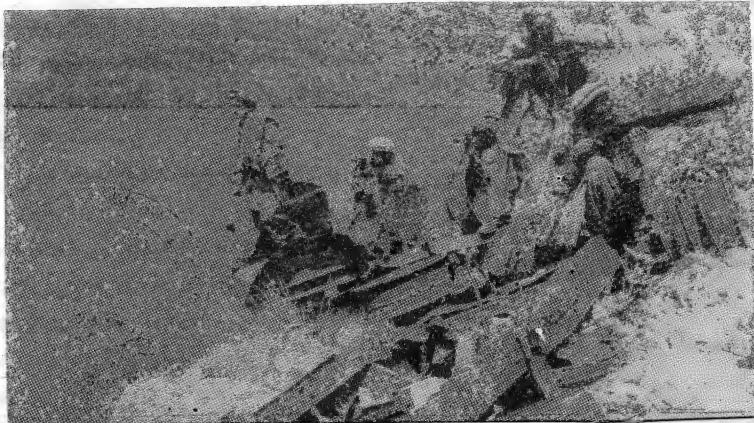
ماده هفتم : در قسمت جمع آوری نشرات و مواد فرهنگی مسئول عمومی تنظیم به شمول سر حوزه ها مساعی به خرج دهند تا دو و یاسه کس از برادران پر تلاش را به این ماموریت بگمارند و هم جای مناسب و مخفی یی را که جواسیس دشمن نتوانند کشف کنند به تهیه مواد نشراتی آماده سازند .

ماده هشتم : با در نظر داشت بعد فاصله و دوری مناطق د و یاسه برادر مؤظف به جمع آوری مواد فرهنگی نمی توانند به اوقات مناسب بدسترس هسته ها مواد را قرار بدهند فلذا برادران سر هسته با موجودیت چنین مشکل سعی نمایند تا در هر هفته یک نفر را مامور سازند که در نقطه معین توزیع مواد نشراتی ضروریات فرهنگی هسته را تهیه و بدسترس مسئولین هسته ها قرار دهند .

تنظیم شهری اجتماعی را روی تهیه و ترتیب یک سلسله برنامه های فرهنگی به متعهدین با سواد تنظیم دایر نموده و با استفاده از نشرات دست داشته نهضت مطالب ارزنده یی را طور خلاصه انتخاب و رو نویس نمایند ، بعداً به واسطه دو و یا سه عضو مؤظف بصورت اوراق میان هسته ها و گروپ ها توزیع و پخش گردد .

ماده چهارم : ازو جائب اساسی سر هسته ها است که بعد از سپردن اوراق مطالعاتی و سایر مواد نشراتی به افراد با سواد حزب در مدت های معین باتدویر مجالس تربیتی و علمی از آنان امتحانی بعمل آرند تا به سر هسته ثابت گردد که تا چه پیمانه مسئولین روشن فکر هسته ها از مطالعه آثار و نوشته های نهضت بهره مند گشته و استعداد خود را بکار انداخته اند .

ماده پنجم : به سر حوزه ها ، سرگروپ ها و سر هسته ها واجب است تا قبل از همه خود را از سوابق مبارزات جنبش و کار نامه های حماسه آفرین بنیان گذاران و پیشتازان فقید این تحریک اسلامی کشور مطلع ساخته و باز با انعقاد کنفرانس های ماهوار البته با رعایت تدابیر امنیتی در نقاط مختلف

د شهيدانو ياد

نن مې په خيال کې د حق لاری شهيدان راځي
ځکه مې او ټپکي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

دا د بي شميره شهيدانو فدايانو وطن
د آخرت لورته روان د مينانو وطن
د قرباني ډگرته گوره مسلمان راځي
ځکه مې او ټپکي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

په زړه مې راغلل د رنگينو خاطرو يادونه
د سره ښامار د غم او وير او اندېښنو يادونه
سختي شيبې د لوی الله د امتحان راځي
ځکه مې او ټپکي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

د خراسان په هر طرف کې سړي لمبي بليږي
له هري خوانه د سرو وينو فواري خوتيږي
د سرو سرو وينو سيلابونه په جولان راځي
ځکه مې او ټپکي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

دا د اسلام گلېن په سرو وينوکې ولمبيده
چه په وحشت د سره کمون په اورو و سوځيده
په سرد روڼي دو راڼيو سور توپان راځي
ځکه مې او ټپکي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

روی مسایل سیاسی ، حقوقی ، اقتصادی ، اجتماعی ، تربیتی و تعاون در امور مالی و نحوه همبستگی ، روابط برادرانه بحث و فحوصی صورت گرفته ، بعد از یک سلسله جریانات مصوبه های بعمل میآید که در سایر بلاد اسلامی سرعی الاجراء - و من بعد نافذ شناخته میشود . . .

واقعاً درد آور است وضعی که امروز بر امت اسلامی سیطره گسترانیده است ؛ شاهد هستیم که قلمرو وسیع امت اسلامی بجز یکی دو استثناء که آن هم نحیف و لاغر معلوم می شود کاملاً «اسلامی» وجود ندارد و به نحوی از انحاء و به اشاره های شرق و غرب عمل میکنند و قوانین جاهلی آنها را - بر ملت شان تحمیل مینمایند و یا چنین است که صد در صد اسیر پنجه خوقین استعمار اند و در خدمتش فخر و مباهات مینمایند . . . ؛ زینرو حج که یکی از اصول پنجگانه دین مقدس اسلام و فرضی است از فروض - تقریباً شکل . . . را بخود گرفته است - امت اسلامی و از بین آنها کسانی که اصالت حج را درک کرده اند - نمیتوانند نظر به موانع شاملیکه پیر امون آنها سد شده است اهداف اصولی و اساسی حج را بر حجاج و بر خویشان عملی نمایند .

پس بیایید با در نظر داشت نقش عبادی تاریخی ، اجتماعی و سیاسی حج که اهداف آن در خطبه حجة الوداع پیامبر اکرم «ﷺ» واضح و نشاندهی شده است - همه بسوی تنبیه امت اسلامی و به خصوص حجاج افغانی ما - رسالت اسلامی مان را به انجام رسانیده تا شود که در روز باز پسین از نکال شدید خداوند قهار نجات یا بیم .

(و من الله التوفیق)

مصر و . . . تا حرکت شان را هر چه سریعتر ساخته و پایه های لرزان استکبار را در آن سرزمینها از تهداب منهدم ساخته از ژرفنای کولابهای خون ، درفش سبز پیروزی و نجات را بر امت اسلامی به اهتزاز در آورد !!!

و اما در این ایام که ایام حج است و روز های تجدید میثاق با پرورگار و هاب ؛ از اطراف و اکناف امت اسلامی ندای اخوت و همبستگی و وحدت بالا میگردد و همه ، جوقه ، جوقه و گروه ، گروه به خدای واحد و قبله واحد با داشتن هدف واحد رویآوردند و میروند که در «عرفات» شناخت برادران شان را خوبتر شناخته ، یادی از ایثار ذبیح و مبارزات ابراهیم علیهم الصلاة و السلام را با بستن پیمانها زیر سایه پیمان با خدا (ج) تازه کنند و یکبار دیگر به طاغوت و نمود سازند که آغاز «جمره» شان آغاز حمله دسته جمعی شان بر پیکر گندیده لاو لشکر شیطانی که همانا استعمار است و طاغوت ، بوده و جمعاً سبند وفا و تعهد و وحدت و همبستگی و اخوت شان را در قبال حکمت خدا (ج) در رابطه با جهاد و مبارزه علیه کفر والحاد ، و تشکیل حکومت اسلامی امضاء نموده و دیگر به هیچ نیروی شیطانی فرصت نخواهند داد که بر سر نوشت شان حاکم و هستی مادی و معنوی شان را به مسخره گیرد . . . و همین است نقش سازنده گی و سازماندهی حج ، امت اسلامی را - که در این کانفرانس بین الدولی ممالک اسلامی ، کنگره جهانی اصناف احزاب اسلامی با توجیه ایدیو-لوژیک نه توجیه خشک و بی محتوای تشریفاتی که اصولاً در اسلام جای پایی ندارد و ساخته و بافته اربابان «زور زور و تزویژ» است - عرض اندام میکند که ضمن ادای مناسک عبادی حج و بعد از آن - درباره تسلط اوضاع اسلامی بر امت ، تصمیم گرفته ،

هره لويشت ځمکه سره ځليږي د مظلوم په وینو

د زړه، ځوان او په زانگوکي د ماشوم په وینو

شور دی لوڅږی دی لښکری د تالان راځي

ځکه می او ښکي سیلابونه په گريوان راځي

• • •

هر مسلمان گوره غمکين دی د «نيازی» په پيلتون

چي اسلامي نهضت ته ورکړلو اول ده سمون

له هندوستانه مې په لور د کابل جان راځي

ځکه می او ښکي سیلابونه په گريوان راځي

• • •

پیا می را یاد شول مولوی «حبيب الرحمن» او «عمر»

چي په اسلام باندی ئي بایلول خپل ځان او تیر

هم می خاطر ته انجینر (حبيب الرحمن) راځي

ځکه می او ښکي سیلابونه په گريوان راځي

• • •

نوم په ژوندی د «نصرتیار» وی ترا بده پوري

ځان ئي پر دی کړ تر حضرت محمده ﷺ پوري

د ده په سر می بد په فکر کی زندان راځي

ځکه می او ښکي سیلابونه په گريوان راځي

• • •

په ژړا ژالم چي را یاد شی مولوی «عبدالرب»

په قاتلانو ئي نازل کړی لویه ربه غضب

د «پیمانی» په شهادت زما ارمان راځي

ځکه می او ښکي سیلابونه په گريوان راځي

• • •

زړه می بدیږی را یا دیږی چي اتل «گل محمد»

په ځنکدن ئي دا شعارؤ چي الله احد

هم چي «منصور» صاحب په دار پیا آویزان راځي

ځکه می او ښکي سیلابونه په گريوان راځي

• • •

استاد «عطیش» او «توانا» می نہ ہیریوی مدام
 وینی بی ورکری چی خروبی کری باغچی د اسلام
 استاد «اکبر» می پہ یادونوی ہر آن راخی
 حُکھ می او ہنکی سیلابونہ پہ گریوان راخی

• • •

د «سید اکبر» قهرمانی زہ ہیرولی نہ شم
 د دہ پہ یاد شمعہ بی صبرہ صبریدی نہ شم
 پہ تکبیزوی پہ لہزہ خرخی زندان راخی
 حُکھ می او ہنکی سیلابونہ پہ گریوان راخی

• • •

کابل تہ وگورہ پہ سرو وینوی رنگ ہکاری
 قاتل د کفر «مسلمیار» لکھ پتنگ ہکاری
 د روس لہکاری پہ ہرواہ کی خرامان راخی
 حُکھ می او ہنکی سیلابونہ پہ گریوان راخی

• • •

د «انجینر کامران» یادونہ یادومہ تاتہ
 پہ شہادت ئی ہنگامہ شوہ پہ لوگر کی پاتہ
 «حاجی غالب» تہ می لہ سترگونہ گریان راخی
 حُکھ می او ہنکی سیلابونہ پہ گریوان راخی

• • •

د مرگی وار شو پہ وردگو او میدان باندی
 پیرو سرونہ کپل فدا پہ لوی قرآن باندی
 ژاوم خاطر تہ می «منیب» او «حبیب جان» راخی
 حُکھ می او ہنکی سیلابونہ پہ گریوان راخی

• • •

«عبدالمتین» ؤ پہ او نخکی د سنگر قهرمان
 : نرخ پہ سیمہ کی «نیک بین» ؤ میرنی قوماندان
 پہ غم کی لہوب د «کیروہ» واہ یاران راخی
 حُکھ می او ہنکی سیلابونہ پہ گریوان راخی

• • •

«احمد هجرت» و اسلام جار تر اسلام جار شولو
 د «ابراهيم هميم» په غم ډوب ننگرهار شولو
 په نېپام بم خبر د مرگ د «آدم خان» راځي
 ځكه مي او ښكي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

او ښكي مي ډنډ شي په ليموكي «سربلند» شي را ياد
 و په رښتيا چي د مؤمنو شاگردانو استاد

د شهادت زيري په ښكي «رسول خان» راځي
 ځكه مي او ښكي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

«ډاکتر شکور» او «مولوی عبدالرشید» می ارمات
 «صاحب حق» ولاړ د حق په لاره کی ئی بایلود، ځان
 د ژړا غیر له هری خوانه د لغمان راځي
 ځكه مي او ښكي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

نن په ژړا او په فرياد دي سراسره ځلران
 ځكي چي نشته دی شهيد شولو «پتک» قهرمان
 هم مي ژړا په حال د ښكي «عارف جال» راځي
 ځكه مي او ښكي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

«محمد الله» او «رحيم شاه» و د ځاځيو ځوانان
 په سيد کرم کی «رحيمي» شوله دنيا نه روان
 په ژړا سر له دوی نه باقي ماشومان راځي
 ځكه مي او ښكي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

د «مولوی سبحن الله» په ياد به ژاړسه تل
 دده په لاره باندي تلل له ټولو غواړمه تل
 په شهادت ئی په زابل د غم اعلان راځي
 ځكه مي او ښكي سيلابونه په گريوان راځي

• • •

شو «مولوی عبدالرب» هلته په قرآن فدا
 هم مو «استاد امین الله» شوله یارانو جدا
 په کندهار کی غم پر سر د مسلمان راځی
 ځکه می او ښکی سیلابونه په گریوان راځی

• • •

«عید الله» ؤ د بگرام دا تلانو بچی
 «حامد الله» هم د تخاب د شنوز مریانو بچی
 پیر می افسوس په «سید حسن» د بدخشان راځی
 ځکه می او ښکی سیلابونه په گریوان راځی

• • •

«نثار احمد» ؤ په هرات کی مجاهد قوماندان
 په «پنهوال» او ښکی تویری زاړه واړه د بغلان
 د دوی په یاد په چیغو چیغو پیر ځوانان راځی
 ځکه می او ښکی سیلابونه په گریوان راځی

• • •

رنگین په وینو په کندز کی «شوسید جان» مېرني
 «ډاکتر میان گل» په غم کی وزنگول کور او کلی
 په سمسور پښ تیزه سڼلی چی د خزان راځی
 ځکه می او ښکی سیلابونه په گریوان راځی

• • •

«انجینر سعد» په غزنی کی راته پریښود جهان
 «ډاکتر زیږ» او «ناصری» هم ورپسی شول روان
 «ظابط آغا» می په خاطر کی هر زمان راځی
 ځکه می او ښکی سیلابونه په گریوان راځی

• • •

که مونیمروز که سمنگان که میمنه یادوم
 په کندهالوئی د ویر لکه ترانه ژغوم
 سره پر بوکی چی د بامیانو پر آسمان راځی
 ځکه می او ښکی سیلابونه په گریوان راځی

• • •

هلتہ پہ وینو کی غوتی وہی سر تیری خوانات
دلته بل رنگ دی ورته خیرشه پری شاهد دی زسان
سترگو ته نیخ اسیر ژوندون د ترکستان راخی
خکه می او یشکی سیلابونه په گریوان راخی

• • •

سراسر اور دی له پامیرنه تر هراته پوری
له هندوکشه تر سپین غره او کلاته پوری
د وینو رود مو په کونړ او نورستان راخی
خکه می او یشکی سیلابونه په گریوان راخی

• • •

چی په هرکور کلی ولس کی دغه حال ووینی
د کونړه، رنهور، یتیمانو غالمغال ووینی
سوچ لیونی دې چی مجلس ته یا خندان راخی
خکه می او یشکی سیلابونه په گریوان راخی

• • •

زړه ئی خفه سترگی ئی ژاری د یارانو په ویر
داد بی شمیره شهیدانو ، فدایانو په ویر
«شفی» گوری ! په سلکو او په فغان راخی
خکه می او یشکی سیلابونه په گریوان راخی

• • •

همه توطیه های روس جهانخوار در برابر اراده ملت مؤمن ما
با شکست مواجه میشود:

روس جهانخوار در آستانه توطیه افتضاح آمیز دیگر

۲

نحمد سعروف فروغگر

پا شکسته ، با گذاشتن تلفات سنگین راه فرار را در پیش میگیرد - و از سویی نفرت و انزجار عمومی مردم آزاده و مؤمن افغانستان نسبت به کمونیسم و روسهای وحشی بحدی رسیده است که حتی اطفال این سرزمین عساکر روس را سنگباران میکنند و در هیچ نقطه ای از نقاط افغانستان خوشبینی ندارند. . . دست به تشدید امر جاسوسی زد ؛ تا بدین وسیله صفوف مرصوص مجاهدین را از درون منفجر سازد - اما دیگر دیر شده بود و قوت جهادی افغانستان فقط یک جبهه و دو جبهه ای نبود که با تطبیق پلانهای جاسوسی از پا درآید ؛ بلکه قوت جهادی افغانستان را طوریکه در زمان درگیری با برژنئف قیام سرتاسری پشتیبانی میکرد و از نفیر عام برخوردار بود ، اکنون به شدت سرسام آوری به او جنای غیض و خشم و غضب و توفنده گی سد گرفته و قیام سرتاسری بحدی رسیده بود که در هیچ گوشه و کنار افغانستان حتی فردی بجز عده ای معدودی که آنها هم در حراست و سایه باداران روسی شان زنده گی دقیقه شماری راسپری میکردند، راضی براین نبود که سلطه کمونیسم را قبول کند. . .

چندین بار عفو عمومی (!) اعلام شد و لود سپیکر فرمایشی روسها در پا تیخت کشور به غوغا درآمد ؛ چه قبل از اندروپوف و چه در زمان او -

«اندروپوف» جانشین «برژنئف» که عضو فعال شبکه جاسوسی «G-K-B» بود از تکیه براریکه شاهینشاهی روس نسبتاً از تشدد و عملیات نظامی مردم بی دفاع افغانستان کاستن گرفت ؛ اما متون پنجم قریشه های آن راهرچه بیشتر تقویه نموده پول هنگفتی در اختیار کار ملشاه گذاشت ، تا با استفاده ازین پول، عناصر کم فهم و فریب داده و ایشان را به کار جاسوسی استخدام کند . گرچه این اقدام تاجایی کاری افتاد . اما مجاهدین آگاه و بیدار ؛ آنانیکه در مکتب قرآن تربیه شده بودند و به جز اسلام «مکتبی» رابه رسمیت نمیشناختند - این طوطیه را بجا بجا خنثی نموده - عناصر مزدور را درجبهات مختلف تشخیص و به کیفر اعمال شان رساندند . . . اندروپوف با سابقه ییکه در جاسوسی داشت متیقن بود که روزی این توطیه پیروز شدنی است و گاهی - برای اینکه گماشته گانش را تسلی و دل پری !!! داده باشد مناطق آزاد را به آتش و خون میبست ؛ غافل از اینکه مکر شیطان بی بنیاد است و در برابر تدبیر و مکر خیر خدا و حزب او نقش بر آب . . .

اندروپوف دید که قوای تمام عیار روسی هنگام یورش بر مراکز مجاهدین و در نتیجه برخورد با آنها با شکست کامل مواجه میشود و سرکفیده و

بر در که اشغال افغانستان را توسط قوای روس بچشم
سر خود ببیند!

واضح است که رویدادها، و قایع و پروسه
سب و تاثرهای جانیان قرن‌ها وزمانه هابه تا کتیکهای
مچیلانه ییکه به سوی کازال امتراتیژیک آنگاه که
مرام نهایی شان را تسلیم میکنند - منجر به این
میشود که در پایان کار چهره اصلی شان از نقابهای
کاذب «صلح (!)»، «دیتانت (!)»، «خلع سلاح عادی
و زروی (!)»، «حسن همجواری (!)»، «بشر دوستی
(!)»... در جهان واقع و ملموس آشکار میشود؛
روی این قضیه منطقی با نظر داشت سوابق تاریخی
جنايات روسها و مقایسه آن با پرابلم افغانستان،
نقابهای دروغین دوستی روسها با بشریت و افغانستان
بارد شدن گله رؤساء و امپرتوران آنها و وحدت نظر
و عمل شان در رابطه با نابودی کامل مردم مایکی
بر دیگر بر زمین افتاد و مجسمه منفور «چرنینکو»
که در واقع تابلوی کرپهی از جنايات کمونیزم بود
در نقطه امتراتیژیک نظامیان وحشی و درنده منش
روس بپا ایستاد؛ این گرگ پیر که تجارب زیادی
در دریدن انسانهای مظلوم و مستضعف داشت از پشت
مرام نهایی کمونیزم جهانخوار سر بدر کرد و تیغ
به دست وارد میدان شد با کمال درنده خوئی در
بهار ۱۳۶۴ هـ ش جنوری ۱۹۸۴ م به سطح کمیته
مرکزی فیصله یی را به تصویب رساند که قشون
روس باید تا جواز سال جاری «درامه مقاومت را در
افغانستان پایان بخشند، که مقامات روس دیگر
نمیتواند این درد سر (!) را تحمل کند...»

روی این فیصله ناکام قوای تازه دم روسی به
افغانستان سرازیر شده و تعداد قشون سرخ در افغانستان
تقریباً به ۱۵۰ هزار تن بالغ گردید - حملات وسیع
و گسترده شان را به اطراف کشور ما آغاز کردند و
طی عملیات ددمنشانه شان چندین جایی به کشتار عمومی

محبوسین سیاسی انگشتشماری ضمن توطیه فرمایشی
از حبس رها شدند، تا باشد که از این راه بر چشم
ملت مجاهد افغانستان خاک فریب بپاشند، ولی
زمانیکه دشمن تشخیص شد «پوزگیری» و «تغیرمود»
و «لباس» جایی سوزنی را هم در جهت فریب کسان
طرف مقابل نمیگیرد - همین طور شد و بجزاینکه
خشم ملت مؤمن ما را دو چندان کند سودی
نبخشید - کسانی که از حبس رها شدند به سوی
بیهات داغ جهاد مقدس شتافتند و در برابر دولت -
مزدور و روسهای سفاک سنگر گرفتند و چندان
کشتند که در شیشه خانه مینایی خاطر شان غباری
از ملال باقی نماند... شیرۀ سخن اینکه: همه پلانه‌ها
و پلانه‌های دسیسه بازی و توطیه چینی‌های «جاسوس
شناخته شده K, G, B اندروپوف جانی» و ایادی
مکس منش از آب برآمده در مجامع بین
المللی بیجت مند رسوایی روسهای وسعت طلب
مورد مذاقه، ملاحظه مشاهده و بررسی خاص
و عام قرار گرفت و جهان مطبوعات را رونق
تازه یی بخشید و در لوح روزگاران تابلوی کرپه‌تر،
منفورتر منحوستری در انظار جهانیان تجسم یافت،
که به دیدن آن همگان استبداد «موسیلینی»، «هتلر»،
«چنگیز خان»، «تزارهای روس» و فراعنه زمان را
تحسین میکردند!!!

هیجانات، فشارها و ضربات کو بنده و لوزه
بر انگیز عملیات محیرالعقول مجاهدین علیه قوای
روس، «اندروپوف جانی را نیز چون «برژنف وحشی»
در مضيقه بی جانکه و روحگدازی قرار داد که راه
صواب و خطاء هر دو برویش بسته شد و بجز اینکه
«سکته» کند گریز و گزیر و چاره یی نداشت...
بلی! او نیز همانند «برژنف» سکته و جهان
را با جهانی از نو میدو داد گفته رهسپار عذاب
جا و داهنگی خدا(ج) شد... او این ارمان را بگور

مردم بی دفاع و قتل عام آنها پرداختند؛ به این امید که میتوانند مردم افغانستان را به این عکس عملهای وحشیانه شان از قیام متقاعد میسازند - اما علی الرغم پندار این وحشی های مترق (!) به هر پیمانه ییکه وحشت شان در برابر مردم ما شدت یافت به همان پیمانه شکستند و ریختند و بهزیمتهای پیهم رو برو شده - نتوانستند در برابر ضربات کو بنده مجاهدین قهرمان ما تاب ایستاده گی و مقاومت داشته باشند سخن از جوزا گذشت ولی - فیصله گرگ پیرومکار که در این رابطه جنونش بر تجربه اش پیشی گرفته بود نقش بر آب شده هرگاه کاروان تابوتهای مشاورین روس را در کشورش مرزیردید - کشته های عساکر عادی را بر آن کاروانها قیاس نموده دل هره مرگ بر اندامش مستولی شد و در نقطه انجام تدبیرش که «پایان بخشیدن درد سر مقاومت» در افغانستان بود با حیرت توأم با جنون مواجه شد ... در برابر موقف جنون آمیز چرنینکوی بدست، مجاهدین قهرمان ما هر مراکز خیلی عمده روسها که از لحاظ تاکتیک و تجهیز، مدرنترین و مجهزترین سپاه روس را تشکیل میدادند یورشهای کوبنده برده و حتی کمیته مرکزی کمونستهای را دیو کابل میدانهای هوایی، یونتها و جز و تالمهای مجهز روسها در خیر خانه، انفجار بمب در ترمینل میدان هوایی خواجه رواش و تخریب قسمتی از ارگ، تپه تاج پیک، قصر چهلستون و دارالامان و ... چنان کوبیدند که نظیر آن را تاریخ - مقاومتها و نهضتهای جهان بیا ندارد.

ضرب المثل است که: «بهانه خاک تر آب کمتر». روی هم رفته جریان مرگ طبیعی «چرنینکوی فرتوت» را عملیات بی نظیر مجاهدین مؤمن تسریع بخشیده پایش را از سیاست به بیمارستان سازش و یا تیمار داری کشیده، علی العجلاله در فبروری

۱۹۸۵ بنگاه های خبری جهان خبر دادند که: «در مسکو اعلام شده است رهبر (!) روسیه در سن (۷۴) سالگی در گذشته است ...»
بلی: «چرنینکوی فرتوت» نیز حواله زباله دان تاریخ شد و در مدار فزای «برژنف» و «اندروپوف» و «ترکی» و حفیظ الله لعین» قرار گرفت و داغ حسرت به دل، رهسپار جهنم شد.

زمانیکه هیولای مرگ، دقیقه به دقیقه، چرنینکوی جنون زده را تهدید میکرد و ماحول عیاشی قصر کرملین را بروی منغص کرده بود برای آخرین بار از بستر مریضی کمر راست کرده به هزیان پردازی شروع کرد: «پایتخت افغانستان را از کابل به مزار شریف نقل کنید ... دشمنان انقلاب خیلی ها نیرومند تر شده اند ... دیگر ممکن نیست که در کابل دم از آرام بزنیم ... پلانهای نابودی مردم افغانستان را طرح و پیروزی کنیم و ... گرچه در پلانهای قبلی ما نیز به این امر اشاره ای بعمل آمده است که در صورت هزیمت قوای ما در مناطق شرقی شا هراه سالنگ را نقطه حاکم قوای خویش ساخته افغانستان را به دو بخش تقسیم کنیم. و این کار از چند جهت حایز اهمیت است:

- ۱ - پس منظر پلانهای تجزیه، تفرقه، تضعیف و سرانجام تسخیر، مادر عمل تسریع میشود.
- ۲ از منابع سرشار ولایتی که در تصرف کامل !!! مامیدرآید، بدون درد سر (!؟) استفاده میبریم.
- ۳ - ولایات شمال و غرب افغانستان را به خاک روسیه ملحق میسازیم.
- ۴ - تسخیر ولایات شرقی افغانستان از پلانهای بعدی ما است ...»
- ۵ - برای کوبیدن نیم قاره هند، چین مواضع فعلی

آب دیده اند که دیگر فرصت آن نیست که دشمنان شان آنها را به پروپاگندها و افواهایی که ناشی از مصالحتها، سازشها و توطیه های سیاسی است فریب بدهند . . . در و غپراگنیها و هنگامه اندازی های روسهای وحشی و غلامان حلقه بگوش شان بار بار در محک قضاوتهای ملت بیدار ما به دروغ ثابت شده است و پروپاگند را منجیت جنگ سردوکتاست جنگ گرم تشخیص کرده اند .

این وضع خطرناک که لحظه به لحظه سیاست چیرنینکوی جنون زده را تهدید میکرد و بر تصمیم خط بطلان میکشید، نسبتاً سکوتی را در کرملین و کابل حکمفرما ساخت و وضع خلاف نظر سرد مدار روس پایان رسید، قواییکه از کابل و نواحی شهر بسوی مزار شریف رفته بودند، دوباره به جا های شان بازگشتند !!!

در این جا به سوالی پاسخ میدهم که از خلال هارا گراف فوق بمیان میآید؛ آن اینکه: «شاید خواننده گان ارجمند مشوش شوند که خلیقهها (این مزدوران درجه یک کرملین) چرا بر سر مسئله انتقال پایتخت از کابل به مزار شریف توافق نشان نداده؛ بلکه در برابر پرچمها و روسها موضعگیری کردند؟ پاسخ از این قرار است که خلیقهها در عالم تجرید بسر میبردند و کسان ورزیده شان یا ترور شدند و یا اعدام و یا عقب میله های محبس پل چرخي منتظر مر نوشت شان هستند و کسانیکه از نعمت آزادی (!) برخوردارند، در هراس و دودلی بسر میبرند و پستهای وزارت و ریاست و . . . نمیتواند ریشه های اعتماد شان را در رابطه با اوضاع جاری تقویت بخشد . . . شاید بیاد داشته باشید که «صحرايي»، «عارف عالميار»، «صديق عالميار»، «صالح محمد پيروز» و . . . نظر به خوش خدمتياييكه به بادار شان نموده بودند، به اميد جايزه «لينن» جايزه

و بعدى ما در سلسله كوه هاى هندوكش، ارتفاعات پامير واخان و . . . تعين گردیده - پيشر فتهای هوايى مارا ضمن تهديدات مكرر تقويت ميبخشند .
۶ - بعد از يکى دو سال آرامش - خستگى مجاهدين از جنگ و به ستوه آمدن مردم از تلفات جاني و مالي که قبلاً متقبل شده اند خودبخود زمينه تسخير ولايات شرق افغانستان نيز مساعد ميگردد .»
به قول ديپلومات هاى خارجى و ناظرين کشمکشهاى روى صحنه در افغانستان هنگاميكه اين تصميم «چرينکو» به كميتيه مركزى حزب كمونست علاقه دارى نه ولايت و پايتخت كابل پيشنهاد ميشود موجى از اعتراضات بالا ميگردد و جلسه به دو گروپ متخاصم مبدل ميگردد، به سلاحهاى دستى و كمري دست برده ميشود و چندين تن بشمول ببرک کارمل جراحتهاى شديد ميبردانند و چندين تن ديگر به شمول ( ) به خاک و خون غلتيده از بين رفتند - عبدالوکیل وزير ماليه علاقه دارى زير نيمه سلطه کارمل ازکار برطرف و به احتمال قوى از بين رفت . . . دو جناح باندهاى خلق و پرچم يکى در برابر ديگر مواضع خصمانه گرفتند - قطعات و جز و تا مهاييكه خلیقهها در آن نفوذ و قدرت دارند در حالت امانده باش درآمده منتظر عملی شدن نقشه بودند درين روزها قطعات عساکر متجاوز روس نقاط مهم نواحی کابل را تخلیه و بسوی مزار در حرکت افتادند - پرچمها در شهر و اطراف کابل شایعه پراگنی میکردند که در این نزدیکها قوای دوست (!) که به کمک پیروزی انقلاب (!) ما آمده بودند - به کشور شو را ها (!) بر میگردد . . .

اما مردم هوشیار و انقلابی ما میدانستند که ریشه سخن در کجا است و افواهاى بی سرو پا و میانتهی پرچمهای وطنفروش به کجا میرسد؟ آری! مردم زجر دیده ما در کوره انقلاب اسلامی چنان

مرگ و حبس را کمایی کردند ، بناء در صورت انتقال پاتیخت چنین احتمال میرفت که روسها به این بهانه ، «بپنی آردی» یی بخود ساخته ، خاک افغانستان را تخلیه کنند ، پرچمها را با خود ببرند و فرزندان خالق زحمتکش (!؟) را زیر ضربات ملت قهرمان و قهرمان پرور و مؤمن افغانستان قرار دهند و ... در مضيقه قرار گرفتن خلیقا که از طرف با داران شان به این نکبت و سیه روزی ، رسیده اند ، سوالی دیگری است که خواننده گرانمایه را لحظه یی در تعجب فرومیبرد ! جای تشویش نیست ؛ زیر اما قبلا به این سوال پاسخ گفتیم به این شرح که مزدوران و گماشته گان روسها در چرخ دوار ماشین استبداد شان حیثیت ، یک پرزه را دارند که در صورت از کار افتادن به دور انداخته میشوند . . . در ابتدای روز های کودتای بدفر جام ثور آنگاه که همه زمینه های انسانیت از کانونها و ارگانهای دولتی رخت سفر بست و وجب ، وجب زمین افغانستان مجاهد پرور به اثر تلاشهای غیر انسانی خوشخدمتان کمونیزم چون کوره آتشین شد ، همین روسها بودند که قومانده اختناق و ادم ربایی و ترور و به حبس و دارکشیدن مردم ما را به خلیقا میدادند . . . ولی همینکه اختناق ، نتیجه یی نداد آنها منحیت عمل شوم خلیقا تلقی نموده به مردار نمودن تیره کی و امین دست بردند و از آن به بعد عقده ها را به عقده پاسخ گفته ، خلیقا را در بیم و امید نگهداشتند که میدارند که عندالزوم این پرزه های از کار افتاده را سر از نو ترمیم نموده و روزی چندی به نفع خود بکار اندازند !!!

شفق خون آلود مهین ما در پایان زنده گی این دیو ظلمانی سرشت شب وحشتها و دهشتها ، باز هم مژده از سپیده دم میداد و طلوع خورشید پیروزی ... در این لحظه های حساس که مرگ و زنده گی در پرز

آزمون تاریخ و انسان با هم متلاقی میشدند و زنده گی به مرگ سبقت میجست ، در آسمان خون آلود کشور ما باز هم غبار آزمون دیگری بر رخ شفق که مقدمه سپیده دم و با مداد امیدها است ، پهن شد و داستان خون و شبخون با غیض و غضب هر چه بیشتر آغاز شد از آن سوی ما وراء النهر افراسیابی که استبداد افراسیاب و بیداد چنگیز و موسیلینی و هتلر فاشیست بفرسنگها از شیشه نفسش میگریخت و امان میخواست بر اریکه «چرنینکوی» فرتوت تکیه زد و توأم با بالا گرفتن آوازه اش قومانده گسیل «۲۵۰» هزار عسکر تازه نفس روسی به افغانستان بخون خفته و از خون خاسته بالا گرفت .

شما این دیو نو اندیش و کوته بین و غلیظ الفهم را میشناسید که «گور با چوف» شیطان است این گرگ تازه نفس که در مکتب روانسوز و اخلاق کش کمونیزم به رهبری گرگان کهنه کارکر ملین تربیت یافته است وحشی تر از آن است که بتوان حد و مرزی به وحشتش قایل شد . . . او با استفاده از تجارب یاران گذشته اش برای سرکوبی مقاومت مجاهدین قهرمان (که واقعاً اسطوره مقاومت و پیکار زمانه ها هستند و بجز دوران صدر اسلام در تاریخ اسلام نظیر حماسه افرینی های شان را کسی سراغ ندارد) علاوه بر ، بوزن «۱۵۰» هزار لشکر روس در افغانستان گسیل «۲۵۰» هزار عساکر تازه نفس را ... تجویز کرد ، تا بتواند از یکسو در قتل عام مردم از آن ها استفاده برد و از طرفی مقاومت مجاهدین مؤمن و از اده ما را سرکوب کند و از جهتی به اصطلاح سرحدات پاکستان و ایران را بر روی مردم افغانستان سد شود .

از همان روزیکه «گور با چوف» اعلام قدرت سیاسی کرد ، حملات ارتش روس بر قوا و دهات و

بررسی یی از سوره الصف بقلم برادر حکمتیار

ویژگی های صف اسلامی

جهانی بینی توحیدی

بیسر از همه قرآن برای اثبات مدعای خویش در رابطه با اصل توحید بکار برده است نظم موجود در کائنات ضوابط حاکم در هستی - و هدفمندی و هم‌آهنگی پدیده‌های آن می‌باشد.

در این آیه مبارکه نیز مشاهده میکنید که قرآن حکیم، همه آنچه را که زمین و آسمان بران احتواء کرده است به عنوان گواه این امر ارائه مینماید که خداوند (ج) نه تنها از هر عیب و نقصی منزّه است بلکه (عزیز) و (حکیم) نیز هست. لفظ (تسبیح) در قرآن چند معنی بکار رفته است:

الف: اعتراف به پاکی - از عیب و نقص منزّه پنداشتن و اظهار و تذکار این تنزیه و تزکیه با الفاظ مخصوصی.

ب: شهادت و گواهی به پاکی چیزی با زبان حال - چنانچه شی مشهودی این انبیا را به مشاهدهش میدهد که صانع و کارگردان او از قصور و کمبودی - و عیب و نقص منزّه بوده برتر از آن است که مورد اعتراض قرار گیرد.

ج: شنا کردن و با سرعت و عجله به انجام کاری پرداختن.

با توجه به معانی سه گانه (تسبیح) آیه نخستین

سبح لله ما فی السموات و ما فی الارض و هو العزيز الحكيم
الف - ۱

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است برای الله به تسبیح پرداخت و او (غالب) (با حکمت) است.

در آیه نخستین سوره الصف مبانی عمده جهان بینی توحیدی که شامل دو بخش است با ایجاز و اختصار بیان شده است:

الف: چگونگی اعتقاد ما نسبت به الله (ج).

ب: و چگونگی تصور ما درباره کائنات.

در جهان بینی قرآن، اهتمام بیشتری به مسئله "شناسائی صفات الله (ج)" مبذول شده است. در این شناسائی - بحث از ذات الله (ج) بنا بر استحیل بودن درک آن برای انسان کنار گذاشته شده است و بجای استدلال برای ثبوت وجود خدا (ج) درباره اثبات وحدانیت الله (ج) و بررسی صفات ویژه او جل مجده بحث شده است.

اما در این بحث نیز قرآن کریم به دلایل محسوس و مشهود، که در همه این کائنات برانگیده بوده و برای هر کسی ملموس و قابل فهم است، استناد فرموده است. دلالتی که

اخیر علیه محل تجمع انقلابیون مسلمان بویژه در اطراف قره باغ و شکر دره حدود (۵۰۰) غیر نظامی کشته شده اند...

رادیو ایران (مشهد) ساعت ۷-۴ صبح مؤرخ ۱۳۶۴/۲/۱ گزارش داد که :

«... طی نبرد شدیدی که بین روسها و مجاهدین در دره لغمان بوقوع پیوست... و به شکست مفتضح روسها تمام شد، روسها جهت انتقام اقدام به بمبارد مان این منطقه کردند که در اثر آن (۱۰۰) تن از مسلمانان این منطقه (اعم از زن و کودک و پیر مردان) به شهادت رسیدند...»

ژانس مجاهد از ولایت لغمان گزارش داد که بتاريخ ۱۳۶۴/۱/۲۵ قوای مستجاوز روس که در طول انقلاب اسلامی برای اولین بار وحشت بی نظیر را به مردم منطقه اظهار میداشت وارد او لسوالی غرغی شد که در نتیجه برخورد های، پراکنده مجاهدین، برقرا و دهاات یورش بردند و «۹۶» تن از مردم بیدفاع منطقه را به ذک و خون کشیدند، چندین مسجد را به شمول در سال اهل هنود در بازار چهار باغ به آتش کشیدند و در یک فامیل واقع در قریه شلتک ۲۷ تن زنان، پیر مردان و کودکان را پترول زده زنده سوختاندند...

این بود گزارشات پراکنده بیکه جسته، جسته چندی از آن را در این جا تذکر نمودیم، ورنه در دو ماه، اخیریکه «گور باچوف» (این شاگرد مکتب ترور و اختناق و یگانه سمبول وحشت قرن) براریکه شیطانی کرملین تکیه زده است عملیات گسترده قتل عام مردم افغانستان از طرف روسها در هرات و میدان و ردک او لسوالی کامه، کنرها، و دیگر نواحی ننگرهار، قندهار، نواحی کابل، پنجشیر و پروان و مزار و تخار و... آغاز یافته است.

(ادامه دارد...)

قصبه ها و شهر های کشور بخون خفته ما گسترده تر گردیده و هر کسی را که در این جا و آن جا یافتند به گولسه بستند، سوختند و ذبح و مثله نمودند :

بتاریخ ۱۳۶۴/۱/۶ ژانس مجاهد از سنگر های گرم و کفر شکن جهاد در کندز اطلاع داد که روسهای وحشی بعد از آنکه با شکست، فاحش و کمر شکنی روبرو شدند، برقری و قصبات (یکی از مناطق) کندز یورش برده و نه صد (۹۰۰) مردوزن و طفل را قتل عام کردند این خبر را یونایتدپریس نیز تأیید و نشر کرده است.

ساعت (۷-۲۰) شب، مورخ ۱۴۰۵/۶/۲۰ ه ق مطابق با ۲۳ حوت ۱۳۸۵ ش رادیو ایران «مشهد» این خبر را پخش کرد که : «... در این میان خبر گزاری فرانسه به نقل از منابع دیپلوماتیک در اسلام آباد گزارش داده که جنگنده های شوروی برای جلوگیری از رسیدن آذوقه و مهمات به چریکهای افغانی بمبارد مان بلندیهای شرف به دره پنجشیر را از سر گرفتند؛ این منابع علاوه میکنند که در پی تشدید عملیات نیرو های شوروی و افغانستان در سه هفته

هان !!!

بتو میگویم که در ورای دانه «دام» استعمار است . . . . پس بیا با قافله احرار زیر تلاء لوی «شفق» سپیده دم و آسای مشتاقان چشم به راه طلوع خورشید پیروزی و ظفر مندی پیوند و مازا که از برادران دلسوز توهستیم از همکاری های تان ؛ چه با ارسال مکاتیب دارای مطالب از زنده و چه با لطف پیشنهاد و انتقاد و هدیه مضامین علمی محروم نساز . . . (اداره)

سخنی باخوه مننده :

میکنم ، خواهش مینمایم و التماس و توقع . . . که دیگر برزخ . . . ترک کن و از حملات خانمان - بر انداز «سواس خناس» به رب «شفق» «وفلق» پنا بجوی و جان عزیزت را از بحبوحه «زور و زروتزویر» بیرون آر - که ایادی شیطان و نوکران ستم و بهره کشی دانه بی دیگری به پیشوازت پراکنده اند .

پیغام شفق

از شماسی آیند وصیت کنید تا این
(کوله بار) را بر دارند . و از
همان جایی که شماها آنرا مانده
بودید ادامه دهند .
تابدین سان :
این کوله بار به منزل مقصود
برسد ، و این چراغ تابناک
نهضت برفرا راه این مسیر
بماند !! و این طریق شکوهمند
و خون آگین مستدام باشد .

و اگر زمانی در طی این سفر
خونبار شمانیز به جمع شهیدان
حماسه آفرین نهضت پیوستید ،
در پایان زندگی به آنهای که بعد

که هیچ چیزی نمی تواند مانع از آن شود که مردم
از کار و کوشش باز مانند .

همه موانع .. همه حرمانها ... همه اموری
که غیر ممکن می نماید و .. و (بطور کلی همه نه
ها ، باز در این راه مثبتند) و نمی توانند حتی
برای کوچکترین لحظه ای انسان را از کار و کوشش
مداوم باز دارند :

و با همین روحیه عظیم است که زمین به
آبادانی می رسد و تمدنها و فرهنگها ، برپا می گردد.
لیکن چیزی که هست این است که ، آنگاه که
اسلام مردم را به آبادانی زمین و به کار و کوشش
فرا می خواند ، اندیشه و شعور مردمان را از راه
خدا و آخرت منحرف نمی کند . زیرا که اسلام راه
جدایی میان راه دنیا و آخرت و بین حیات عملی
و اخلاقی اعتقادی نیست . اسلام نمی گوید :- آن
چنانکه غرب جاهل و منحرف عقیده مند است ، زمین
را آباد کنیم ، ابداً !! . زیرا ، غرب می گوید که:
اخلاق مردم بهتر شود یا نشود مهم نیست ! و هر

معیار اخلاق و روش تربیت

و هم برای آخرت راهی یگانه برگزینید که همانا راه
خدا است :

این تنها درسی نیست که ما از این حدیث
شریف شگفت انگیز می آموزیم .
زیرا ، از دیدگاه اسلام - زندگانی توأم بایأس
معنی ندارد :

و هر گز نباید به سبب یأس و نا امیدي ،
زندگی و حیات انسانی ، از جنب و جوش و خروش
خود باز ایستد : حتی اگر دمی دیگر قیامت برپا
شود و حیات مادی به انتهای خود برسد و از جنب
و جوش و حرکت باز ماند ... حتی در آندم نیز ،
مردمان نباید از کار و کوشش و آینده نگری دست
باز دارند ، بلکه هر کس وظیفه دارد تا نهال در
دستش را در زمین بکارد : و این ، حرکتی است
شگفت انگیز و جهشی است بسوی کار و تلاش و
تداومش نیز با قاطعیت و استمرار می باشد . یعنی

آنکه که چنین کردیکی از شکفتی های بزرگ را که اسلام برای عالمیان به ارمغان آورده است نشان داد. مؤمن واقعی کسی است که: نهایت تلاش و سعی خود را بکار می اندازد. سر زمین را سیر می کند، می جنگد... صلح می کند... اما، همه اش برای خشنودی خداست و لحظه ای او را فراموش نمی کند و میان راه دنیا و آخرت جدائی نمی اندازد، زیرا تمامی کوشش ها و مقصد ها برای خدا و در راه خداست.

هنگامی که «صلاح الدین» در جنگهای صلیبی پیروز شد و خداوند متعال گردن دشمنان را مهار کرد، همان دشمنانی که پیمان خود را شکسته و به مسلمانان خیانت و رزیده بودند و نا جوانمردانه به کشتار و قتل عام مسلمانان در بیت المقدس دست یازیده بودند و فجایع و جنایات ضد انسانی را با شدید ترین و خشن ترین شیوه ها باوج خود رسانده بودند... او زمانیکه بر آنان دست یافت و مغلوبشان ساخت هرگز برای خود انتقام نگرفت و هرگز در ازای آن همه فجایع آنان، به مثله و قتل عام دست نزد، در صورتی که از دیدگاه تمامی شرایع آسمانی

کاری دارای معیارها و استانداردهای معین است و اخلاق نیز برای خود معیاری دارد! برای من اخلاق آدمی اهمیتی ندارد، مهم این است که کارش برای من سودمند باشد!

این نگاه کوتاه بین و پست، دیری نخواهد پایید که ناگهان در یک دم، هر آنچه در طول نسلهای متمادی برپا شده است، نابود و ویران گردد، آبادانی ها را بصورت خرابه ها در آورد. و بلکه بدتر از آن، چنین دیدگاه پست و فرومایه بی، نفوس و اندیشه ها را میان راه خیر و شر و راه واقعیت مثالی و آرمانی سرگردان و گم شده بجای می گذارد و نتیجه این جدائی و افتراق، بوجود آمدن بیماریهای عصبی، جنون و خودکشی و... می شود چنین دیدگاهی، حتی اگر سبب ویرانیهای عالم گیر هم نگردد، باز کافی است تا نفوس را نابود کند و انرژیها و نیروهای عظیمی را به هدر دهد.

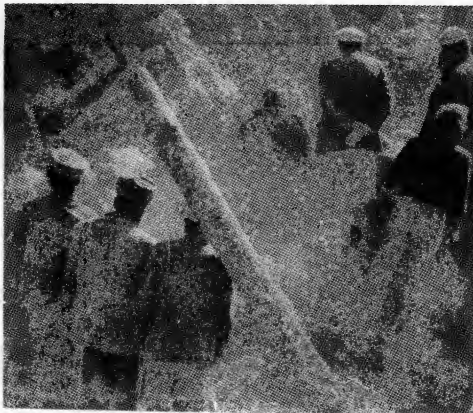
لیکن، مؤمنان دین دار در همان حالی که عبادت می کردند، به کار و کوشش و کشت و زرع مشغول بودند و تمدن را در زمین برپا می داشتند و عالی ترین مفاهیم و اندیشه ها را بوجود می آوردند و هرگز از خط الهی انحراف نمی ورزیدند.

هنگامی که «ابو عبیده» جزیه را به اهل شام مسترد می داشت و می دید که رومیان سپاهیان خود را گرد آورده اند، ترسید نتواند از شامیان دفاع کند و آنان را مورد حمایت و حفاظت قرار دهد. گفت:

«بدین سبب پولهای شما را باز پس دادیم که خبر رسید که: سپاهیان دشمن بر علیه ما آمده اند و شرط کرده بودیم از شما جانیباری کنیم و اکنون نمی توانیم. آنچه به ما داده بودند، به شما باز پس خواهیم داد و اگر پیروز شدیم همان شرط و عده گذشته میان ما و شما پا چرخا خواهد بود.»

و بدینگونه است که بر دیگران امتیاز و برتری می یافتند و چونان انوار تابناک، ظلمت زمین را روشنایی بخشیدند .

آنان با کردار خود برای دیگران نمونه بودند، نمونه های در همه اعمال و رفتار و کردار، در سلوک، دانش و نظام، در همان زمانیکه اروپا در

تاریکی چهل و نادانی پراگندگی، جنگ های خانمان سوز داخلی و عقب ماندگی و انحطاط بسر می برد و مردمان آنجا یکدیگر را می دیدند و می خوردند و چون از تابش انوار اسلام به هنگام وقوع جنگهای صلیبی برخوردار شدند، از خواب جهالت برجستند و خود را از غفلت رهانیدند و بدینسان نهضت های اروپایی آغاز شد ... اما نهضت هایی در غیر راه خدا و آخرت و هیچگاه هدف آنها خدا و آخرت نبود، بلکه جهتی بود شیطانی که انتهایش تاریکی و ذلت و گمراهی و تباهی است .

امروزه بهترین الگو برای مسلمانان سست عنصر و بی تحرک، همانا شخصیت رسول ﷺ خداست که اگر چشمان خود را باز گشایند و معنا های نهفته در سلوک و رفتار او را بازنگرند و در

و قوانین جوامع بشری اجازه داشت با آنان مقابله به مثل کند .

اما، بجای انتقام، گذشت و بخشش را بکار گرفت و خود را با این عفو و بخشش تا رفیع ترین درجات و علو نفس که برای انسانیت میسر او ممکن است بالا برد ... او برترین کار و عالی ترین رفتار انسانیت را آشکار ساخت . آن چنانکه گویی : حتی خود را از مرز های انسانیت نیز بالاتر برده است . هنگامی که او نیز چنین رفتاری پیشه کرد، یکی دیگر از شگفتیهای اسلام و قرآن را به نمایش در آورد تلاش در پی تلاش ... و بدین ترتیب نه خدا را از یاد بردونه راه آخرت را از راه دنیا جدا کرد . و بدین سان اسلام صاحب تاریخی درخشان و بی همانند شد . بنا بی که اسلام برپا داشت، بنا بی بی همتا بود که به رغم ضربتهای عظیم داخلی و خارجی همچنان استوار و پابرجا مانده و خواهد ماند .

مسلمانان به حضرت رسول ﷺ می نگریستند، کار می کردند، در آبادانی زمین . می کوشیدند، نهالها را غرس می کردند و به انتظار نتیجه اش نمی نشستند .

و باور داشتند که اگر مشیت خداوند باشد، بارور خواهد شد . و آنچه وظیفه مسلمانان است نیز همین است که نهال را بکارند و در پی نهالی دیگر روند تا در جایی دیگر بکارند ! همان کاری که رسول خدا خود می کرد، آنان در تمام نقاط زمین نهال نیکی می نشاندند، و هدفشان از این کار تنها تقرب به خداوند بود و توجه شان بسوی آخرت . آنان، اصلا دل به خوشبختیها و لذتهای فطری دنیوی که فقط در عالم مادی و زمینی است دل نمی بستند و این لذتها آنان را از راه خدا منحرف نمی کرد و شهوات نفسانی از تقوای خدایی باز شان نمی داشت.

و فنون در معرض نا امیدی قرار می گیرند و نیاز به تشویق و امید مداوم درکار خود دارند، اما نا امیدی آنان عمق نا امیدی مبلغان را ندارد، بیشتر هدفها و مقصد های صاحبان حرفه های گوناگون، نزدیک و قابل دسترسی است و موانع چنان نیست که از میان برداشتنی نباشد.

اما اصلاح گران جامعه با این اشخاص همسان نیستند.

اینان با چیزهای محسوس مادی سروکار ندارند، بلکه سروکارشان با دل هاست، مهار دل ها از مهار ماده سخت تر است دل ها در مقابل اصلاح پذیر نیستند و توانائی مقاومت بیشتری دارند و برای کجروی و گمراهی به مراتب آماده ترند.

زهری که دل های مبلغان را نابود می کند؛ بی باوری مردم به گفتار حق آنان است، زیرا مردم در برابر حق، بیشتر سرکشی، مقاومت و ستیزه جویی می کنند و هر چه حق عمیق تر باشد، مقاومت آنان بیشتر است.

و این مقاومت و ستیزه، به نسبت عمق بیانات حق گویانه و اصلاح گرایانه شان، شدت پیدا می کند. در این هنگام است که دل های مبلغان را نا امیدی در بر می گیرد و از راه رفتن باز می ماند. مگر کسانی که روحشان پرتوی تابناک از افق اعلاء را بگیرد.

مگر کسانی که روحشان طاقت تحمل کاشتن نهال را داشته باشد، ولو آنکه یقین کنند در همین دم، قیامت برپا می شود.

آن بیندیشند بی تردید توفیق خواهند یافت. بایست در کار و تلاش باشند کار و تلاشی دائم و بی توقف ... نهایت سعی و تلاش خود را بکار اندازند و برای جبران خسارت و کوتاهیهای گذشته هر چه بیشتر و بیشتر بکوشند؛ و همه امور و فنون را فراگیرند و در همه زمینه ها دست بکار شوند. چه در زمینه علم و دانش، چه صنعت و تجارت، چه اقتصاد و سیاست چه هنر و اندیشه ...

باید کار کنند و نگویند: خوب، ثمره کار و تلاش ما چیست؟ مگر می خواهیم به کجا برسیم؟ باید نهال را بکارند، حتی اگر در همین لحظه قیامت برپا شود. زیرا وظیفه مسلمان این است و جز این نیست.

باید کار و تلاش کنند و بر خداوند است تا کار او را به ثمر برساند!

در این حدیث برای مبلغان مذهبی، اسرار و عبرتی عظیم نهاده شده است!

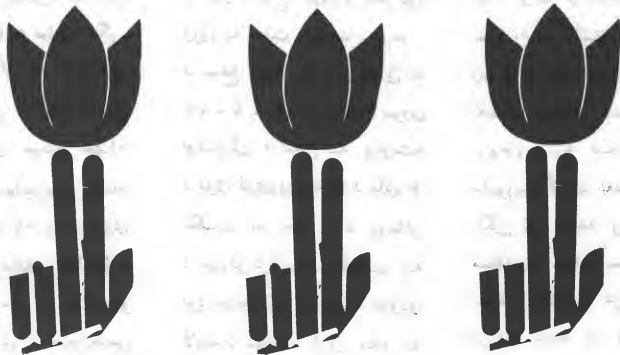
زیرا مبلغان، بیش از دیگر مردمان، در معرض حمله های نا امیدی قرار دارند. و لذا بیش از دیگران نیاز مند استقامت و ثباتند.

ممکن است تاجری در کسبی توفیق بدست نیاورد، اما انگیزه بدست آوردن پول و ثروت، او را دوباره به تقلل و کوشش وامی دارد.

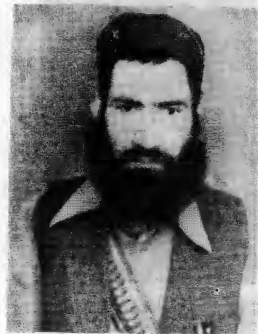
سیاستمدار از بدست آوردن پیروزی نا امید نمیشود شود، چون دیری نمی باید که نوسانهای سیاسی و دگرگونی اوضاع، در پیچه های جدیدی را بر او می کشاید.

و هم چنین اگر دانشمند در رسیدن به نتیجه مطلوب توفیقی بدست نیاورد، لیکن، کوشش و پشتکارش در بحث و تحقیق، ضامن به ثمر رسیدن تجربه های او خواهد بود.

تمامی اقشار مختلف مردم و صاحبان حرفه ها

یا دواره یی از شهدای راستین

شهید ورور محمد الله
خاورین

د مولوی امیر محمد

زوی د ننگرهار ولایت د نازیانو
ولسوالی د سروبی او سیدوونکی .
د نن خڅه ، ۳ کاله پخواپه یوه
دینداره کورنۍ کی زیږیدلی دی

دی مجاهد ورور د ۱۳۴۸ کال
څخه راپدېخوا د اسلامی مبارزی
د مکتب د منظمی شاگردی سره
سره د اسلامی مبارزی د دعوت
د خپرونی د پاره د متقاربو
ولسوالیو د لېسو د شاگردانو
سره خپل ارتباط د کتاب او نوټ
رسولو په وسیله ټینګ ساتلی ؤ
او په ۱۳۴۹ کال کی د مبارزو
مسلمانانو دیوی خلقی په حضور
پس د دوه رکعتہ لمونځ څخه د
خرای (ج) د رضایه خاطر د سر
او مال د قربانی بیعت اداء
کړی ؤ . دی اتل شهید د
اسلامی مبارزی ډیر د کړاوونو
څخه پک پړاوونه وو- هل ، د

لیونی سردار د فاسد رژیم په
وخت کښی د ۱۳۵۴ کال د
عملیاتو څخه وروسته خورا نا
برابرو مهبوسو شرایطو کښی
یوازینی زړه ور او باثباته مبارز
ؤ چه خپل دایمی ارتباطی
د اسلامی فعالیتونو په منظور د
اسلامی تحریک د مشرانو ورونو
سره ټینګ ساتلی ؤ . او د مبارزو
ورنو د پاره ئی پناه گاه او
محفوظ ځایونه پیدا کول .
نوموړی شهید د غواڼی د ناولی
کوټا په اولوروڅو کښی مهاجر
او د خپل ایمانی ژور احساس
په درلودلو آرام کښیناست او
د شهید نادر خان سره یوځای

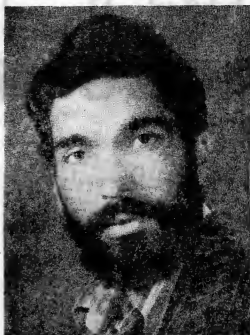
علوم دینی را در مسجد قریه چیکل فرا گرفت و تحصیلات ابتدایی خود را در مکتب رباط به پایان رسانید به سال ۱۳۴۸ شامل لیسه نعمان پروان شد و در سال ۱۳۵۱ فارغ شد و شامل ماسویرت گردید بعد از کودتای ننگین نوز وظیفه را ترک و در منطقه به جهاد مسلحانه شروع نمود. بالاخره در سال ۱۳۶۳ در ماه سنبله در وقت نماز از دست ملحدین خدا ناشناس به درجه رفیع شهادت نایل گردید روحش شاد و یادش گرامی باد.

شهید برادر عبدالقادر

۵ سال قبل یکتن از فرزندان دلبرو شجاع اسلام در قریه سیابلی ولسوالی شکر دره ولایت کابل مورد حمله عناصر مزدور و وابسته به استعمار قرار گرفت و به کاروان نور پیوست. آری! شهید برادر عبدالقادر

او مسلمانو مبارزو ورونو کی په ډیر شجاع زور او فداکاره ورور په صفت شهرت درلوده. د مسلح جهاد په دوران کی په ۲۷ - ۹ - ۱۳۶۳ نېټه د سروبی اولسوالی د فتحی نه وروسته د یوی لوی روسی قوی د ماتی او شکست نه بعد. د روسانو د مینونو در ایستلو تعقیب په یوه مورچه کی د مین د چاودنی لامله د شهادت لوی مقام ته ورسید. انالله وانا الیه راجعون

محمد نذیر شهید مشهور به

آقا شیرین:

یکی از رهروان راه حقیقت برادر مجاهد ما شهید محمد نذیر مشهور به آقا شیرین میباشد وی در سال ۱۳۳۱ در قریه چیکل ولسوالی بگرام ولایت پروان در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود و پدرش سید محمد نظام خان نام داشت که شخصی خدا پرست بود محمد نذیر شهید

مسلحانه جهاد ته د نازیان دری له لاری په د اخلیدلو دمجاهدینو د یو فعال رهنما په صفت ننگر- هار ته داخل او په د هریانو باندی ئی چریکی عملیات شروع کړ. داوپ دی مودی جهاد څخه وروسته مهاجرتونو سلسله اوپ ده شوه هر کله چه نوموړی ډیر امین او صادق مجاهدو د حزب اسلامی د مالی او مهاجرتو ریاست له لاری د خیر اجنسی مربوط مهاجرتو نماینده مقرر شو د ناپېندگی په دوران کی ئی د ډیرو فقیرو غریبو مجاهدینو اود شهداو کورنیو ته د یاد وړ خدمت وکړ. د دی خدمت نه وروسته پیاد شهید نادر خان د جبهی مسلح فعال بر گروپ او بالاخره د شهید نادر خان د جبهی د مرکز آمر شو د مسلحانه جهاد علاوه. دزیاتو چریکی عملیاتو څخه ئی - د مارکوه تهنائی فتحه او د نازیانو د سروبی اولسوالی د ۲۳ پوستو او اولسوالی په فتحه کی پوره فعاله ونډه اخیستی وه او د منطقی کمونستان او د هری عناصر ئی د محنت شکست او ساتی سره مخ کړی و د مجاهدینو په اتحاد و اتفاق او د یو صحیح پاک صف په جوړو- لوکی ئی ډیری هلی ځلی وکړی وی نوموړی په ټولو مجاهدینو

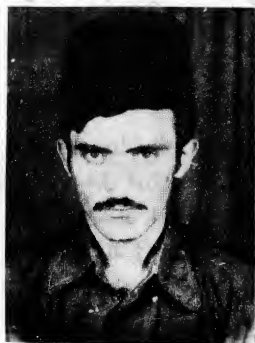
ولد عبدالحق در سال ۱۳۳۸ در یک فامیل مؤمن و خدا پرست دیده به جهان پر آشوب کشود. قبل از آنکه شامل مکتب شود جهت فراگیری علوم اسلامی از طرف والد یش به مسجد فرستاده شد بعداً شامل لیسه قلعه مراد بیگ گردیده، چون از لیاقت و اخلاق سرشار برخوردار بود شامل مکتب مخارات کابل شد و در سال ۱۳۵۹ از صف ۱۴ فارغ، به اساس هدایت برادران به عسکری فرستاده شد و در جهت دعوت و تنظیم دربین افراد عسکری از هیچ نوع عرق ریزی و خودگزاری دریغ نورزید نامبرده قبل از کودتای ننگین شور افتخار نهضت اسلامی کشور را کسب نموده بود، در حالیکه ۲۲ بهاری زندگی را پشت سرگذاشته بود بنام شهادت را نوشید.

روحش شاد بادش گردمی باد
بعد از یک عملیات شدید بالای
یکی از پسته های دولت ملحد در
شکرده جام شهادت را نوشیدند.
انا لله و انا الیه راجعون

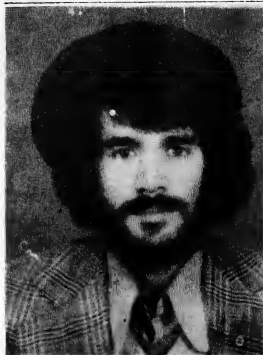
شهید ورور سردار گل د مرحوم محمد شریف زوی د پکتیا ولایت د خاخیو د بیلوت کلی اوسیدونکی دی. شهید سردار گل د نن خخه تقریباً د رویش کاله د مخه د بیلوت کلی په یوه دینداره کورنی کی وزبیرید. ده خپل لومړی تحصیلات د خاخیو د شریف کلی په ښونځی کی سرته ورسول وروسته له هغه د خاخی آربوب په لیسه کی فی خپل ښونځی تحصیلات تر سره کول. او د عالی تحصیلاتو لپاره د گردیز په دارالمعلمین کی په کال ۱۳۵۵ شامل شو. د مسجد ترکی د رژیم د رامنځ ته کیدو سره نوموړی ورور د خاخیو سیمې ته د عملی جهاد په خاطر خپله د تحصیل دوره نیمگړی پرېښوده او د خپل استاد شهید محمد الله کریم او نورو ورونو تر څنگ فی پر عملی جهاد لاس پوری کړ. نوموړی ورور د انقلاب په او

پړوکی د روسانو او د دوی د مزدورانو پر ضد فی په مختلفو محاذونو کی د شجاعت او میړانی ډکی کارنامی د خپلو مجاهدو ورونو لپاره په یادگار پرېښودلی دی. بالاخره نوموړی ورور د لوی خدای (ج) په غوښتنه د ۱۳۶۳ کال د مبارکی روژی میاشتې په دوهمه نیټه د ملحدو روسانو د شدید بمبارد مانو نو په اثر د شهادت لوړ مقام ته ورسید. انا لله و انا الیه راجعون

شهید حبیب خان د گلا خان زوی د خاخیو د علی خیلو د بدلا په کلی کی تقریباً دو ویشت کاله د مخه په یوه دینداره کورنی کی وزبیرید نوموړی ورور خپل لمړنی تحصیلات د آربوب په لیسه کی سرته ورسول.

شهید حبیب لاد خوانی لمړی پسرلی و چه د ملحد ترکی رژیم رامنځ ته شو شهید حبیب هم د خپل پیاوړی مجاهد استاد شهید

دزگر ولسوالۍ پغمان در سال «۱۳۳۸ هـ» در یک فابریل متدین و مجاهد پرور چشم به جهان کښوده و په سن (۷) سالگي در سال ۱۳۴۴ هـ شامل ابتدائيه پغمان گرديد و موفقانه دوره ابتدائي را به پايان رسانيد و در سال ۱۳۵۱ هـ وارد ليسه پغمان گرديد در سال ۱۳۵۶ از ليسه فارغ گرديد و بنابر مشكلات اقتصادي نتوانست تحصيلات اش را ادامه دهد و په حيث مامور در پوهنتون کابل استخدام گرديد و سپس پوهنتون حربي را پاس کرد و صاحب منصب شد در سال ۱۳۵۹ از طرف عوامل روسها گرفتار و بعد از یک سال حبس از محبس رهائي يافته و بسوی سترگ داغ جهاد عليه تجاوزگران و عمال خود فروخته آن شتافت چندی بعد از طرف برادران به حيث مسؤول نظامي منطقه انتخاب گرديد و به روس ها سفاک طی

نوموړی ورور د ۳۶ غونډه د نیولو لپاره چه د پکتیا په سیمه کی یو قوی غونډه دی چه استحکامات یی د پکتیا په سیمه کی کم مثال لری، ډیر زیات پلانونه جوړ کړل او غونډه ته د داخیلیدلو لپاره یی د پرسونل ضد مینو اړستلو په ذریعه لاره جوړه کړه او د ۳۶ غونډه په تړلو مړچلو د خپلوشپاړسومجاهدو وروڼو سره د زمري په څیر ور وخوت او د غونډه په داخل کی یی د دښمن د یو ټانک، یو اېوس توپ، دوه میله د هڅکو او نهه کسانو مزدور و عسکرو او صاحب منصبانو د له منځه وړلو د ۳۵ مسلحو عسکرو او صاحب منصبانو د تسلیمی نه وروسته د ۱۳۶۳ کال د اپریم د میاشتی په ۱۸ د جمعی په شپه په ۱۱ بجو په شاو خواکی د دښمن په گولي و لگیده او د خپل یو مجاهد ورور مصري خان یتیم سره د شهادت لوړ مقام ته ورسید. د ۳۶ غونډه فتحه چه د ده او د منطقی د سلگونو شهیدانو آرزو وه نیمگری پاتی شوه روځ یی دی ښاد وی.

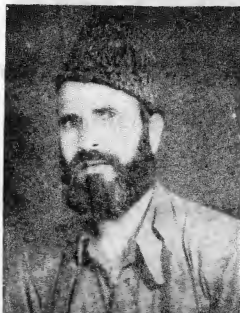
انا لله و انا الیه راجعون

برادر مجاهد و قهرمان مادو هم
برید من محمد شاه «مؤمن» فرزند
صوفي فیروز شاه در قریه دره

محمد الله کریم سره مټ په مټ
عملی جهاد ته ملاوتړله د ځاځیو
په سیمه کی یی د ملحد دولت د
قواو سره په مقابله کی په زیاترو
عملیاتو کی په خورا میړانه برخه
واخیسته.

د شهید حبیب اخلاقو، تقوی،
برده باری، شجاعت او اخلاص
د ځاځی آریوب په جبهه کی
ډیر کم مثال درلود. نوموړی
ورور د انقلاب په ابتدائی مرحلو
کی چه د مجاهدینو تگ د علی
خیلو کلی نه ډیر مشکل کارو
خو ځوانمیرگ حبیب د خپل
اسلامی غیرت په بناء په لس گونو
جاهدین په خورا ایمانداري او زړور
ورتیا په خپل کورکی سمبالول او
د هاوان او نورو وسایلو
انداختونه به یی د خپل کور
د شاوخوا څخه چه د ۳۶ غونډه
تقریباً په یو کیلومتری
کی پروت و ورکول نوموړی
ورور د هجرت نه وروسته د جهاد
ولوله نوره زیاته شوه او خپل
جهاد ته یی د ملحدانو په مقابل
کی نوره هم پراختیا ورکړه او د
دهری قواو سره د شهادت په
هیله اړونکل په ډیره میړانه و
جنگیده او د جهاد په هر اړخ کی
یی خپلی د حماسی نه ډکی اوویاری
خاطلری خپلو مجاهدو وروڼوته
په یادگار پریښودی.

عرب خان خوی د کتې ولایت
د خوکی او لسوالی د دیوه گل
د بدگورکی او سیدونکی په کال
۱۳۲۲ هـ ش کی بی دی فانی
نړی ته سترگی پرانستی - د قرآن
له زده کړې سره بی بی کچه
مینه وه - او په ژباړه او تفسیر

کی بی هم لوی لاس لاره - د
مجاهدینو په امری ټولی کی پر
دشمن وگواښید او ډیر روسان بی
د دوزخ کندی ته واستاوه - خو
په یو دردناکه پیښه کی چی
هغه هم په او بو کی غیر قیدل
وو په شهادت ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

نور محمد شهید :

برادر شهید نور محمد ولد حاجی
عبدالظاهر در قریه پشه تی ولسوالی
پغمان ۲۵ سال قبل با به جهان
گذاشت .

موصوف جوان دلیر و شجاع

برادر شیر ملنگ جن شهید
ولد لعل محمد خان در سال
۱۳۵۰ هـ ش در یک فامیل متدین
و مجاهد پرور واقع قریه ناصری
ولسوالی پغمان ولایت کابل چشم
به جهان گشود او پسری باذکاوت
و تیز هوش بود تربیه فامیلی اش
او را چریک فعال و ورزیده تی
بار آورده هیچ نوع خوف و
هراسی که در روبرو شدن با
دشمنان اسلام احساس نمی کرد
تا آنکه بتاريخ ۱۳۶۰/۱۰/۶
هـ ش به سن ده (۱۰) سالگی در
حالی که مشغول جمع آوری را پور
برای مبارزین مسلمان افشای
کمیت و کیفیت قدرت نظامی
قوای ملحد روسی و عمال زر
خرید شان بود با اصابت چره -
بین هاوان روس های سفاک جام
شهادت نوشید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

- اتل قوماندان شهید میف
الرحمان حقمل د مرحوم مولینا

عملیات بی گیر خود ضربات گوبنده یی
وارد ساخته است ، بعد از مدت
چهار سال جهاد مسلحانه به تاریخ
۲۳ سپتبله سال ۱۳۶۳ از طرف
مزدوران خود باخته به مقام
والای شهادت ذیل آمد .
(روحش شاد و یادش گرامی باد)

برادر مجاهد محمد آقا ولد خان
محمد مسکونه ، کاریزمیر ولسوالی
نکردره مربوط ولایت کابل که
سال (۱۳۴۰) در یک خانواده
متدین چشم به جهان گشوده
برادر مذکور یکدام مکتبی شامل
نگردید ولی تعلیمات ابتدائی دینی
را نزد علمای محل شان تا اندازی
تعقیب نموده بودند . موصوف با
فرا رسیدن مرحله جهاد بر حق
علیه باطل در منطقه شروع به
جهاد نموده بعد از ۵ سال جهاد
مسلحانه د، شب اول حمل ۶۰ -

در سحر برم جهاد علیه
روسها - به شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

سوره، صف مطالب آتی را افاده میکند:

(۱) همه چیز آسمانها و زمین، خدا (ج) را به پاکی یاد میکنند - برایش تسبیح میگویند - او را منزّه پنداشته و به ذکرش مشغول اند. که این مطلب در جای دیگر قرآن کریم با این الفاظ می آید:

تسبح له السموات السبع والارض و من فیهن . و ان من شیء الا یسبح بحمده و لكن لا تفقهون تسبیحهم . انه كان حلیمًا غفورًا .

"آسمانهای هفتگانه و زمین و آنچه میان آنهاست برای وی (ج) تسبیح میگویند و هیچ چیزی نیست مگر اینکه با ستایشش به تسبیح می پردازد ولی شما به تسبیح آنها پی نمی برید . یقیناً" که او پروردگار آمرزگار است ."

در آیه دیگری با تفصیل نسبتاً بیشتری به این حقیقت اشاره نموده میفرماید: *الم تر ان الله یسبح له من فی السموات والارض والطیر صافات کل قد علم صلاته و تسبیحه واللّه علیم بما یفعلون (النور ۴۱)*

آیا نمیدانید که خداوند ذاتیست که آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و پرندگان صف صف برای او، تسبیح میگویند، هر یکی به یقین صلوه و تسبیح خود را دانسته است و خداوند (ج) به آنچه میکنند داناست .

همچنان در رابطه با هموائی کوهها و پردهگان در انتای ذکر و تسبیح با حضرت داود (ع) و همصدا شدنشان با او میفرماید:

و سحر نامع داود الجبال یسبحن والطیر و کنا فاعلین .
(الانبیا سوره ۲۹)

و با داوود کوهها را رام کردیم، تسبیح گویان و پرندگان را نیز و ما فاعل آن بودیم .

(۲) مطلب دوم اینکه: همه چیز آسمانها و زمین گواهی میدهد که خداوند (ج) از هر عیب و نقصی منزّه است . قرآن حکیم این مطلب را با شیوههای مختلفی در آیات متعددی با همه تفصیل و صراحت ذکر میکند که در همه هستی شیء بیهدف و بیهوده‌یی سراغ نمیشود همه چیز با بهترین وجه به اندازه ضرورت - متعادل و متوازن، و هر یکی بخاطر تحقق عایه و هدف معینی آفریده شده است - همه موجودات این کائنات وسیع بر طبق ضوابط - سنتها و برنامههای منظم و سنجیده شده‌ی - سوی هدف معین و مشخصی در حرکت مستمراند هر جزء این هستی وظیفه‌ی به عهده گرفته و با حرکت مستمر خود نتیجه‌ی تحویل میدهد و خالیکاهی را پر میکند. نظم و تعادل - زیبایی و هدفمندی و عدم بیهودگی و هرزگی اشیاء دال بر آن است که صانع و کارگردان مدبر این کائنات، حکیم و علیم بوده در هر کار او

حکمت و مصلحتی مضر است، و از هر عیب و نقص برتر. اداره این کائنات وسیع و تنظیم حرکت هر جزء آن - و جلوگیری از برچورد اجزاء با هم، ثابت میکند که پروردگار عالم غرر و غالب است و بر هر کاری فذیر و توانا. قرآن کریم ادعا دارد که هیچ کسی قادر نمیشود چیزی بیهوده و بیهودی را در همه این عالم پیچیده و وسیع نشان دهد و بپسوند چیزی اضافی، چیزی کمی - قصوری و ناهم‌آهنگی در مجموع این کائنات دریابد به هر پیمانه‌ی که اسان به منظور دریافت نقص و فطوری در هستی به پژوهش و بررسی بپردازد و از کمال دقت و عمق در اسرار کائنات دیده‌هایش خسته و درمانده برگردد هرگز قادر نخواهد شد نقصی، خطائی، خالیکاه و بی‌نظمی در مصنوع اللہ (ج) ارائه کند. قرآن در این رابطه میفرماید:

ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت (فارجم البصر هل تری من فطور؟ ثم الرجع البصر کترین! ینقلب الیک البصر خاسئاً " و هو حسیر .
سوره الملک (۳-۴)

آیا در آفرینش رحمن تفاوتی میابی، دیده را برگردان (بگر) آیا فطور (شکاف و ناهماهنگی) میبینی باز دیده را بار بار برگردان (تا آنکه) آن چشم نامراد بسویت برگردد، در حالیکه خسته و درمانده است .

گویا با همه دقت و تعمق در آفریده‌های رحمن به جستجوی قصور - فطور ناهماهنگی، و بیهودگی به جستجو بپرداز، بطور مکرر و مستمر نیروهای را در این زمینه بکار ببنداز مطمئن باش که در پایان امر، دیده‌هایت درمانده و خسته و نامراد بسویت برخواید گشت و نتیجه‌ی جز حستگی بیحاصل کسب نخواهی کرد. در همه جا آثار رحمت خدای رحمن را مشاهده خواهی کرد که همه چیز را با بهترین وجه و نیکوترین صورتی به اندازه ضرورت آفریده است و به پرورشش میپردازد و به کمالش میرساند .

این مطلب در آیه دیگر قرآن با تفصیل بیشتری چنین توضیح میشود:

ان فی خلق السموات والارض و اختلاف اللیل والنهار لآیات لا ولی الا للاب الذین یذکرون الله قیاماً و قعوداً و علی جنوبهم و یتفکرون فی خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبختک فقنا عذاب النار .

ال عمران آیه (۱۹۰-۱۹۱)

در خلقت آسمانها و زمین و جاگزینی شب و روز برای خردمندان نشانه‌هاییست، برای آنانکه الله (ج) را ایستاده و نشسته و در حالیکه به پهلوی خویش خفته‌اند یاد میکنند و در آفرینش آسمانها و زمین تفکر نموده (میگویند) ای پروردگار ما! اینها را بیهوده نیافریدهای، پاکی است ترا. پس ما را از عذاب آتش نگهدار!